

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

Praedicatorum Friburgensium lector - Cod. Ettenheim-Münster 191

Weisser, Philipp

[S.l.], 1628-1929

Commentaria in vniversam Aristotelis logicam

[urn:nbn:de:bsz:31-117415](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:bsz:31-117415)

32211

COMMENTARIA
IN VNIVERSAM ARI-
STOTELIS LOGICAM.

Dictante R. P. Philippo Wei-
ser Dominicano Friburgense
Excepit R. F. Amandus Riedt-
miller Professus Monachus Be-
nedictinus Et Honianus.

Anno Dñi j. 6. 29. 2. Mart.

Quaestio prima Prooemialis.

Quoniam recte et fructuosè docendi ordo
iuxta Artes præcepta, et ceterum scholarum
usum expostulat, ut ante cuiuscunque scilicet
traditionem aliqua quasi principia, sine
ut Graeci nominant Prolegumina, quae
habenda scilicet existant, essent, affectiones
causaeq; demonstrant, præmittantur: Nos
de Artibus optimi totiusque Philisophae Principis et Pa-
rentis monita contemnere, et utilissimam
illam à multis temporibus in eorum scholis et
Academiss continuatam consuetudinem
agnoscere, seu potius pro viribus sequi, et ei
studio amplecti videamur; antequam ad
Logicam, quam pro manibus habemus trac-
tatum persequamur, aliqua, quibus ut docet
Artes et An sit, quid sit, qualis sit, propter
quid sit logica, hoc est, quibus existentia, es-
sentia, proprietates et finis logica, eaque de
super à Deo Patre Lumini data fuerint
facilitate et claritate explicentur, necesse iudi-
cavimus præmittenda, Unde sit

i. posteriorum
cap: i.

Dub:

Dubium Primum. Utrum detur aliqua Facultas quæ nomine Logicæ nuncupetur.

Supponendum 1° Facultatem istam de qua profertur sermo nobis e instituentibus duplici noie coiter compellari.

1° Dicitur Logica à verbo græco λόγος, quod sicut eorum interpretatam sermonem tam in term quam exterum significat: eo quod ista facultas sermonem in ordine ad verum vel falsum dirigat.

2° Nominatur hæc facultas Dialectica, à græco verbo διαλέξασθαι, quod latine idem quod disserere e; quod tamen vocabulum non ita strictè e accipiendum ut argumentas sicut, quæ proprie munitur disserendi exercet, nomine Dialectica intelligatur; sed latius sumendum pro quacumque re manifestandi ignotum sine id quod si at definendo, sine diuidendo, sine argumentando. Hæc etiam Dialectica noie illam tamen huius facultatis pars quæ Topica e intelligenda: usus n. iam obtinuit, ut tota illa facultas

cultus quæ
dicitur
fisi go n
et nos cum
fui sumy
Suppon
natum, ad
de profertur
Logica D
fieri potest
clara et fa
et cum ex
Logica A
intellectu
lectur, ut
fionem, et
re, catoras
His sup
In quo cum
plur. In
obis suas
dicitur medi
fieri in
abio: eo qu
Sed logica
fuit modo

cultas qua modum recte et ordinate intelligentiam
ostendit, dialectica nuncupatur.
His ergo notis insigniri solet haec facultas, quibus
et nos cum de ea sermonem in sequentibus facere
turi sumus, promissuram utemur.

Supponendum est. Logicam aliam esse
naturalem, aliam artificialem, et de utraque posse
se praefens moneri debere.

Logica Naturalis est ipse noster intellectus, quae
sensu potens per lumen suum naturae in magis
clara et facili imperfecte in definire, dividere,
et unum ex alio inferre.

Logica Naturalis.

Logica Artificialis est habitus quidam
intellectualis acquisitus, tribuens intel-
lectui, ut facile et sine errore possit divi-
sionem, definitionem, et argumentationem efforma-
re, ceterasque suas operationes elicere.

Logica Artificialis,
alio qua?

His suppositis fit
Conclusio Prima

In quocumque homine datur Logica Naturalis.
In quocumque homine datur intellectus potens
obire suas functiones, efformare syllogismos, et
aliis modis fieri; ostendere bonitatem illa-
tionis in magis clara et facili, imperfecte in
absque eo quod penetrat artificialem logicam.
Sed Logica naturalis nihil est aliud quam intellectus
tali modo constitutus. Ergo in quocumque homine
repe

reperitur logica nates. minor patet ex data de,
 sic logica nates. probatur maior. Qui cum, quan-
 tumvis rusticus eo ipso quod nates sit, habet vim
 apprehendendi, indicandi, et suppositis iudiciis
 aliquid inferendi in manna facili et clara.
 Et in quocumque hoc reperitur intellectus po-
 tens affermare syllogismos et alios modos sciendi
 in se ipse in manna clara et facili. Consequenter patet
 quia hoc vis est ipse in se quatenus potens
 tales actus elicere. probatur autem. Cum cum, ipso
 naturae iste syllogismus, et totum est magis sua parte,
 hoc est totum, quod est magis sua parte. Item iste
 vis hoc vivens, Petrus est homo, homo est vivens. Statim
 acquiescit et agnoscit vim illam, potentiam,
 talem syllogismum lumine nati convincere, vi-
 cet artificium medici et figura syllogismorum
 non penetrat. Ergo qui cum, hoc est ipso
 quod nates sit, habet vim apprehendendi,
 indicandi, et unum ex aliis inferendi. Ergo qui
 cum, homo habet Logicam Naturalem.
 Probatur Conclusio 2^a, ab experientia. Expe-
 rimur enim, et veram nos apprehendere, indicare,
 discernere, definire, et dividere, quod datur
 aliqua potentia, mediante qua tales actus elici-
 mus: ab actu enim, ad potentiam bonam est consentia,
 sed hoc potentia vocatur Logica nates, ergo.

Conclusio secunda
 Præter naturam Logicam, datur etiam in
 aliquibus hominibus Logica Artificialis. Hoc

Hoc concluditur
 quod si
 le quodammodo
 dicitur aliquid
 sed potest
 male inferri
 erit, alio
 mirari. in
 dicitur potest
 figuram
 dicitur, minor
 aliquid bene,
 fides quod
 ad bonum vel
 bene inferri
 fides quod
 tu aliquid
 hic a habet
 vocat Logicam
 Probatur 2^a Co
 in antea et
 misse hinc
 extrahi, per
 errorum
 aliquid habet
 non habet be
 nihil, nite
 rat cum m
 homo nite
 generalis

Haec conclusio ab acty admittit^r pbatury: haec
 rae 10. Quis potia indifferens ad bene vel ma-
 le operandum, debet ab aliquo habitu suprad,
 dicto, determinari, & eam, ne erret, dirigat.
 Sed potia nra potia indifferens ad bene vel
 male, intelligendum, qd ne in suis opant^r
 erret, debet ab aliquo habitu virigi et deter-
 minari. ma: patet, qd nra sufficienter pri-
 dit acty potia indifferentibz, ut p opim^r suum
 finem pfecte conseq^r mediantibz sc: habit^r
 libz. nimir constat appetu in actu sc: nram
 aliqto bene, aliqto male, hoc e cum errore,
 falsas opas elicere. qd a potia indifferens
 ad bene vel male operandum. consequna
 bene inferitur qd alias nra in actu nra, ne
 satis pvidisset si non daret^r aliqz habit^r il-
 lu determinans ad bene recte, operandu,
 hie a habit^r dirigens et determinans illu
 vocat Logica nati Artificialis.

Probat^r 2o conclusio ab experientia. Qui
 n. antea cum missis groerily et magna
 missiohene intelligebant indicabant et dis-
 cretibat, postea ceptis logica inluti aliqz
 errore distent, qd postea dicit in illis
 aliqz habit^r a quo dirigant, quem antea
 non habebant, consequna qd postea n.
 meli^r intelligunt. qd sunt aliqz de novo
 novo nit^r habent^r qd ne in pfecte nitelli-
 garent ac antea, qd tu patet esse falsu.
 Amig

Inventores Logice.

Hinc Logice Artificiales non primi In-
ventores fuerunt Graeci quae ut aliarum
feram et artificum, ita et Logica Inventa,
res falso et inanis gloriabantur. Neque
Caledoni hanc rem feram clarem primo
reppererunt ut falso et sibi adferre an-
dent, sed fuit a DEO rem omni Procrea-
tore, in ipso mundi exordio primo non
Parenti Adamo una cum reliquis suis in-
fusa, à qua in filios ac posteris manu-
m, tandem enim longa annorum serie ad
Hebraeos, Caledaeos, Aegyptios Graecos et
Italos, aliasque mundi naes & denudata,
quam Artes ne debita fraudetur laude
suo hinc in varias distinctam partes
in ordinem reduxit. eamque mira ingenij
subtilitate in ventis primis partem auarit
et illustravit, ut quae non in mente ipsi Invenit
autem et parenti Logica adferri convenit.

Obijciens jo. Logica Natis & habitus
quidam generabilis per actus. quod non
est ipse intellectus vel ipse inis intelligendi,
consequenter natus, quod autem. Per multi-
plicatam actum generat habitus, sed ut
ho natus, eo ipso quod ratio & abis, preceptis
dialecticis prae a magno traditis, plures sibi
yatos et diffusus, in parte ha, ostendit,
in sua notione et clarissima; quod per
illos actus generabilis utriusque habitus, tunc ultra
Sed

Sed ille ha
cum actus
artificia
et qui logice
huius per actus
R. Natus
maiorum
notum habitus
habitus
finitis ac
finitis ac
cuius habitus
misi et g
capitulum
maiorum
habitus fin
fines qua
potentia
tam deinde
huius nota
natura
natus in se
artificia
ipso distincte
Obijciens
natus ab
quod diffusus
n.g. Philo
et primum
genu natus

Sed ille habitus non est logica artificialis
cum actus a quo causatur non sit etiam forma
artificialis logica. 2o. non est logica naturalis
et 2o. logica naturalis est habitus alius generis,
hinc per actus et non ipse intellectus noster.

R. Ad 2o. autem, ad partem & distinguendo
maiorem. Per multiplicatam actum generis
ratur habitus 2o. in potentia non est sufficiens
habitus finis vel eminentis ad obiciendum
similes actus, quod maius. 2o. adest suffi-
ciens habitus eminentis vel finis, nego
min: et causa minoris negativis quod quoniam
ex parte huius rei ex parte habemus in de,
monstrantes. 2o. n. demonstratio generis
habitu finis, sequentes vero demonstratio
fines quantumvis multiplicent nihil
prouent eo quod iam existat habitus per
terram demonstratam prout. Cum 2o. Vir-
tus nra in collectura eminentia et in
natura ad prouocandas tales discursus
nates in factis, licet sapienter iterum et mul-
tiplicentur, non generat alios habitus ab
ipsa distinctos.

habeat,

Obicies 2o. Intellectus noster sicut
noster absque directione alius habitus alius
quod discursus in maius alium fieri arum
n. g. Philia natis. Et tu per hoc intellectus noster non
de potentia natis. 2o. nec debet vocari logi-
ca natis licet informet noster alius
sif

discursus in perfectis. mai. prob. sunt n. hanc
per se in toto intellectu abiq. habitu phisice
in rebus naty saltem in parte discurrens
et mox ex eor. modo loquendi, et
consequa bene referri a paritate.

R. 70 Non est magna in conveniens
si naty si cereph. phisica nates in eade. populo.

R. 70. Natus consequam, disparitas e
inter in natura comparatu ad maam lo,
quia et ad maas aliam sciama. 70
natura cum sit ex naty sua app. huius
in dicatim, et in fursim, et p. et naty
e determi naty ad discursus, ad defies ad
dices, ad maas a. aliam sciama non e
determi naty ex p. naty. Unde si sp.
ut discursus quoad au nates in perfectis
et dicitur loqua nates, non vero phisica
aut mediana nates, qd ad maas hanc
sciama non e ex naty sua determi,
naty.

Obiicit 70. Vbi non est esse error
ibi non e necesse habitus alijs dirigens,
sed in ja opae mentis non est esse er,
ror, 70 loqua arte fructus non est necesse
ut dirigat in totum saltem quo ad p. man
sua opae. ma: p. et prob. nim. Ex h. et
dicente, in his q. fringit videri apprehendunt
non ofringit error, sed aut sola fringuntur
aut sola ignoscantur. Sed ja naty opae
R. fring

g. metaphice cog.
vltima -

Complex
error
R. Concer
de miram
error fal
eas mir
latis per
miram
rem in ja
ror m.

Du
Vtrum
tia v
Rea

Pro futu
celibis n
et vnde
Logica
fructus
fructus
vnde, nec
fructus in

Complexi apprehensio, quod in ipsa non potest esse error.

R. Concedendo maiorem, et distinguendo minorem. In ipsa gratia mentis non potest esse error falsitatis per se, et complexi, cum eadem minorem. non potest esse error falsitatis per accidens et in complexi nego minorem. potest vero Artes negant error, non in ipsa mentis gratia, negant tamen in non in.

Dubium Secundum.

Vtrum Logica sit Scien-
tia vel Ars. Et an sit
Realis vel Rationalis.

Pro futuri huius Dubij nota a. 70 diligentem
celebris illa Summa logica in Doctorem
et Utentem.

Logica Docens est illa quatenus
tradit precepta, et docet modum
ferendi, passionesque de ipso demonstrat.
Utens, vero est secundum quod actu con-
struit instrumenta ferendi; hoc est
secundum

Logica duplex.

Logica Do-
cens.

Logica Utens.

solum quod in exercitiis definit, dicitur,
 et aristoteles aliam exercet in
 Logica tradit hanc in prima
 quam in maiori aliam sicut solum
 tres suas partes. Quod dixerim contra
 quod autem quod logicam hanc solum partem topicam
 in doctorem et utentem dividenda est
 transit, non vero solum analyticam, appe-
 rentes uti denuo stratis in aliis sicut ad
 logicam non spectare, in ipsa a maiori
 logica plane a doctrina non differre.
 Sed falluntur; eadem enim ratio de parte
 analytica quod de logica. Probatur hoc
 ratio. Logica in parte demonstrativa
 docet modum demonstrandi, tradit precepta
 et regulas, solum quas debet fieri demon-
 stratio. ergo proprium uti istis preceptis et regula-
 tis. consuetudo patet. frustra enim darentur ista
 precepta, et frustra doceret modum demonstrandi
 si non posset inde provenire alijs usque; cum
 logica docentis quasi finis sit, usque recte
 suorum preceptorum, sed ille usque spectat
 ad logicam, ergo logica potest dici utens, non
 hanc solum partem logicam, sed et analy-
 ticam. Probatur illa minor. Usus demon-
 strationis solum forma ad nulla aliam sicut pro-
 bat quam ad logicam, ergo nulla alia illa
 ratio

ratio in forma
 illa usque ad
 Nota 20.
 hanc partem
 in doctrina
 re, ergo in
 utitur quod
 dicitur de
 Cuius ratio h
 non habet
 si ergo dicitur
 sicut uti
 patet, ex ip-
 sata quod
 ad aliquam
 maiorem sicut
 formas sicut
 et ratio hinc
 Nota 30.
 ipsi. ergo
 solubet de
 sicut pro
 per demon-
 stratione
 et Conc
 Logica do

zorem in tentione demonstratis, qd si derunt. qd
ille usq ad logicam proficitur.

Nota 20. Logica cum non habeat utem,
tem passivam tm, quasi si alia facta
tm utantur qd ceptis eis, sed de utens acti-
ve, qd intra suam artem et extra illam
utitur qd ceptis et applicat illa definiendo,
dini dendo, arguto de eoty rebz vate formae.
Cuius ratio hanc esse pot. qd logica utens e
nery habitus existens in potentia operativa, nctm
fi: qd ordinat ad aliquem actum, qd neutrum prof-
fuit de utens, sed et active, qd sequitur
patet, ex ipsa natura habitus, existentis in
potentia operativa et ff operatur. ordinatur
ad aliquam operem, nem tm & alias factas
mam pstate logica in quam ipsa suas
formas definit, dicit, et argutas introduceat.
et vate huius introducti omis de logica utens.

Nota 30. Quod facta possit dupliciter ac-
cipi. 1o qd quoniam rei cognoscere quomodo,
solubet ad facta. 2o vero magis stricte
et proprie qd habitus quodam certo et evidenti
per demonstrationem arguto.

His suppositis fit,

Conclusio Prima
Logica docens nery et proprie scientia
Hanc

Logica Utens
sumitur Passi-
ve, et Active.

Probatur.
Logica Utens qd.

Scientia duplex.

i. priorum.

Probatur
quod Logica
docens sit
Scientia.

Hoc est Artus; D. Thomas. 4. metaph. c. 4.
Alberti cap. j. in Porphyrium; et Multorum
aliorum.

i. Probatur a. rae. 1o. Logica est habitus
per demonstratorem acqisity. 2o. est uere et
pprie scia. consequenter patet ex ipsa rae
scia. aut probatur. Hoc est uere demonstratorem
de quod est unum aptum in esse multis, et
predicabilia, sed unum est unum aptum in esse
multis; 3o. est predicabile. 4o. generalis sciam,
sed non aliam quam logicam, 5o. logica est
habitus acqisity per demonstratorem, et est scia
Probatur quod sit uere demonstratorem; ut demon-
stratorem tria petuntur; scilicet: principia,
et passio. Sed hoc tria tollit per se sciam
3o. est uere demonstratorem. ma. patet ex ipsa
rae demonstratorem, min. et clara est, scilicet
n. unum. principium est definitio; unum
passio est predicabilitas. 3o.

2. Probatur 2o. Conatus. In Logica dantur
multae conatus ex causis et principis
deductae, quibus certum est status apertum,
sed non per habitum opinionatum, neque per habitum
hunc primum principium nullo modo nobis
conferri sunt. Neque per artem aliquam
pprie

pprie
habitu sui
logica
Conc
Logica
sciam
est uere
Probatur
sciam
supposita
est uere
cognoscitur
opinionem
partem
nere
quod ex
sciam
sciam
Conc
Logica
sciam
Hoc conatus
poterunt in
sciam

omni quae dicitur partibili. quod per aliquam
habitu scientificam quod non potest esse aliquid quod
logica artificialis docens.

Conclusio secunda.
Logica Docens solum partem
grammaticam, et sophisticam
est vere et proprie scientifica.

Probat. Scia est certa cognitio rei per
suam causam, sed in parte topica et
sophistica datur talis cognitio, quod con-
stat vere. quod probat. In parte topica
cognoscitur quod fitum topicy generet
opinionem quod procedit ex probabilitate, in
parte sophistica quod fitum apparens quod
necesse errorem seu fallaciam quod tunc
procedit ex apparentibus, sed iste error
fuit certe, et quod casus, ut patet; quod sunt
scientificae. Ergo Logica et solum haec
duas partes est vere et proprie scientifica.

Conclusio tertia.
Logica Utens quatenus Utens non
est scia.

Hoc contra a. eius, et solum hanc forte
poterunt intelligi. Auctores illi quod logicam
a ratione sua excludunt; et probatur ratione.

Omnis

Logica Do-
cens Topica,
et Sophistica
est et scia.
Scia Defio.

Probatur
quod logica
utens non sit
scia.

1. Omnis scia debet verificari in certa et determi-
nata genere rerum, vel y idem e.
debet habere certam et determinatam
materiam; sed logica utens quatenus utens,
non verificatur circa determinatam rem,
sed vagatur per materiam omnium sciarum quod
non e scia. Quod minus: omni in materia pos-
sumus construere similes, defectus, augmenta.
Sed haec constructio e logica utens ut
utens, quod logica utens non potest de-
terminata materia et genere scia.

2. Probatur 2°. Omnis scia demonstrat
passiones de se, sed logica utens
non demonstrat passiones de se.
quod non e scia. Quod minus: logica
utens construit modos differendi, ut
super dictum e. Sed hoc non e demon-
strare passiones de se, sed potius
iam illas demonstratas supponere. quod.

Secundo quaesito in titulo huius
proposito, antequam respondere eam non e.
Artem prope huius accipi.

quod striate et simpliciter. quod habitum quodam
aliquo epistola huius rectam rationem facit
quod post operam maneat sensu by subiecto.
Ut ars futura, pictoria. et solent huius modis
accepta sic definiiri quod scilicet

Sub Recta

Ars sumitur huius
obiter.

1.

Sic recta
Communi
tractus huius
se abing
2° sumit
extremum
cunctis
ut ars
3° solent
quodam
non extor
quodam
hominis et
actiones
quod necesse
Ars e
his non
modo co
tae finem
Huius propositi
Logica
Ars sumit
non e
Per
Lingua T
Rus. Ne

Sit recta ratio factibilium. hoc est,
Eorum quae per factionem fiunt.

20. Tractio est illa operatio quae operis aliquid post
se relinquit, ut dicitur in libro 6. Ethic. cap. 5.

Tractio quod?

20. Junctio latius quae habitus quodammodo se
extendit ad actiones exteriores vel tran-
sientes quae nullum post se operis relinquit,
ut ars bene factandi, cantandi &c.

2.

30. Potest ars junctio latissime per habitum
quodammodo se extendit non tamen ad acti-
ones exteriores quae nullum post se operis relin-
quunt, sed et per ut se extendit ad in-
ternas et immutabiles quales sunt
actiones intellectuales et voluntarias, recta
quae accepti suum Describitur sic.

3.

Ars est habitus multis praecep-
tis constantis certa quodammodo
modo comprehensibilis ad aliquem in-
tellectus finem utilem tendentibus.

Definitio
Artis.

Hic ponitur sit, Conclusio quarta

Logica non tunc scia, sed et

ars sunt quidem et similitudini

namque hanc contrarium d. the. et aliorum.

Primum Enumeratio.

Lingua. Tropus. Ratio. Numerus. Tonus. Angulus. Astra.
Rus. Nemus. Arma. Faber. Vulnera. Lana. Rates. /

Probat

Probatum est. His habitibus speculative
 ordinatis ad aliquam partem rationis, quod dicitur
 ars forma quod est similitudo numerus, sed logica
 est habitus speculative ordinatus ad aliquam
 partem rationis officinam, ut ad constructionem
 syllogismi, definitionis, et divisionis, quod logica est ars
 forma quod est forma quoniam cum similitudo
 finem. quod non non sit propria ars quod est
 recta ratio factibilium, patet. quia ars huius
 modo sumpta dirigit factum quod est
 actus externa rationis ^{rationis} post se quod
 aliquid, sed hoc non facit logica. quod
 non erit propria ars.

Alii habitus dirigentes actiones quasdam
 exteriores quod nullum quod post se relin-
 quunt, videlicet stricte non quod sunt dicitur
 artes, magis tamen accedunt ad rationem
 artis, quia illorum actiones sunt magis
 practicae, ars a propria est stricte est habitus
 practicus.

Hanc sententiam quodammodo intelligunt
 sunt de logica utente, quod illa sit ars forma
 quod, negant vero de logica docente.
 qui quidem dicitur logicam utentem
 autem nominant forma quod est similitudo
 ratiocinationem, recte sentire non debentur,

ga
 7

Logica Utens
 Habitum Ars.

ga logica
 Tugrcales
 m...
 f...
 ut ars
 suana.
 ga tu logi
 f...
 consist ne
 q...
 d...
 n. habitus
 la quod
 ga logica
 f...
 logi cum
 non non
 logica ut
 ga spe cu
 f...
 ga, ad ce
 tu n...
 docens out
 ga docet
 f...
 m...
 f...
 logically

Ratio cur?

ga logica utens introduct suas formas
logicales in opus rati, inq in
manuificent alio artes introducens
suas formas in manu extemam,
ut ars edificatoria, pictoria, et scul-
ptura. go bene pot dici ars formyl,
ga tu logicam docentem nulla rati et
form quid et similitudine arte
consent nominanda, non placet.

Et in primis ga logica docenti competit
desio artis formam acceptivem. &
n. habet multas pceptis constant, et
ta quendam melioris comprehensio.
go logica et docens & ars improprie et
form quid. 2o. Non emanet rati quare
logica utens em artem non cupent
non vero docentem, illes n. form illes
logica utens et ars, ga efficit quodam
opa speculativa et ad illa ordinatur,
sed et logica docens, ordinat ad illa
opa, ad constructione si systema, et alio,
tu instrumentem sciendi. go et logica
docens aut si cetera ars, saltem formyl,
ga docet et trahit ista pcepta rati quos
vum logica utens illa in opus menti
introducens et ars. 3o. Logica utens
form doctrina pcedit et ubi istis pceptis
logicalibus, go pceptis pot dici ars saltem
form

Logica Docens
est Ars.
Probatur 1.

2.

3.

by speculativa
rati pot dicit
in qd logica
rati ad ab opus
formyl
logica et ars
in similitudine
in ars pceptis
ga ars
est rati
logica. go
mes quare
et se rati
form dicit
ad rati
und magis
ob qd habit
selli quid
sit ars form
docente.
dubium
similitudine
dubium
ga

scdm quid, et ipsa doctrina tradens
modum utendi, pot dici ars. alias illa
artificialis constructio non est arte,
sed ex fieri aut alio habitu dicitur
procedere.

Conclusio Quinta

Logica non est Sciē Realis sed
Rationalis.

Ante p̄tatem huius cōtatis nota 20.

Quid scia in genere autis ut habitus
et accidens & de prima p̄te qualitatis
e nem ens reale accidentale. In gene-
re vero scibilis aut intelligibilis, tra-
hit sua formalitate ab ob̄o, reate
vel rati, q̄do ob̄m e ens reate, vel rati.
Et quamvis vis scia pot dici Rea-
lis subiective effectivē, q̄a e in scia
Inym in subiecto, et ab oia Inym a
eā effectiva obiectiva in alia ob̄
reale, alia rati.

Nota 20. Quid rati multis modis hi-
catur q̄ scilicet, ut he ob̄ rati scilicet
20. Effectivē, sic ut id ob̄ rati, q̄ e a rati
confecta. 30. Subiectivē sic tōm habitus
q̄ sunt in rati, rati. 40. ob̄ directivē
sic

scilicet habitus
20. obiectivē
aut circa ob̄

Probatum modum
naturam, diffin
directivē, sic ut
infra. q̄o lo

Pro 20. Illa
rati, sic lo
reata scia
non confidua
effectivē
animaticam

in ordine ad
de qua lat

Obiectivē q̄o
scilicet non
scilicet. q̄o n
capit ultimo
et modum sic
habet p̄cipue

sic habet singentes rationem in suis operibus sicut rationes.
 50 Obiectum scilicet: ut quod versatur circa rationem
 aut circa ens ratio hinc circa obiectum.

Probatur modo conclusio. Scia sumit denotat,
 rationem, distinctionem, specificam suam ab
 obiecto, sed obiectum logicum est ens ratio ut videbitur
 infra. ergo logica nominanda est scia ratio.

Pro q. logica non
 fit scia ratio,
 sed ratio.

Pro 20. Illa scia ratio, quae dirigit actus
 rationes, sed logica dirigit actus rationes, ergo est di-
 rectiva scia ratio. Alii nota logicam
 non considerant actus ratio sicut substantiam et
 entitatem physicam, hoc n. ad sciam
 animasticam spectat, sed considerant illos
 in ordine ad formam quandam logicalem,
 de qua loquitur in sequentibus.

Obiectum ergo contra iam contentum. Multa
 sciendi non est scia, sed logica docens et modus
 sciendi. ergo non est scia. maxime Aristoteles. 2. meta-
 capitulo ultimo ubi ait absurdum esse quod sciam
 et modum sciendi simul. probat enim: logica
 tradit precepta sciendi et per modum sciendi scilicet:
 Defin.

deus, diuina, arguem. go e modo sciendi.

R. Concedendo mai: et nego min. ad statum
 N. concedendo aut, et nego consequens; solum
 n. sequitur quod logica docens tradat cogni-
 tionem modi sciendi; aliud n. e. q. modum
 sciendi, aliud e. q. cognitionem modi sci-
 endi. Logica docens vere e. cognitio et qui-
 dem scientifica modi sciendi, non tamen
 e. modo sciendi. Et q. logica str. modo
 sciendi intelligenda e. hoc obicitur,
 non tamen fructus. sed denominat quae-
 dam facta ab obiecto q. modo sciendi.

Obi. c. 2. Scia e. de reb. necessariis
 et perpetuis, et non de contingentibus q. fiunt a nobis,
 sed logica non e. de reb. necessariis et perpetuis,
 sed tm. de reb. tm. de reb. contingentibus q. fiunt
 a nobis; go non est scia. maior e. p. h. i.
 6. Metaph. cap. 3. p. om. logica agit de
 deo, diuina, et arguem, sed hae. om. p. ut non q. fi-
 unt a nobis; go logica non est. de reb. ne-
 cessariis et perpetuis, sed tantum de con-
 ting.

Sciendi
 R. Concedendo
 ad arg. p. h. i.
 Logica e. d.
 Sci. concedendo
 autem, nego
 consequens
 in eo p. ut
 minorem.
 Sci. isti m.
 plane nec
 dicuntur
 ad sua p.
 habentibus
 q. fiunt a
 deo hab.
 nec in sci-
 endum est
 res p. h. i.
 de illis q.
 Obi. c. 2.
 circa res
 ut nec e.
 p. nec p. e.
 ens, sed tm.
 sciendi nec
 nec e. sci-

Ingentily.

Ad Concedendo mai. et nego minore,
ad exigentem R. Distinguens maiore.
Logica de deo, dicit et arguitur in
eoi, concedo mai. in singulari et parti,
culari, nego maiorem. Et eodem modo
distingues min. Dicit dicit et arguitur
in eoi pot non esse et fieri a nobis, nego
minorem: in singulari concedo minorem.
Quia isti modi fieri in eoi sunt res,
plane necesse, nego fieri a nobis, sed
dicunt ex sua sua habitudine esse
ad sua principia et proprietate de qua
habitudine agit logica. q. n. deo
gestet genere et dicitur, et q. sicut tres
debeat habere ppies non fit a nobis,
licet in singulari fieri omni dicitur,
dicitur et arguitur, si q. non sunt tres
res ppies sunt a primo modo, et fit
de illis fieri.

Obiicies 30. Logica non versatur
circa ens nem et simpliciter, q. n. ut
est vere et simpliciter fieri. ans patet
q. versatur circa ens veris, q. non e nem
ens, sed tm ens quoad am fictum. con,
sequa vero dicitur. ut alijs dicitur fit
vere et simpliciter sua illi versari circa
ens

ens nempe et fructus sed logica hoc non
habet, ut patet ex eo non ens vere et simpliciter
ficta.

R. Considerando autem et ratio sequens
ad eius partem R. ratio magis
Est expressa instantia in Arithmetica
et Geometria, quae sunt vere et simpliciter
ficta licet desint in ente formae
nempe in accidente numero, et magis
nitidius quare et logica est vere
et simpliciter ficta licet ens verum non
sit nempe ens nec fructus. Vbi nota
quod omnia ferantur per simpliciter
ficta. Et in ratione ens. Et in ratione
ficta, ut ergo ficta sunt vere et simpliciter
pluriter tales non habent ab otio
modo modo quod dicitur sed et modo.
Et cum ens verum quae logica omnia sit
vere et fructus ficta, hinc in vere et simpliciter
pluriter propria, propria, propria et fructus.
Logica est vere et simpliciter ficta.

Obiicitur 70. Contra zann Cunctum
Logica docens et utens sunt idem habity,
sed logica docens a fructu ut dicitur
ergo et logica utens.

Aoe

Hoc arguit
an logica
ad utentem
duas logi
pro exp
Si logica
mentis a
cum non
a se dicitur
Primum re
fort re y
Nam in
vix in
habiter fr
ergo an y
ergo et in
ipsa ens
logica ut
nra re
videndi
dita si n
ca docen
realiter
rae ratio
liber fruct
sunt fr
fructe, ergo
vix non ut
aliqui eo ip
7

Hoc argum. petit explicatum illis subij.
an logica docens sit distincte habitus
ab utente, et e contra. An vero illud
duae logicae sint uny et idem habitus
Pro explicat. nra sententia nota.

Si logica utens formatur p ipsius instrum.
mentis a se affectis se: q dicitur, dicitur
cum nomen eae forme tribuat affectui
a se p dicitur tunc logica utens non
e ritem realiter cum docente sed dicitur
fieri re ipsa ab illa, q hanc ritem patet.
Nam in rebus artibus ipsa artes, et
ipsa instrumta q artem qfecta differunt
realiter sicut causa et effectus in fabro ferrario
n.g. ars ipsa et malleus q instrumta hanc parte stringunt ipsa,
q et in logica ipsa instrumentum artis
et ipsa ars distinguuntur realiter. Si vero
logica utens formatur p ipso habitu ad
usu revocante pcepto definiti, dicitur
videri et arguitur a logica docente tra-
dita sic non differunt realiter a logi-
ca docente sed e ipsa idem habitus
realiter cum ipso licet distinguantur
ritem ratiocinata, vel ut dicitur, rea,
titer fructus. q q hanc ritem. Non
sunt facie multiplicanda ex ditates sine neces-
sitate, qa sunt nra non defuit in necessarijs
ita nec abundat ab in sup vacantijs. sed ut
ahq eo ipso q sit mra fieri illis facili
negotio

negotio convincere, qd ad illam qd dicitur
 onem non penendi & non habili, sed
 fufficit habili Logica docentis. modo
 Q. ad argum. Distingueno maiore.
 Logica docens et utens sunt idem ha-
 bily realiter, concedo maiorem, fufficit
 seu fufficit rationem, nego maiorem. Sed do-
 cens Logica e fufficit, concedo minorem.
 qd et Logica utens est fufficit identice
 quatenus eadem re cum docente con-
 cedo qd sequamur, fufficit et fufficit rationem
 utentis, nego qd sequamur.

Obiicit qd Logica e ens reale
 fufficiens ante omni qd dicitur in tely,
 qd e fufficit realis et non ratio. patet
 qd sequamur. qd illa e fufficit realis, qd e non
 ens reale.

R. Quod fufficit non dicitur realis ex eo
 qd sit non ens reale, sed qd omni de quo
 tractatur non ens reale. cum qd omni
 Logica, fit ens ratio, illa est fufficit ratio
 et non realis.

Obiicit qd. Contra id qd ultimo
 dictum e de Logica utente et docente.
 Logica utens et docens sunt distinctos
 acty realiter, qd et Logica erunt di-
 distinctos realiter, patet qd sequamur

qd
 7

qd et fufficit
 et habili
 Q. Concedo
 ad pntem
 fufficit h
 fufficit ibi
 es acty
 magna d
 e non re
 n. alius
 potest ill

Du
 Vro
 fil
 cul
 P

90. Si sibi etiam habitum primum ex actum
 distinctione, ita quoque actus sunt distincti,
 et habent distinctionem.

Q. Concedendo autem et negotio sequitur.
 ad probationem Q. sufficere distinctionem
 primum habitum, et nulla ratione vera esse
 distinctionem realem ad producendum ta,
 res actus distinctas, maxime cum non ad
 magna distans in illis obiciendis fieri
 re vera non in capite primo, facile
 n. alijs si fuerit modus obiciendi primum
 poterit illa offerre. 90.

Dubium Tertium

Utrum Logica sit Scientia Spe- culativa, vel Practica

Vana

Vario sunt hae de re autem opinionones.
 Quidam dicunt Logicam esse absolute et
 simpliciter practicam et nulla ratione speculativa.
 Alii dicunt Logicam esse simul practica
 et speculativa et hanc sententiam modo citatos
 a recentioribus recipiunt. Alij asserunt Logicam
 esse nec esse speculativa nec practica
 scilicet quod se, sed tamen respectu gratiam ad
 utramque consequendam. Alii denique statuunt
 Logicam esse simpliciter et absolute
 speculativa et non practicam
 Insuper opinio est inter Thomistas
 quod ut intelligas Notam de Dignitate
 practica et speculativa. Definitio practica haec

Definitio Practica.

Practica est operatio alterius potentiae
 ab intellectu, voluntatis scilicet,
 nata etiam conformiter rationi recte,
 ut veritas sit.

Explicatio Definitio.

Notam Operis non intelligit quis operari,
 cum multa sint operari quae non derivantur
 per habitum practicum, ut digerere cibum
 in stomacho, et aliae actiones natae sunt
 sine intentione. nec et intelliguntur
 operari natae voluntatis in quibus non potest
 errare: ideoque non indiget ad illos etiam
 etiam aliquo habitu divini gentis. Sed tunc
 Operari intelligit voluntaria electio, respectu
 mel

Operari prae?

rationem
 sunt pro
 has illa
 ab intellectu
 et gratia
 intentionis
 voluntatis
 To subiecto
 habet aliquid
 receptibile
 subiecti
 subiecti
 et. Imper
 dicitur ad
 illa in operari
 longi sed
 prae et
 practica et
 et est aliquid
 prae et
 recte ratio
 hunc hunc
 et non sunt
 regula ad
 prae et
 ut prae et
 bono. De

medium & finis ad finem: & actiones
 sunt que ad operam liberam. ut n. voluntas,
 has illas velle et nolle. Et alterius potestas
 ab intellectu, nulla n. operum in se ut fides
 & gratia in se, & praxis. quia velle ut sic
 intendit tunc fieri ut fieri. Sed de gratia
 voluntatis & gratia potest dupliciter accipi.
 10. Subiective, quia talis quoad se a voluntate,
 late obiecta et in eadem subiecta et
 receptata. Ut velle, nolle, amare, & sunt
 actus obiecti et recepti in voluntate, tunc
 obiecti, quia immediate ab ea proficiunt.
 20. Imperative. Quia licet sit gratia
 obiecta ab alia potestate et non a voluntate
 illa tunc operum in se a voluntate; ut amare,
 velle, sedere, loqui. Voluntas ergo hanc exercet
 praxim et practice operum, quod ipse operum
 practica et in ordine ad praxim obiecta.
 et quod aliena potestatem gratia ad gratiam sui
 praxim ordinat. Et si conformiter
 recte ratio, quia se regulatur et mensura,
 hinc hinc censetur recta, quod sua regula
 et mensura est conformis. Sed mensura et
 regula actum voluntatis in se quies et
 praxis numerata in se sui ratio. quod
 ut praxis sit recta, debet esse recta ratio eius,
 sicut. Ratio speculativa a ista. Speculatio

Per quam partem dicitur intelligi quod
 speculatio non aliter referatur terminum ad
 finem sed quod ipsa sit finis, ut speculatio
 qua quod speculatio res nates, non referat
 ex se ad aliquam aliam finem sed ipsa
 est finis per se nates.

Nota 20. Ex triplici capite proprie alii,
 quam finem sui speculativam,
 1o Ex ipso ob. 2o si. tunc alii, obm
 quod non potest fieri a nobis, ut metaphisica
 et per se nates sunt finis speculativa
 quod versantur circa oba speculativa tunc
 quod non potest fieri a nobis, metaphisica
 circa ens in eis. Per se nates circa
 naturam entis mobilis.

2o. potest aliqua forma sui speculativa
 ex modo tendenti in finem obm, ut quod
 tendimus vel pergradimus ad cognoscendum
 aliquid determinatum sui deinde in se, sunt
 partes et per se nates replentur, ut
 forma potest quam de se habet in se,
 finem, et in suas partes optet
 sui deinde per se nates vel aliter ex modo
 tendenti et pergradienti. Si est obm per se
 potest operabile, modo in tendenti in illud
 sunt finem illa speculativa sunt
 media.

3o. ut aliqua forma per se nates ex finem
 qui

Scientis.

ad saltem finem. Finis vero scientis
 finis extrinsecus est, ad quem habens
 scientiam illam ordinat. n. q. si qd logi-
 cam aut aliquam scientiam spectant ordinem,
 vel ad honores consequendos, talis finis
 est extrinsecus et finis huius. Quod
 si dicitur aliam scientiam dicitur pro-
 pter se vel spectantem ex fine, ut
 intelligi debet intrinsecus et finis.
 non vero de finis extrinsecus et finis
 his. Nam quibus quod dicitur utique
 habitum huius practicum, quod necessitas circa
 bonum et fieri potest a nobis, ita quod habitus et
 effectus sui producit aliquam actionem
 sit practicum habitus, hoc n. esse habitus
 speculativum, sed quod producit aliquam opus quod
 est practicum, et non speculativum.

Nota 30. Non esse eadem practicum et actionem
 practicum sed habere se finem suum et finem
 ad quod practicum est actio practicum non tu-
 aut actio practicum est practicum, quod practicum est
 tu actio libera voluntatis finis illi obiecta
 finis impedita. Actio vero practicum est illa
 quod potest dirigere actus illos voluntatis liberos, quod
 directis et completis actibus in rebus, quod potest
 dirigere voluntatem in finem operum quod
 actus tu non sunt practicum ut de supra
 dictis patet.

Nota 30.

non tollit p[ro]p[ter] ob[ject]um nem[pe] op[er]is seu, p[er] nam, q[uo]d non,
 erit sua practica. ma: e[st] Actus 2. metaphis.
 lectus. q[uo]d p[ro]p[ter] fine[m] et ob[ject]um assignat finem q[uo]dem
 speculativa, veritatem: Practicam vero p[ro]p[ter]
 in. p[ro]p[ter] min[us]. Logica tollit p[ro]p[ter] ens r[ati]o[n]is,
 et finis s[ed] te cognos[cent]is entis r[ati]o[n]is, sed neq[ue]
 ens r[ati]o[n]is, neq[ue] s[ed] cognos[cent]e p[ro]p[ter]is, cum
 p[ro]p[ter]is debeat esse actus distinctus a b[er]n[er]tel[is]
 lecturis seu cognos[cent]is, ut ex d[ic]t[is] supra
 data patet. q[uo]d logica non erit sua practica.

Conclusio Secunda.

Logica non est simul Practica et
 Speculativa.
 Hanc e[st] q[uo]d auctores r[ati]o[n]is sententia figurare,
 latet. p[ro]p[ter] r[ati]o[n]is. practicum et speculativum
 sunt opposita et estis distincta s[im]iliter
 habitus vel finem creati, sed opposita
 distincta non p[oss]unt idem provenire; q[uo]d
 logica non erit simul sua practica
 et p[ro]p[ter]is. min[us] patet. non v[er]o idem
 et non v[er]o v[er]o r[ati]o[n]is et v[er]o r[ati]o[n]is p[ro]p[ter]
 aut. q[uo]d sunt distincta opposita s[im]iliter
 aut. ma: p[ro]p[ter]is. practicum et speculativum
 q[uo]d distincta habitus s[ed] q[uo]d sunt
 distincta opposita.
 Concl:

Conclusio tertia

Logica utens etiam habet speciem, latius.

Probatur. Logica utens versatur circa
 presentiam sed est habitus q. versatur
 circa presentiam a presentibus. ergo
 logica utens est habitus presentibus
 etiam ma: logica utens versatur circa
 modos sciendi, sciendi virtutem et auctorem
 illos ad se referendo. Sed hi modi sunt
 vera presentia ergo logica utens versatur
 circa presentiam. et ergo est habitus
 presentibus, non in se habet speciem.

Obiicitur ergo. Ille habitus, cuius finis est
 non est abstractus, sed opus, non est pres-
 entibus sed practicus; sed finis logi-
 cae est opus et non abstractus. ergo logica
 non est se habet speciem, sed practica.
 probatur ma: logica non referat in abstractum
 nisi in finem sed in opus et factum,
 finis in illis est sciendi virtutem et
 reliquos modos sciendi, q. sunt presentia
 q. sunt presentia in se presentia. capi: 2.
 ergo

ergo finis logi-
 cae praesentibus
 est. Non
 logica est
 presentibus et
 in nam
 si vero in
 abstracto q.
 abstractum
 in finem
 praesentibus,
 et sunt presentia
 in. ne
 etiam in
 ha.
 Dices con-
 in veritate
 sunt in
 bit q. finis
 praesentibus
 est. Ha-
 dicitur et se
 est q. cer-
 tate a. nihil
 et ille q. p.

Obiectis 20. Intellectus proculatibus
 extensivitate sui ad opus fit practicus ut
 de 30 de via. Sed hoc y. natus arguitur
 per logicam extendit sed opus cum
 arguitur fit opus. 30 arguitur per logicam
 fit practicus et consequenter logica erit
 facta practica 30 gestibunt utrum praes
 sum.

R. Distinguenso duplex opus natus et
 aliud intrinsicum et aliud extrinsecum.
 Intrinsicum est opus natus est illud quod
 est proprie intrinsicum et ab ipso quod videtur.
 Extrinsecum est opus illud quod cum quod
 ponitur ab aliis potius distinctis ut
 videtur. In forma 30 ad Mai. R. cum
 distinctio est. Intellectus proculatibus extensione sui
 ad opus extrinsecum, quod maius, ad opus intrinsicum
 minus maius. tunc ad minus. Sed natus per
 logicam extendit iud opus extrinsecum
 minus. videtur. sed quod minus. 30 logica
 erit facta practica quaeque esse quoniam.

Obiectis 30. Si sua directiva opus
 practica, sed logica a directiva opus
 ye

30 de via
 natus pro
 minus log
 fit natus
 na opus.
 Aliter arg
 arguit. 30
 fit practi
 practica.
 quod habet
 lani fit q
 quoniam n
 substantiam
 per ali qu
 huius non e
 talis di
 Obiectis
 praes sum
 non fit
 habitus pra
 R. Disting
 opus et
 intrinsicum
 practica
 non al
 de via

quod a fine practica patet ma: ex eo n. qd
 habitus practici, qd lo directus esset. qd
 minor. Logica & directiva rationis, qd
 sed ratiocinatio & opus, qd logica & directi-
 va opus.

Ad hoc argum qd dicitur. in alio solutum est
 argum. R. 20. Quod aly ratiocinatio non
 fit practica, qd fit ut illud, finem non dicit
 practica. deinde non quilibet opus ar-
 quid habitus practici / unum et primum.
 luri fit opus. Sed opus alterum potest
 primum in se voluntatis, si: vel alteram
 potentiam ^{et si} talis opus dirigatur
 per aliquem habitus alii si est alius prac-
 ticus, non vero si opus in se dirigatur
 habitus dirigens, est practicus.

Obiicit qd. Logica qua docens et
 qua mensura ars, qd est practica et
 non practica. patet qd qd ars
 habitus practicus.

R. Dicitur quod ars logica et ars
 qd est practica non ars. in genere et
 similitudine nunc quod ars: qd est
 practica, non qd est ars. quoniam
 non absque in se logica similitudine
 si nunc et si qd practica appellare

eo modo

et modo que illam supra actum totum
quod & finitudo dicitur appellatur.
Contra. Logica tollit regulose actus, sed
regulose actus se omnes actus spectat, quia
logica est, spectat omnia et spectat tota
practica.

Pr. Distinguitur ma: tollit regulare
actus in actus, quod ma: tollit regulare actus
aliam potentiam aut nego materiam.
hunc ad omnia. sed regulare actus
tollit omnia et actus spectat. actus actus
transcendit in mas oculis, sed
distinguitur ab actibus actus quod ma:
ut ex parte actus patet. Actus in actu
ho intellectualis, nego omnia in actu.
et hunc regulis quod ma.

Omnis res per finis, prout ut
quem logica ordinat bene esse,
vere. sed bene differere quod ma:
intelligit voluntati, et quod actus bene
differendi, et prout. quia logica est
sola practica. ma: patet quod sola
logica versat in actibus bonis bene
differendi. Confirmat. Finis logica
docentis et docere quod ma: sit differendi,
sed docere, quod alius sit agendum.

Pr. Distinguitur ma: tollit regulare
actus in actus, quod ma: tollit regulare actus
aliam potentiam aut nego materiam.
hunc ad omnia. sed regulare actus
tollit omnia et actus spectat. actus actus
transcendit in mas oculis, sed
distinguitur ab actibus actus quod ma:
ut ex parte actus patet. Actus in actu
ho intellectualis, nego omnia in actu.
et hunc regulis quod ma.

in la cum practica. go logica ontologia
practica.

Q. Distinguendo ma: finis docentis
leg: & bene de proce, nego maiorem.
Finis leg: utentis, quod maiorem.
nec tu ex hoc inferes quod logica
utens sit habitus practicus, quia ut in
argto dicta e, illa quae non sunt
proce, sed facultates. minime suffragies
est. Sed bene differere quatenus subit no.
lunali et quatenus, proce, pro ad
exercitum, et ad omnem. quo ad gram
ditem nego minorem. Hi nota
proce, quo ad gram et gram non
pepe reperiri in natura ut facile col.
leges ex dictis proce, licet quo ad
exercitum bene illo sit aliquid proce,
ad mitti, eo q aliqua actio de de
precul utro, et modo et preculabili sit
quasi ab aliquo habitu practico. ut si
prel hie et nunc qre precul utrum
nam divina, illa precul utrum
proce, quo ad exercitum non ha que ad
gram, et hoc gram satis q tran om
apparentia in natura pepe dari proce,
ad gramatem patet ex dictis. licet
natura loceat quito sit differentia

f

ultima tunc
mullum
acti, sed
fuerit, qu
differen
regulare
regulare ad
marum
ue acti
acti acti
ali, sed
quod om
Acti marum
ei minime
rptis ut
me dize
acti acti
acti bene
legit
et se bene
acti bene
is logica
et of gram
quidum

ga tu bene deprece q' q'q' preculat' ut
 trura preculat, indunt illud non est
 vere practu.

Dubium Quartum

Quid et Quotuplex
 sit Ens Rationis. Quo-
 modo fiat. Et quæ
 Causæ illius. /

Ens duplex.

Nota 1° Ens ratioe posse dupliciter sumi.
 1° Late. et sic q' uny, res ab actu reformatæ
 et in illo subiectata tunc entia ratioe. ut actus
 intelligentiæ. instrumentis, spes intelligibiliæ, ha-
 bity intellectuales q' in actu recipiunt, tunc
 entia ratioe. Nos tu hoc modo non refer-
 ramus hic ens ratioe, q' ista entia q' d' d' d'
 sunt absolute entia realia à parte rei
 existentia.

2°. Sumitur proprie et strictè ens ratioe ad
 unum propositum, q' illo scilicet q' nec habet, nec
 habet

habere potest aliud esse quam dicitur in actu.
Et ceteris definitur hoc modo.

Ens ratio est illud quod tunc habet
esse obiective in intellectu.
Et sic ens ratio non habet veram existentiam
sed fictam et confirmata ad modum veri
entis.

Nota 20. Ens ratio sic definitur propter
opponi enti reali. Ens n. reale est illud
quod potest a parte rei ante omnem intellectum
existere. Ens vero ratio ante intellectum
rationem actiue existit esse a parte rei, sed
tunc obiective in intellectu. Ex quo inferitur
multum ens ratio posse fieri ens reale, et
est contra nullum ens reale posse fieri
ens ratio; quia habet oppositas. Sicut
non potest fieri ratio, irrationale, obiectum non
opponitur.

De hac duplici ente quod non solet ceteris
An inter ens ratio, et reale deest aliquid
ens medium.

R. ad quodammodo contra quodcumque sunt genera
re entis non datur medium inter ens rea-
le et ratio, id est, non potest esse aliud ens
quod nec sit reale nec ratio. quia si extra
rationem existat, est ens reale. quod vero
tunc in ratione obiective existit est ens ratio
sed

Definitio
Entis ratio.

Ens ratio et reale
se opponunt sibi.

Definitio, Entis
realis.

Inter Ens ratio
et reale non
datur medium.

10. Intellectus noster operatur ut unus quodlibet in se
unum essentialiter de alio, et in se consequenter
reperitur ratio sibi et potest. sed esse potest et
solum fructus (eius ratio). 20. Sicut enim
ratio. manente certa, probatur noster.

Probatur
quod datur
entia ratio.

In hac parte, hoc dicitur: quod si sit solum
et aut potest fructus, non habet homo et aut
a parte rei ante operam in se, sed hoc per
tali vel tali modo obiectum in se nostro in
tellectu. 20. esse solum et potest fructus
est ens ratio. patet consequenter ex de se entis
ratio, quod illud et tunc esse obiectum
in intellectu. quod a. hoc et aut non solum et
solum fructus ante operam in se, patet.

Probatur 20. Intellectus noster unum et eandem
rem a se ipsa distinguit et de se ipsa predi-
cat, et sic quod format quoniam identitatem.
n. g. petrus est petrus. sed hoc distinctio e
ens ratio, 20. datur enim ratio, probatur
noster: illa distinctio non datur in re ante
operam in se, petrus n. a parte rei non
distinguit a se ipso, 20. illa distinctio
e tunc per rationem, 20. ens ratio. cum illud
sit ens ratio et tunc esse obiectum per operam
mentis.

Nota quod quod duplex species reperitur in no-
stra mente. alia expressa. alia Inexpresa
Species expressa e conceptus sui verba quod
intellectus noster format per suam cognitionem in quo
res

Species duplex.

Species Expressa
sua quod?

... datur...
... ens...
... ratio...
... fructus...
... operam...
... intellectus...
... species...
... mente...
... cognitionem...
... res...

debeat esse per species creaturam quia deum prout
in se non cognoscimus in hac vita, sed tu
quia creaturae sunt effectus Dei, in deo quod prout
sunt quod effectiones licet singulis et nisi
festo modo. et sic per species creaturam licet
in parte de venimus in cognitionem Dei, quia cre-
aturae sunt similes Deo; Hic protalis sit

CONCLUSIO PRIMA

Essentia Entis ratio in se est quod haec
realiter est obiectiva in intellectu.
Hae Concluse patet ex deinde supra data
et ex eo quod eos, quod entia ratio admittit.
Tantum te distas in explicando illo quod
obiectiva. Quodam autem si cum esse ipsum con-
ceptu esse modo a nro intellectu. quod tu multum
errant, cum conceptu illo, ut in se notabili
sicut, sit verum ens reale, per verum et verum
lem influentem intellectu conceptu. Remde quod
omni conceptu, non est ipse conceptu, sed ens ratio
et omni conceptu, quod non est ipse conceptu, quod a.
de ipse ratio ratio te conceptu. potest habere duos
plures sensum. Primus est quod ipse ratio ratio
sit ipsa conceptu, quod sensu vero falsus est, non n.
conceptu, sed est conceptu conceptu te ens ratio, ut
patet. Secundus sensus est, quod ipse ratio ratio
ratio sit conceptu, hoc, esse obiectiva tu in
conceptu, et hic sensus legitime est. Ex quo inferri
ens ratio non esse conceptu, sed tu quod existens
per conceptu, ita tu ut alia sit existentia
conceptu; alia existentia ratio ratio. Existit
quippe

Essentia Entis
ratio in se.

Explicatio
entis ratio quod
est obiectiva.
Sed quos de
ipse conceptu.

quippe conceptus & realis, essetia vero entis
ratis. e. ratis.

Scdm quos efficitur
ita denominatio
extrinseca.

Alii dicunt ipsam entis ratis in eis consistere
in denominat extrinseca. Sed hi non recte
quia totum actus proprie denominatione ab actu
sed ens ratis e totum actus, qd non e deno-
minatio. nempe tu, qd denominatis istae
extrinsecae sunt sub entia ratis, tu non
e ens ratis se denominatione d extrinseca.
et consequenter ens ratis in eis non pot con-
sistere in illa denominatione extrinseca.

Ens ratis fit ex
coniunctione
reru compossi-
bilium, sed non sp.

Alii dicunt ens ratis consistere in giuncti-
one reru in composibilitate, ut pto mag-
ister dicitur giungit huc in et ceru, et sunt
una sunt ex illis duobus huc ceru se.
illud qd fit effectus, et ens ratis, qd
fit ex coniunctione reru in compossi-
bilitate qd coniunctio a parte rei recipi-
tur. Hae sententia que ad hoc uenit dicitur
nempe effectus illud ex hinc et ceru
aut ex aliis actus in composibilitate qd ens
ratis, falsum tu e ex ens ratis existere in
coniunctioe tali reru in compossi-
bilitate, qd d dicitur multa pntia ratis qd
tali coniunctione carent, ut Petrus ratis n. qd
qle in petro ad se ipse, cum dicit, petrus
petrus, tu qua proprie petrus referetur in ratis pnti
ad se ipse in qtu hnt ratis pnti. non qd uera
et realem rotatem, sed tu per rotatem
ratis qle uera ens ratis et tu nullam con-
iuncti-

n. q.
Petrus.

inueniunt
fieri accedat
in eis se
be non na
modum
a parte
pnti
alind spe
in eis
pntiam
Grave
ratis se
fit dicitur
aut hnt
habitu
alis uero
dicitur
quia actus
entis ratis
sem hnt
ad ratis
respectu
actu cog
e Concl
ens ratis
fundamentu
fundamentu
ens ratis
a dicitur
nullum tu

in unione rem in compositione explicat
filiis reiectionis sententis. Res ipsam entis ratio
in cor constitutum in quodam entita,
te non vera, sed apparente tm, et ut
medium se veri entis affirmatio cui
a parte rei repugnat existere, et tunc
quod obicitur, nec esse extra hoc obiectum
aliud esse participat. Quare ratio eius
in entis ratio et explicat q. Deficiens supra
propositam.

Esse entis
ratio fit
Nos.

Quare cum tota natura entis ratio sit a
ratio seque manifeste, q. extra entis ratio
sit obiectum a ex ordine seu habitudine
virtutis ad rationem. ita, q. virtutis illa
habitus constituat ipsam entis ratio, actu
alio vero existere illis: si ut extra actus
dentis e parte in hanc q. obiecta vero
ipsa actualis in hanc, ita et extra
entis ratio desumit ex hoc q. dicitur virtutis
vera habitudinem in ratione obiectum
ad rationem vel rationem. existentia vero ex
respectu actuali ad eundem, hoc e, quod
actu cognoscit et obicitur.

Conclusio secunda

Ens ratio dicitur q. in illud quod habet
fundamentum in re. Et si id quod non habet
fundamentum in re.

Divisio Entis
ratio.

Ens ratio q. non habet fundamentum in re et illud q.
a deo factum, hoc e, id q. fabricandum virtutis
nullum habet motum in re, vel occupationem:
ut q. d.

Ens ratio q. non
habet fundamentum in re.

ut qto inity no fandi Chymosam; fandi
alij ens raris absq; eo q; in re habeat aliquod
motum, vel fundamentu.

Ens raris q; hbt
fundam in re

Ens vero raris q; hbt fundamta in re
a illud ad q; fabricandu vel frigidandu
inity no hbt alij motum, vel fundamta
vel occasiorem. ut qto affirmat, retatem
psti et sti generas et sps, ex con-y. a parte
rei petri, sic ho, predicat hoem de petro, et
ex hoc fundamento effingit aliquam retatem
inter petru et hoem q; retas vocat, retas
psti et sti, q; e sane ens raris.

Ens raris q; hbt fundamta in re dicitur
dicitur raris in tria membra. In Negati
Prinam et Retatem.

Negatio qd?

Negatio e carentia aliusq; forma in
sto in pte ad talem formam. ut rex videns
respectu lapidis.

Prinam qd?

Prinam e carentia aliusq; forma in sto
qto ad p recipiendam talem formam.
ut curum respectu vitis.

Retas qd?

Retas e qdora respectu fabricaty ab
inity quod unam rem ordinat ad aliam
ut qto inity q; cipit petrum hinc id de
quo predicatur ho, et qto q; cipit hoem hinc
ad quod predicatur de petro, affirmat quam
dam retatem, qua petri referit ad hoem, et
qua ho referit ad petru. Hanc retas et ceteras
alio fundatas in simili actibus inity vocant
et intentiones de q; latij infra.

Dices contra jam dicens inity no qto
afformat Chymosam, hbt et fundamta in re
hbt

habet inity
ad inity se
psti q; ip
q; hbt
alij motum
vel frigidandu
inity no hbt
alij motum
vel fundamta
vel occasiorem
quas mem
formel; my
inity ad qto
vero in qto
negaty et p
fundamta
motum
ad huc alia
ab inity
hbt fundam
alio inity
huc vero q
fundamta
de univ

Com
Ens raris
ad huc alia
causa nihil
fore conste
Pst causa
ad inity
comit
q; ens raris
causa nihil
philosophia

Similiter quoque dicitur natura humana unum
 quoddam unitate quae ab inferioribus huius et
 eorum quendam in ista ad plura numerum non dicitur,
 sed una fit quodam ens cuius sunt se. quae cogit
 nihil naturae humanae, non eo modo quod
 in se. quia natura humana fit se non habet
 istam unitatem vel in istam, sed e diuisa
 in plura sui generis. Similiter quoque concipitur
 accidentalis affinitas eorum, fit ens cuius
 quae dicitur eorum non per se in se, cum in se
 non sit eorum, sed per se remotis eorum,
 dicitur, et si de aliis eorum dicitur.

2a Pars Conditio nullam habere videtur
 distinem in istis eorum, quae sunt plane ficti,
 huius. huius n. n. g. Chymara habet suam opinionem
 et perfectam existantiam, quod partes diuisae sunt
 autem cognoscuntur vel unitate, non necesse est
 quod partes illae fit se. quae saltem eorum
 dicitur, huius perfectam et opinionem habebunt existantiam
 quod cognoscitur terminatur ad se ipsam, non vero ad
 ipsas res, ad quam similitudine ipsa cognoscitur.

Alia quae eorum dicitur vel negatur, privatur, et
 relatae, huius perfecte existantiam, quod cognoscitur ad ipsam
 terminatur, et non quod cognoscitur fundamentum.
 Existit eorum dicitur vel dicitur. Est
 huius ex actuali cognoscitur, sed si ens quid existit
 fundamentum ex ipso fundamentum cognoscitur et
 non actuali - quod. Probatur 2o ex huius thema. 7
 metaphis. lect. 2. Alii autem eorum dicitur huius existit
 quod dicitur eorum illa aliquid negotiatur, sed nego
 ciam

2a Pars probatur. Ens ratio cognoscitur
distincta cogit ab ea q^{na} cognoscit ens reale
sed ens ratio habet suam formam expressam
quod ens ratio cognoscit per suam expressam
formam.

3a Pars probatur. Est sufficienti enumerare
si non cognoscit ens ratio per suam expressam
formam entis realis, tunc est cognoscit conceptu
quod est causatum ex se expressa et mixta,
sicut entis realis. q^o probatur. Ex ob n^o q^o cognoscit
naturam humanam q^o est unita in multis ma-
nifesto tunc differentibus attributis illi rationi suae,
quod ens ratio. 2o Praesertim cogit natura humana,
sicut conceptus sunt suae expressa quam mixta
mixta, q^o est unita ad mixta, postea, affirmat suam
expressam rationis entis.

Conclusio sexta.

Cum entis ratio mixta humana nec ab
ulla potentia tam externa quam interna
ab mixta distincta potest causari ens ratio
nisi in quantum participet ab mixta. Nec
ipsum mixtum sibi potest facere ens ratio, nec
angeli etc, nisi in illis quod non daret et
comprehensibile cognoscit.

Haece sententia variis habet gentes. Ita probatur.
mixta humana potest attingere ens ratio, immediate
quod potest illud affirmare. patet sequitur. quia hunc potest
ens ratio potest immediate attingitur. probatur autem
ex iam supra dictis. Quod nec nulla potentia
tam interna quam externa ab mixta potest
mixta potest causare ens ratio, probatur. quia nulla
alia potentia potest fortiter attingere ens ratio cum
illud

2a Pars
3a Pars
4a Pars
5a Pars
6a Pars
7a Pars
8a Pars
9a Pars
10a Pars
11a Pars
12a Pars
13a Pars
14a Pars
15a Pars
16a Pars
17a Pars
18a Pars
19a Pars
20a Pars
21a Pars
22a Pars
23a Pars
24a Pars
25a Pars
26a Pars
27a Pars
28a Pars
29a Pars
30a Pars
31a Pars
32a Pars
33a Pars
34a Pars
35a Pars
36a Pars
37a Pars
38a Pars
39a Pars
40a Pars
41a Pars
42a Pars
43a Pars
44a Pars
45a Pars
46a Pars
47a Pars
48a Pars
49a Pars
50a Pars
51a Pars
52a Pars
53a Pars
54a Pars
55a Pars
56a Pars
57a Pars
58a Pars
59a Pars
60a Pars
61a Pars
62a Pars
63a Pars
64a Pars
65a Pars
66a Pars
67a Pars
68a Pars
69a Pars
70a Pars
71a Pars
72a Pars
73a Pars
74a Pars
75a Pars
76a Pars
77a Pars
78a Pars
79a Pars
80a Pars
81a Pars
82a Pars
83a Pars
84a Pars
85a Pars
86a Pars
87a Pars
88a Pars
89a Pars
90a Pars
91a Pars
92a Pars
93a Pars
94a Pars
95a Pars
96a Pars
97a Pars
98a Pars
99a Pars
100a Pars

Itum abtingere regat celtatem subis realis
cum ante raris. conferre nerva pprum
mum mty-go.

Traximus niso in qtho partibus ab mta
censem n. ptabitder im agnucationem
pese ex grunchoid ad mta mitali,
ha murcha pmane q sunt subis raris
hee tu non ex ppris mitali, sed pty ex vi,
mty mty, quos ex grunchoid d subordi,
nate indillum regit.

Quid mty diting non pot facere ens raris
pbat. facere ens raris dert noprota
modu cognoscendi. Sed hec non pot fieri de
mtra diting, q om pfectissime cognoscit
go mty diting non pot facere ens raris,
pbat mitali. hunc fit ens raris, qto cognoscit
res aliter abiter ac nise, sed hec dert
noprota modu cognoscendi, go d facere
ens raris.

Ultima pars pbat, q mty angelic
si: non pot facere ens raris, nisi in his
q noprota cognoscit, raris n. mty humany
fuit ens raris, q cognoscit res abiter ac in
se sunt, sed et mty angelic pot cognoscere res
quam comp hnti via non pot abiter ac nise
sunt. go mty angelic pot facere ens raris.

Obicies qo Ens raris dat a parte rei ante
com opnem mty, go ens raris non e tu ob,
iective in mta. quia patet, ens pbat. Prinet
futu dicit e ens raris, atq m raris dat a parte
rei, go ens raris dat a parte ante opnem mty.
pbat

probatur minor: Coecitas e privatio visus, sed
 coecitas dat a parte rei ante omnem gratiam
 mentis, ergo idem q. antea. plures ministerium,
 ante omnem gratiam mentis petri e coecus, ergo coecus
 dat a parte rei.

R. Negotio ans, et ut gratiam & concedendo
 meri: et distinguendo omni. Privatio dat
 a parte rei, fuitque per seipsum q. modo
 formae positivae, nego omni. matter, ut
 remotio formae dat a parte rei, quod omni.
 Pro quo ut in duplex esse ens reale. Aliud
 positivum. aliud negativum.

Ens reale du-
 plex.

Ens reale
 Positivum.

Positivum e, q. tollit affirmativam et positivam
 conditionem et non adfert negativam. ut
 ho, leo, lignum &.

Ens reale
 Negativum.

Ens vero reale negativum e illud q. in se
 non tollit veram et positivam conditionem sed
 tollit ante omnem gratiam mentis adfert negativam
 sine remotionem alicuius formae. ut coe-
 citas, fenebrae. Et si remoueat formam
 respectu sibi apti, vocatur privatio, si vero re-
 spectu sibi inepti, vocatur negatio. Haec ergo
 contra Remotiva privatio se: et negatio si
 sumantur sibi suam propriam rationem sibi
 q. adferunt remotionem formae, sunt
 tentia realia, ante omnem n. gratiam mentis petri tollit
 remotionem visus, et non tunc e coecus ergo obiectum
 inveni. Si vero sumantur sibi inha remotionem
 sub ratione alicuius conditionis positivae, ut quia
 solent, non tunc esse ante gratiam mentis sed tunc
 q. inveni cum a parte rei careant conditione,
 et

atque per hoc dicant remotionem entitatis, quod nam
entitatem. Et sic intelliguntur fructus.

Obiicies 20. Datur aliquid ens ratio, quod
sit ratio, negatio, negatio, aut privatio. ergo illud
dicitur ens ratio, sicut ad signata. quod
patet, probatur autem. Denominatio extrinseca
secundum Thomam secundum opinionem est ens ratio,
et tamen nihil ex his tribus est. ergo.

R. Negatio autem ad partem negatur minor.
Denominatio n. extrinseca fructus est ratio
ratio; Dixi fructus, quia mater ad nullam generis
entis ratio reduci potest, sed est ens reale. fructus
vero denominatio extrinseca dicitur rationem
denominati ad formam extrinsece denomi-
nantem. quod ratio perfecta non realis est, sed
ratio. ut est cognitum, esse respicitur.

Contra hanc doctrinam nulla solent
ferri arguta, quibus aduersarij ostendunt probatur
re denominationes extrinsecas esse entia rea-
lia. Sed si quod probatur tamen probatur esse realia
mater, non vero fructus.

Obiicies 30. Quisquid habet causam realem
est ens reale. sed ens ratio habet causam realem,
ergo quod reale. ma: patet. probatur minor.
causa entis ratio est ratio, sed ratio est potentia operati-
ua realis, ergo ens ratio habet causam realem.

R. Distinguenso mai: quisquid habet causam
realem primario et directe sui compositionem,
est reale; quod ma: indirecte, sed non sui
compositionem, nego ma: eodem modo distri-
bus minor; licet n. causa ratio sui mater
causent ab natura, hoc tamen non sit directe
at primo.

Obiicies
ad rationem
realem
causam
Obiicies
le a nobis
qua parte
et primo
cognoscitur
R. Ex d
fructus
sui cognos-
tus quod
natura cognos-
realis, ne
probatur
sunt entia
ens reale
ens reale
aliquo quod
ad minor

D
Qu
ile

et primario; sed nisi recte, & sequitur. quia res cog
 nescit talis alio modo ac nisi se finit, et quia
 cognoscendi modo resultant entia raris.

Obiicit 40. Ens raris non est cognoscibile;
 le a nobis ego negat fieri & cognoscibile. qd
 quia patet, omni & talis. Vel n. cognoscere h
 & propriam spem, vel alienam, sed p multa
 cognoscitur, qd nullo modo est cognoscibile.

R. Ex dictis, ens raris cognoscitur & propria
 spem expressam, non in impropria.
 sed cognoscitur p spem impropria entis rea
 lis quod a. ens raris, qd alteri lineae,
 potest cognoscitur & spem in propria entis
 realis, non aliter clare patet. magis ex
 plicanti facit e, si dicat spem improp
 iam entis realis non ex aquo representare
 ens reale et raris, sed primo et se representare
 ens reale, secundario vero ens raris, cum
 aliqua quasi subordinare, nisi quia ens raris
 ad modum entis realis cognoscitur. f.

Dubium Quintum.

Quodnam sit Ob

iectum Logicae

Variae

Varie et multum differantes sunt de isto
Logica sententia.

Prima est nominativa, quae attribuit logicam
de nouis agere, vel inde sumptis, vel cum
figurat.

Secunda sententia habuit per se logicae ens reale,
has se: quibus omnibus quatenus dirigibiles,
hanc praesentem multi ex modis omnis et ex antiq.
vixit Scotus, Gabriel et alij.

Tertia sententia quae est Thomistica ponit per
Obiecto Logicae ens rationis. Ita D. Tho.
Sunt quidem et aliae sententiae, eas tu hic enumerare
nolumus, sed per explicitam 3am sententiam quam ad
mentem confirmare amplectemur.

quasi de
natura generis
satis per se
his se:

Obiectum duplex.

Nota 10. Duplex esse Obiectum.
Aliud Materie. Aliud Formae.

Obm fronte qd.

Obm fronte dicitur illud quod per se attingit
a sua vel potentia aliqua, et ratione cuius caetera
rae sua attingunt, ut color n. g. et obm fronte
potentia nisi non, quia ille per se attingit et ratione
illius sua ab ipsa attinguntur.

Obm mate qd.

Obm Materie vero dicitur illud quod non per se
sed ratione alterius in considerationem venit, ut
panis n. g. dicitur obm mate potentia nisi non, quia
panis non ratione sui sed ratione coloris attingitur
a potentia nisi non.

Obm fronte ite
rum duplex.

Nota 20. Obm fronte item dicitur in
Rationem frontem quae. et Rationem frontem sub qua.
Rati

Rati fronte
qua sua
Rati fronte
qua sua
attingit.
Rati fronte
qua sua
Nota
et ad agere
Obm ad agere
Ponit in
et ad agere la
ria per se
Obm mater
ad agere mater
quae non habet
in potentia
quae nihil per
se; mater
dicitur ad ca
hunc potentia
alio, aut
videntur
tum, ut lam
agnationem
Obm fronte
sunt pro
Obm fronte
aut per se
fiderant

Ratio finis quae, & ipsa res vel ratio quae ab aliis
qua fieri vel arte attingitur; scilicet color.

Ratio vero finis sub qua; & modo sub
quo fieri vel arte illam rationem finem, quae,
attingit. Quae in potentia visiva nunquam patet.
Ratio finis quae, n. illius, & color. Ratio finis sub
qua; & lumen quae colorem manifestat.

Nota 30. Obiectum finis esse duplex. Aliud
est adaequatum. Aliud in adaequatum.

Obiectum adaequatum illud quae in se complectitur
genus in tali forma, unde obiectum, praeterea,
vel aegre late patet ac ipsa forma; et ad quae
non quae in illa traduntur, veniuntur.

Obiectum vero in adaequatum est tunc pars obiecti
adaequati, et ad quae non sua veniuntur
quae in tali forma traduntur. Existent huiusmodi
in potentia visiva, cuius obiectum adaequatum est color
quae nihil possumus videre, nisi sit colore esse
tunc; unde est quod videtur in ratione visibilis re,
dicitur ad colorem. albedo a. est obiectum in adaequatum,
tunc potentia visiva, quae non sua quae videtur finem
alba, aut videtur ratione albedinis, neque sua quae
videntur redierunt ad albedinem; sed aliqua
tunc, ut lana, mixta. Et in forma obiectum in adaequatum
adaequatum est obiectum partiale. Inter ista
obiecta partiale finis non adaequatum quodam
finem principalem, quoniam nunquam principalem
obiectum principale est illud quae ceteris praestat,
aut quae excellens est et aliis quae in tali forma con-
siderantur, ut obiectum principale metaphysice
est

Ratio finis quae.

Ratio finis sub
qua.

Obiectum finis
duplex.

Obiectum finis
adaequatum.

Obiectum finis
in adaequatum.

Obiectum in adaequatum,
quoniam, sine
partiale duplex.

Obiectum in adaequatum
quoniam principale,
quod?

Obm fructu agna,
tunc ming prim=
cipale, qd ubi?

to Deo, qd alius q metaphys in gidenam
sub rae entis addit, q stat. Quamvis
et obm principale pedit diei id, qe fruis
principalis quem sua intendit. obm vero
ming principale a id q inter alia per
fructa sta non adeo excellens et notabile
c. His prandulis sit

Conclusio prima

Obiectum fructe et adaequatum lo,
gicæ, non sunt voces.

Hæc conclusio a gra piam opinionem,
pbatu in rae.

Voces non sunt
Obm fructe logicae. i.

Obm fructe et adaequatum alienis fructe
et illud, rae cuius ora attingunt q in tali
sua tractantur, et ad q ora revocantur.
Sed in logica multa tractant q non rae
vois attingunt, neq ad illas revocant
qo voces non erunt obm fructe et adae,
quatum logicae. mai. stat ex naq
sti fructe et adaequati. pbat min. In logi
ca tradunt rae deis, dicitis, et alia om in
strumentum sciendi, sed de hac ora non
qsi de rae rae vois, neq ad illam revoc
cent, cum talia instrumenta fructe
non sint voces, et sine veribus no fructe obli,
me gidenari, qo voces non erunt obm
adaequatum logicæ, et fructe. Veru tale
logicam secundario gidenare voces, qd in
illis sunt obm hinc in tabula depicta inchoi
representat.

20. Obat

20. Obat
adaequatum
demerit
fructe
qo voces
domex tra
fructe
pbat
adaequatum
Con
Negre
fructe et
Probatur
voco q
enitabere
pbat
qo logica
qo fructe
Hæc conclusio
Con
Obm fructe
pbat
mentat
fructe
Probatur
partes un
adaequatum

20 Probatur Coniectura. Veritas etiam fuit et 2.
 ad cognationem utriusque fuit unig. proprietates
 demonstrantur in tali fuit; sed logica non
 demonstrat nisi omnes de veri ly, sed de re ly
 q. p. voces figunt, ut q. d. demonstrat f. ly
 demonstrabitur generare f. ly, non demon-
 strat hoc de hac voce, sed de illo q. p. illam
 figunt. q. d. voces non erunt etiam fuit et
 ad cognationem logicam.

Conclusio secunda.

Negre natae reales sunt etiam
 fuit et ad cognationem logicam.

Probatur rite Coniectura. Agere de natu-
 ram consideratis fuit realitatem et
 entitatem spectat ad plura, et meta-
 phisicam, q. d. non ad logicam. q. d. patet.
 q. d. logica et metaphisica sunt distincta fuit,
 q. d. hinc distincta etiam, fuit et ad cognationem.
 Haec coniectura magis probabitur ex dicendis.

Ens reale non
 est etiam logicum.

Conclusio tertia.

Etiam fuit et ad cognationem logicam non est
 syllogismus, nec demonstratio, nec argu-
 mentum, nec magis differentia fuit
 sumptus.

Probatur hinc Coniectura, quae habet varias
 partes unica tantum ratione. Obiectum ad-
 cognatum debet complecti omnia, quae
 continentur

2a Pars probatur. Nam in quam aliqua
 ars suam formam introducit et sua mate
 illi, sed logica introducit suas formas logi
 calis in tres partes in se in man. qu
 ysa erunt sua mate logica. Deinde 3.
 partes mentis veniunt in consideratione logicae
 sed logica non considerat illas sumptus rea
 liter rationis sui sed rationis formae logicalis, quod 3.
 partes mentis sunt realitatem accepta sunt sua
 mate logicae. maior quidem ab oib. probat non
 considerat partem mentis sunt realitatem
 spectat ad animatum in, quod non ad logicum
 sequa vero bene infert. si n. partes mentis
 considerant a logico non rationis sui, sed rationis al
 terius formae, erunt suo sua mate logicae.
 Proximo res mundi esse sua mate formata;
 partes vero mentis prae. Quia existimamus
 formas istas logicales per prius reperiri in con
 ceptibus suis, sunt regulas et precepta logicae
 dispositis, et postea ex illis denominatum ista
 in conceptibus obiectivos determinari, ita ut prius
 formae desit reperiri n. y. in conceptibus istis
 sunt representantibus genus obiectivum, postea a.
 in re ipsa, quod obiectivum substat tali intentioni
 desit scilicet.

Conclusio Quinta

Sua parte et aliquid quatum Logicae
 @ Ens Rationis disjunctivum.
 Hae sententiae et eius inter themistas, ante ois
 probem, sciendum, nos non penere per ois
 sunt Logicae Ens ratio sumptum in tota
 sui latitudine quatenus ois extra ratio

Ens duplex.

complexif.

Obi ens raris, dis,
festum dr.

complexibus, quia sunt multa entia raris, quae non
legitimum non spectant, ut negatio, privatio
et relationes aliquae & mera ficticia.
Sed ens raris logicum per seipsum. haec
Aptum ad differendum, quod ens raris fuit
et definitio, similitudo et arguitur. Item raris generis
et speciei, facti et potestatis, quae raris ut per barba
sunt entia raris logicae.
Insuper haec continentur ex procedentiibus. si enim
fuit logica non sunt necesse, neque raris
reales sunt se considerata: neque arguitur,
neque syllogismus, nec modus sicuti stricti
acceptus per seipsum, similitudo et arguitur; neque, et
ipsa quae in mente sunt entitatem proprie
acceptam, nihil aliud relinquitur quod potest assequi
nam per seipsum est fuit, quam forma illa
logica, quam logica intendit intrinsece.
Incere in quae mentis, quae forma cum fuit
quod raris fuit fuit, et ad differendum
apta, raris dicitur in continentibus ob
fuit logica esse Ens raris dis.
Conveniunt quidem raris in haec quae acceptus
in mente non considerentur a logica sunt sua
naturalitatem, ut supra dictum est. sed in quibus
sunt formae istis logicalibus: haec, in quibus
sunt dispositi in forma facti, similitudo et ar
guitur. Dispositum tamen de his formis et de haec
dispositio conceptum. aliis dicentibus esse ens
reale. aliis non reclamantibus esse ens raris.
quod et probatur tales se. formae esse quod raris
et non

et non reale. Si essent entia realia facta
 formae, vel essent substantia vel accidentia, non
 in homine pot. dici; qd non sunt entia realia.
 mai. patet: qd ens reale admodum sibi dif-
 fer. substantia et accidentia. p. hoc min. v. sicut
 vendo p. via qd cementa, et mixte si forma
 huiusmodi esset accidentia alij, esset qua-
 litas, sed non e. qualitas, qd. p. hoc min.
 qd alias in conceptibus nostris p. hoc illa quali-
 tatem requirit distincta qd. am qualitas y
 non e. dicendum. p. hoc hoc. Conceptus mentis
 p. differenciam illam logicam nihil accipiunt
 intrinsicice illis inherens. qd. formae illes
 non sunt qualitates reales. consequenter po-
 tet. p. hoc aut. Nam p. hoc q. isti conceptus, aut
 rati. n. g. accipiunt ab intellectu et considerant
 ab illo quatenus exprimentur essentiam hanc, ita ut
 unus determinat alium p. modo extra hentis
 et contrahibilis, hnt formam logicalem se,
 tis se: sed hec nihil reale intrinsicice in
 illis. qd. p. hoc min. qd. conceptus accipit vel
 considerari hoc vel illo modo. e. denominatio
 extrinseca nihil reale ponens in illis, siudi-
 licet considerari vel concipi tali vel tali modo
 nihil reale pot. in illo; qd. et in conceptibus esset
 tali vel tali modo dispositio vel acceptio
 nihil reale ponet. Probatur ulterius q. illa
 dictio in forma logica passiva sumpta non
 active, sed qd. ratio hanc in conceptibus fructu
 quam directivis. p. omne bona in se
 regulas logicas, similitudine sup. ad membra
 dividenda, et respectu illorum e. totum qd. dam
 pot.

dictio passive
 sumpta e. ens
 ratio. q. p. hoc.

potentiale. sed hoc non datur a parte rei
 go nec supra passiva logica est qd
 reale. probat numer. in re non datur totum
 potentiale, nec datur a parte rei vado qdam
 ens et superior ad singularia, ut patet, qd
 oia a parte rei sunt singularia: go si hoc
 forma non reperitur nec pot reperiri a par-
 te rei, supra certa illa passiva est ens
 rans. hoc vado probat de ente de qly agit
 logica p se. qd oia sunt infra rans, ut
 esse univertale, esse genericabile, esse per se
 mentu. q existit in collocau superioru et in
 ferionu fructu nihil e a parte rei, go lo-
 gica tm agit de talibz entibz rans. et go
 otm frute logica est ens rans dixer hinc.
 Probatur contrus. Ens rans logica tollit sua
 opam et proprietates demonstrabiles, go e otm
 frute alienig scia, sed nulla alia scia datur
 q de hoc obo disputet, ut si unu venti per
 singulas suas patebit, quam logica,
 go logica probabit hoc ens rans p obo frute.
 competunt siqdem ipsi p proprietates oes,
 quas debet habere otm frute alienig scie.
 vae n. illis quiderat logica nostras q ceptu
 et nas vemu in qtm si. substaut tali netali
 forme qe ens rans.

Otm frute logi-
 cae ens rans.

probatur.

Conclusio Sexta

Rao frutis sub qua logica e ab-
 stractio ab oi ma tam sensibili,
 quam

quam
 Opato m
 go et il
 illas, qd
 conatus l
 Ovic
 lates de
 orit p
 emig p
 les, pof an
 entia real
 go. non p
 in opo on
 non seun
 di frugue
 p mltabz
 q nec r
 ens rans
 P. Nj
 las esse
 P. Oes
 eta, non
 probat n
 ig raso
 q tu p
 ab illo.
 dem rans
 Oficis
 aliquem
 d'p'it

quam intelligibili. Probatur *verè*.
 Opus mentis sunt abstracta ab *ei* *māa*.
 qd et id qd *grēp* illas, sed *ens* *rās* *grēp*
 illas, qd *entē* abstracta ab *ei* *māa*. Hanc
entē *latij* *explicatibur* *infra*.

Obiicies *10*. *Ens* *rās* *nullas* *hē* *pprietates*
demonstrabiles. qd de illo *nulla*
entē *scia*. *pātel* *grēp*. qd de *rāe* *sti* *ali*
cuic *scia* *ē* *habere* *pprietates* *demonstrabi-*
les, *qđ* *ant*. *vel* *n*. *illā* *pprietates* *qđ* *entē*
reā, *vel* *entē* *rās*, *neutrū* *qđ* *scia*.
 qd. *non* *primū*, *aliās* *pprietates* *ex* *edocent*
in *opō* *ip̄* *ip̄* *ip̄*, *qđ* *scia* *negl*.
non *secundū*, qd *hęc* *modo* *pprietates* *non*
distinguerentur *ab* *opō* *qđ* *qđ* *tra* *ration*
pprietatum, *qđ* *debent* *distingui* *ā* *scia*.
 qd *vero* *non* *distinguerentur* *qđ* *qđ*. qd *unū*
ens *rās* *non* *distinguitur* *ab* *alio*.

R. *Negō* *ens*. *in* *opō* *scia* *illās* *pprieta-*
tes *ē* *entē* *rās*, *ad* *hūic* *impugnāem*.
 R. *Res* *pprietates* *reāles* *debent* *distingui* *ab*
opō, *non* *vero* *pprietates* *demonstrabiles*, *vel*
pātel *in* *entē*, *de* *quo* *vere* *demonstrantur*
ē *qđ* *scia* *scia*, *qđ* *scia* *scia* *scia* *scia*.
 qd *scia* *pprietates* *nulle* *modo* *distinguntur*
ab *illō*. *et* *ideo* *vocantur* *demonstrabiles*. *et* *ē*
dem *rās* *ē* *in* *pprietatib* *entē* *rās*.

Obiicies *20*. *Nullum* *ens* *rās* *pot* *conferre*
aliquem *opō* *reālem*, *sed* *qđ* *ceptis* *mentis* *ut*
distinguitur *in* *forma* *reālem* *qđ* *venit* *opō*
reā

eodem modo illi ut dispositi non erunt ens
 vane sed reale. Et ergo dispositio illa propria
 conceptum non erit ens vane. mai: gratel
 q' b'at' mines. acty q' missam causant fieri
 habitum habitus sed habitus fieri q' est realis
 ergo illi acty ut sunt dispositi in firmam
 syllogismum causant utique est reale.
 quare patet. nisi n. dispositio nocent tales
 concepty in forma syllogismi omnia generant
 habitus fieri. Remota et habitus in clinat ad
 tales acty bene dispositos, ergo ab illis ut bene
 dispositis sunt causaty. quare e' evidens
 q' habitus inclinat ad illos acty q' ly sunt
 causaty.

P. Concedendo mai: et distinguendo min:
 sed concepty mentis bene dispositi cau-
 sant est reale mater sumpti q' e' ubi
 min: mater nego min. hanc, ipsa aut,
 hoc conceptum recte et ordinate dispositum,
 causat est reale, non tu ipsa dispositio, vel
 forma, quam tunc causare pot' tale est
 quod patet apert: si n. illa forma ponit
 in aliis acty non ita clavis et evidenter
 non generabit fieri. Verum tu q' tales
 concepty non possunt generare fieri, cum
 habitus abiq' tali dispositio et directione, ipsa
 tu directio et dispositio non causat, sed li modo
 q' dam finis vero petity, ut habitus fieri
 hinc causat, q' nemini min' est videri
 ens si: acty vane vero q' ad p'ductionem
 alium est realis. Est n. huius rei clarissim' hab

habent in nobis significatiuis q̄ certe
aliquem realem esse p̄ducunt dūm p̄
has movent; talem vero esse realem p̄du-
cere non possunt si careant sua figura
q̄ figura ut in sumulis diximus, folio. 30. Et me-
rum ens raris; vero ta petitur ut voces mo-
veant potius, si n. nullam habent figuram
neminem ad aliq̄d p̄cipientem moverent.
Item q̄ta in convenientes q̄ ens raris p̄curat
ad aliquem esse realem, non ut eam in
fluens, sed ut conditio, vero petita ut
talis esse p̄ducatur. q̄ta q̄ta, q̄ta illud d̄
p̄ro p̄ducit esse realem, si p̄m̄ p̄m̄ d̄
ut eam influens, negat p̄mo. ut conditio
et modo eam, concedit. q̄ta ens reale.
neganda ē consequentia.

Obiicies 30. Tractare de ente raris p̄re-
fert ad metaphisicum, q̄ non ad logicum.
Et q̄ ens raris non est esse logicum. p̄d̄
q̄m̄. istae duae sententiae distingunt, q̄
non tractabunt de eodem esse. ens p̄m̄
metaphis tractat de si ente, q̄ de de ente
raris.
R. Distinguentis ens. tractare de ente
raris p̄fert ad metaphisicum, eo modo quo
ad logicum, nego ens. diverso modo con-
cedi ens. q̄ non ē esse logicum
negat consequentia. Metaphis n. p̄m̄ q̄ fide
rat ens raris esse suam auiditatem ap-
parentem, vel quatenus ē q̄dam modo
ontis realis; non tū quatenus illud qua-
tenus p̄ducit ad veritatis conditionem
qua

qua ratio à logicis consideratur.

Obicitur qd. Quod non est possibile non potest esse obiectum scientie, sed ens ratio non est possibile, ergo non potest esse obiectum logicae. mori. potest probari minor. vel n. sciret aut cognoscere per propriam scientiam vel alienam, sed per nullam sciri aut cognoscitur, ergo non est possibile.

R. Ad id minorem. ad probationem dicentem quod ens ratio cognoscitur per scientiam imperfectionem entis realis, per scientiam vero cognoscitur per propriam. quia scientia expressa causatur à scientia tam imperfectionem quam expressa, ens realis ut supra diximus. fol. 375.

Dubium Sextum.
Vtrum Logica sit
una specie Scientia
et una simplex Qualitas.
Quomodo ad alias Sciencias
requiratur. Et quis Primus illius.

Nota qd.

Nota 70. Unitatem specificam aliquid
 fieri debere desummi ex obto fuiti illius, ita
 ut quod ratio fuitis est una spe, scilicet quod est
 una spe. Cum vero ut dicitur in dupli-
 fuitis in obto reperitur, ratio scilicet quod et sub
 qua. non fat erit ad unitatem specificam
 scilicet, si ratio fuitis quod, tunc fuerit una, sed
 et nihil ut ratio fuitis sub qua, sit una. Ratio
 fuitis quod, est obto nihil est aliud, quam ipsa
 quod scilicet quod in tali scilicet explicatur, aut de
 qua proprietates demonstrantur. Ratio vero fuitis
 sub qua est immaterialitas, vel ut alii vocat,
 abstractio à materia, et vocat immaterialitas
 ratio fuitis sub qua scilicet aliquid, quod cum
 incho sit potest quodam immaterialis et spiritualis,
 et inter obto et petram debent esse quodam pro-
 die, hoc abstractio à materia vocat ratio sub qua,
 quod sub tali modo fert incho in obto scilicet.
 unde supra dictum est, rationem fuitis sub qua, esse
 modum quemdam quo habetur vel potest fieri
 obto attingit. Et ita quod fuerint diversae in
 mater, vel diversae abstractiones à materia,
 diversae quod, et distinctae omnia scilicet. quod
 cum verum habet in obto scilicet, in logica quod,
 ut verificetur quod, quod in suo obto hanc dupli-
 cem quod, habet rationem scilicet: et sub qua, Ratio fuitis
 quod scilicet logica explicatur à dubio precedenti.
 Ratio scilicet: et quod entis ratio dispartitur de quo
 demonstrat propositiones. Ratio fuitis sub qua
 est separata

Separatis ab ea materia tam sensibili quam intelligibili.

Nota 20. Ad habitum scientificum vel cognitivum scientificum requiruntur plures species ordinatas, quod tamen species ordinatae non sunt extra ipsam formam, sed potius forma et qualitas quaedam qua interius inclinat ad ordinandum ad se ipsum aliter contentis per suas causas seu rationes fontes deductas, quod requiruntur plures species ordinatae quaedam ad formam, patet. Quia quae sunt plura non sunt in unam rem specie et eundem, nisi inter se ordinantur, ut in partibus domus non sunt ordinare domum, nisi ordine quodam disponantur, sed plures species ordinatae in una forma quae una specie. ergo illae debent ordinari quaedam inter se dispositio. patet ista minus ad usum huius contentis scientificum, ergo hoc est visibile, et eundem plures species, hoc est: autem ratiis, et visibilibus. ergo non debent confundi poni sed ordine quodam eadem unari. Quod vero ipsae species ordinatae non sunt ipsa forma extra species. Scientia et habitus cognitivi per se demonstrant, ergo quod distincta a demonstrant. atque demonstrant nihil et aliud quam species ordinatae. ergo forma et quod distincta a specie ordinatae, et ergo scientia, non quod extra species ordinatae. His propter magis patet,

Conclusio prima

Logica

Logica
com
una
the
Prob
unit
aut
num
den
den
ex
con
pro
quodam

Logica
Prob
them
qua
circa
qua
spe
fuit
ra
se
quam
na
ge
Nota
han

Logica habet unitatem numeri,
cum à subiecto, ita quod illa sit
una numero, q̄e in unico numero
s̄to intensionis.

Probat̄ur Conatus. et accidens desumit
unitatem numericam à s̄to. sed logica ē
accidens, q̄o et desumet suam unitatem
numericam à s̄to. Probat̄ur major. Et acci-
dens desumit suam entitatem à s̄to, q̄a acci-
dens ē ens in alio, q̄o et desumet unitatem
ex s̄to. patet sequens. Quia unitas fertur
entitatem. minor patet. Et n. logica in
præd̄o camerato qualitatis, q̄o ē accidens
quoddam.

Conclusio secunda.

Logica ē una s̄te infima sc̄ia.

Probat̄ur huc Conatus q̄ eor̄s ē in schola D.
thomæ. Vbi ē una s̄te r̄o factis q̄, et sub
qua, ibi et̄e una s̄te sc̄ia, q̄ versatur
circa talem r̄atem. sed r̄o factis q̄, et sub
qua logica ē una s̄te. q̄o logica erit una
s̄te sc̄ia. major ē eor̄s. patet minor. r̄o
factis q̄, logica ē ens r̄o distinctum, et
r̄o factis sub qua se omni m̄da im̄a titus,
seu abstractus ab om̄i m̄a tam sensibili
quam intelligibili: sed hæc ē una s̄te r̄o
nec n. simili ut in plura principia factis
q̄o minor verba.

Nota h̄ic, nos non accipere logicam in
totam sui latitudine quatenus am̄bit
prop̄ia

Conclusio quarta
 Logica artificialis & simpliciter
 necessaria ad res factas, quae more
 facti procedunt; sine facti se totas,
 sine facti aliquas partes tm su,
 quantur.

Ante huius p[ro]p[ri]etatis conuenem Nota 70. Alii,
 quas facti rep[er]i. q[ui]dem facti nuncupant
 non tm more scientifico procedunt; hoc, non
 procedunt artificiose definiendo, sicut deinde,
 arguendo, aut p[ro]bando rem q[ue] de necessitate ad
 sua p[ro]p[ri]a, sed vel p[ro]p[ri]etatem p[ro]p[ri]am
 p[ro]band, auctoritate legum, decretum, ut in,
 respondentia; aut euidenti ipsiq[ue] rei clari-
 tate: et ad tales facti quae hae metate p[ro]-
 cedunt, non e[st] vera logica; cum multi olim
 fuerint et forte adhuc nonnulli sint, sine
 logica in finis h[uius] facti fuerunt excellentis,
 fini. Contra 70 nota intelligiq[ue] de illis facti
 q[ui] more facti procedunt. ut sunt p[ro]p[ri]a, meta,
 p[ro]p[ri]a, et alia.

Nota 20 Duplex aliq[ue] p[ro]p[ri]e dicitur.
 70 facti quid. 20. Simpliciter.

Defectum facti quid, vel ad meli[us] esse de
 illud, sine quib[us] finis haberi pot[est], comedi[us]
 tm habereq[ue] per illud. ut e[st] q[ui] de necessitate
 ad agendum iter, non simpliciter, sed facti p[ro]-
 hae, ad meli[us] p[ro]cedendum.

Defectum simpliciter illud e[st] sine quo
 finis haberi non potest. ut e[st] q[ui] ad p[ro]p[ri]am.
 Dan

Jam vitam te nery fuptr, qd sine uto
 vita dicitur qvernari nery. et de hac rā ne
 apitate intelligitur et nostra conctus. pta
 tury, hac unica rāe. Ad habendam sciam
 inesse sciam, normā e habere tam eviden
 tiam frequentis, tam evidentiam bonita
 tis consequentia. Sed hanc evidentiam non pot ha
 beri sine logica artificiali, qd logica arte
 finalis e fuptr vera ad acquirendam aliquā
 sciam. ma: pbat ex arte, post. cap. 7. Vbi
 dicit ad hoc ut qd scias petis ut cognoscas eam
 p quam velle, et q non obstat huc aliter
 se habere; sed hoc non pot fieri nisi qd agnos
 cat evidenter vim illam, seu veritatem q se
 qua, qd mai. vera. pbat minor. ut habeat
 evidentiam veritatis q sequat e normā illam
 reducere ad propria bonae q sequat p q illi
 bonitas evidenter cognoscatur, sed hoc non pot fieri
 nisi abq logica artificiali, qd logica artificia
 lis erit fuptr vera ad alias scias. pbat
 qd mai. vera. hanc reducere ad prima propria
 bonae q sequat qd sunt dici de ea, et dicit de nul
 lo, debet fieri per aliquam formā demonstrati
 vum, sed abq logica artificiali non pot fieri
 hanc reducere. qd. pbat minor. hanc reducere
 e ab aliquo habitu, cum p solum lumen natū
 non posse fieri, sed non e ab habitu metaphisice
 nec pthica, nec thologia, qd ab habitu logica
 et qd logica artificia lis erit fuptr vera ad
 acquirendas alias scias inesse scia.
 Diximus in conctus, sine sciam se totas, sine sciam
 aliquas tu partes sumant, contra quasdam
 q scias sciam statum aliquem imperfectum,

hoc e

hoc e
 abq logi ca
 contra ho
 nisi forte per
 nō pot fieri m
 pica artifi
 pbat n. qd
 quod natū
 ma: aliq
 logica h
 natū fū
 pica artifi
 pbat bon
 Hanc et c
 pbat nō po
 pthica
 veritas ali
 ex ut q in
 viny fū
 pbat nō
 qd nō po
 anm fū
 chm fū
 qm pbat
 pbat cam
 pō pbat
 pbat nō
 pbat nō
 pbat nō

hoc, sicut nam, vel alteram demonstrarem
 abq; logica artificiali posse acq; arbitrari.
 contra hos arguit efficaciter ratiō nra pposita
 nisi forte per statū imperfectū scire intelloyant
 imperfectū modū demonstrandi, quem abq; lo,
 gica artificiali haberi posse facile quidm.
 potest n. q; cum, hō quantumvis rusticus ex ipso
 quod ratiō sit, per logicam natam intm se. for,
 mare aliquos syllogismos abq; eo q; penetret artificia
 logicalia, tales n. syllogismi non penetrant gene,
 raliter sciam respectu talis sti, q; caret lo,
 gica artificiali, q; sola docet quā ratiō con,
 sequa bene inferat in similib; demonstrantib;.
 Hanc et lentem intellige non de logica
 sicut res partes quas pmet; sicut partem n.
 sophisticam non videt; sicut nra ad acq;
 rēdas alias scias, hūc sit multum utilis, ut
 ex iis q; in summo libro ultimo. fol. 310. do,
 cūmy facile constare poterit.

Quare in q;nto logica sicut partem logicā
 sicut nra. R. Logicam sicut illam partem
 esse nram ad concludendas opiniones ali,
 anam sciam. p. ad cognoscendam con,
 clusivam syllogismi p. probabilis p. ut cognoscatur syl,
 logis p. probabilis, sed hīc nra p. cognosci nisi
 p. logicam sicut illam partem sophisticam,
 q; sicut illam ent nra. p. ma. ad habenda
 sciam nra q; cognoscere vim demon,
 stratis et lenitatem sequa, q; et ad ha,
 ben

bendam opinionem acceptam sibi nemini erit
 cognoscere nisi syllogismi probatis.
 His adde quod logica sicut quae tractat p[ro]p[ri]a
 sicut p[ro]p[ri]a sit vera ad legem q[ui]a derivata sicut
 statum p[ro]p[ri]a, nisi n. q[ui] p[ro]p[ri]a p[ro]p[ri]a p[ro]p[ri]a
 demonstrans et bona q[ui]a non poterit ulla
 demonstrata per quam generat sicut in eo
 sicut affermare, licet n. sit matter p[ro]p[ri]a
 facere demonstrata, non tu fructus, hodie
 cognoscendo enim syllogismi sicut demonstra,
 sicut reducendo ad p[ro]p[ri]a bona q[ui]a, ex
 q[ui]a erit inferat logicam esse p[ro]p[ri]a ad sicut.
 si n. logica e[st] ad o[mn]es sicut q[ui]a dicitur in
 vero esse sicut vera, certe ante eos erit am.
 p[ro]p[ri]a sicut via ad h[oc].

Conclusio Ultima

Finis logicae voc.

Finis proximus et intrinsecus logicae docen-
 tis e[st], cognitio sui obiecti. Ob[er] Con[tra].
 Finis intrinsecus sicut p[ro]p[ri]a e[st] cognitio
 sui ob[er]. sicut logica docens e[st] sicut p[ro]p[ri]a
 q[ui]a finis illig[er] q[ui]a et intrinsecus erit cognitio
 sui ob[er].

Obiicies q[ui]a si aut distinctio p[ro]p[ri]a sicut
 v[er]a defunctis ex p[ro]p[ri]a distinctio ob[er]
 ita et unitas, sicut logica non tollit unum p[ro]p[ri]a

quod ipsa non erit una propositio sua. mai. patet ex
 title 7o Analyt. Cap: 23. plures enim in logica
 sententiae multae continentur de variis rebus, ut
~~partis~~ ^{partis} ~~quae~~ ^{quae} ~~ad~~ ^{ad} ~~duodecim~~ ^{duodecim}. Item quod ~~propositio~~
 demonstratur ^{separatim} ~~separatim~~ ^{separatim} ~~separatim~~ ^{separatim}. Item logica agit
 de diversis, ordine, et analogia, sed haec omnia sunt
 plura propositio distincta, quod logica non tenet
 unam propositio deum et quod ipsa non erit una propositio
 sua.

R. Concedendum mai. et negato min. ad
 probationem R. contra mai. et negato min. sed haec
 ratio sunt plura propositio diversa mater, concludit
 min. ~~fructus~~ ^{fructus} ~~negato~~ ^{negato} ~~sim.~~ ^{sim.} et dicere quod haec omnia
 intra lineam unius rationis propositio differant et haec
 sunt mater propositio in genere rei; in ordine
 tu ad probationem intentionem; vel in ordine
 ad ens distinctum est eisdem propositio. et sic per
 unum fructus, suntque unum in ratione scilicet
 habent eandem abstractionem ab eis mater

Obiicit 7o. Sententia logica et collectio multa,
 cum speciemus ~~sed~~ ^{sed} ~~multae~~ ^{multae} ~~propositio~~ ^{propositio} ~~non~~ ^{non} ~~sunt~~ ^{sunt}
 una simplex qualitas, sed plures qualitates
 quod logica non erit una simplex qualitas,
 eminente ratio. propositio siquidem haec distinctio
 in specie qualitatis a propositio quod representat ad.
 et mai. et multum ~~grammatically~~ ^{grammatically} ~~autem~~ ^{autem}
 et quod recte in ~~propositio~~ ^{propositio} ~~consequens~~ ^{consequens}.

R. tunc ad hoc arguitur negato mai. ad probationem
 vicem

dicendum quod quodammodo autem maiores graviores
 in se ipse d. Thomas vocant finem collectio-
 nem multum speciem, loquuntur de finem
 fundamentatiter, non propter aut finem
 quasi quod finem sit effectus ipsa collectio.
 sed quod supponat talem collectionem in
 eam a fundamentum.

Obiicies 3°. Multi asserunt, et
 eodem profertissime alias finem absque ulla
 cogitatione logica. quod logica non est propter
 natura in sequendas alias finem. quod
 patet. Illud n. de propter natura ad aliquid
 finem quo in se haberi non potest. sed propter
 animus de peccato, et ut historia referunt
 asserunt a natura moralium in logica cog-
 nitione dicitur. Item de Hypocrite referunt
 historia quod fuerit medicus excellentissimus
 absque logica. quod animus nescit.

R. Exe probatur illis tres arguuntur relictas
 habuisse eodem finem illas, scilicet non in se
 finem finem et effectum, sed finem finem multum
 et in se, natura vero sentit loquitur
 de finem consideratis in se effectum finem, quare
 nihil contra nos. Et huc de Quodam
 omnibus Proximalibus dicta, et abso-
 luta in ipso facto dicit S. P. N. Bene-
 dicti Monachum Patriarchae, sufficiant.

anno. 1629.

Index
 Omnium Dubiorum et Conclusionum
 in Quaestione prima
 Proximali comprehensarum

	Paginâ
Dubium 1 ^m . Vtrum datur aliqua facultas quae nomine Logicae nuncupetur.	323.
Conclusio 1 ^a . In quocumq; homine datur logica naturalis.	327.
Conclusio 2 ^a . Praeter naturam logicam datur et in aliis q; h'entibus Logica artificialis.	325.
Dubium 2 ^m . Vtrum Logica sit Scientia vel Ars. Et an sit Realis vel Rationalis	330.
Conclusio 1 ^a . Logica docens est vere et proprie Scientia.	332.
Conclusio 2 ^a . Logica docens sicut partem etiam Topi- cam et Sophisticam e' vere et proprie Scia.	334.
Conclusio 3 ^a . Logica utens quatenus utens non e' Scia.	334.
Conclusio 4 ^a . Logica non tantum e' Scia, sed et ars sicut quod et similitudinarie	336.

339. ^{Conclusio 5^a}
Logica non est sua Rationis sed Rationis
^{Dubium 3^m}
346. Utrum Logica sit sua speculati-
ua vel Practica.
353. ^{Conclusio 1^a}
Logica docens & vere et simpliciter
Scientia speculativa et non practica.
- ^{Conclusio 2^a}
Logica non est simul practica et
speculativa.
355. ^{Conclusio 3^a}
Logica utens et etiam habet speculativam
^{Dubium 4^m}
362. Quid et quotuplex sit Ens
Rationis. Quomodo fiat.
Et quae Causa illius.
- ^{Conclusio 1^a}
367. Essentia entis ratio in eodem quod
habeat tantum esse obiective in
intellectu.
- ^{Conclusio 2^a}
369. Ens ratio dividitur primo in illud
quod habet fundamentum in re. Et
in id quod non habet fundamentum in re.

Ens ratio
est obiective
cuius causa
Est ratio
quia res
in quod
habetur
dantur
mentis cog
Ens ratio
cum in re
et per se
nihil per
se et vel
cogitatio
Causa obiective
ratio habet
distincta
trahit ab
ens ratio;
clara et ca
Quomodo

Conclusio 3a.

Ens raris sicut nec veram nec realem habet evidentiam, ita nec veram nec realem alii cuius causa influxum potest terminare.

371.

Conclusio 4a

Ens raris fit per cognitionem intellectus qua res aliter ac in se sunt cognoscit, ita in quod ens raris tunc habeat propriam et effectam existentiam, quod cognitio non ad fundamentum, sed ad ipsum ens raris ex fundam menti cognoscere resultans terminatur.

372.

Conclusio 5a.

Ens raris non cognoscitur per propriam speciem impressam ab ipso causatam. nec et per speciem expressam entis realis. sed cognoscitur per speciem expressam propriam, median, te tu vel concurrente specie tam impressa qua expressa entis realis.

375.

Conclusio 6a

Causa entis raris in intellectu humano nec ab ulla potentia tam externa qua interna ab intellectu distincta potest causari ens raris, nisi in quantum participet ab intellectu. nec ipsum intellectus divinus potest facere ens raris; nec angelicus nisi in illis quod non ad se clarum et comprehensibile cognoscit.

376.

Dubium 5m

Quodnam sit Obiectum Logice.

380.

Speculatio
non practica
actica et
logica speculatio
fiat.
in illis
in re. Sed
mentu in re

383. Conclusio 1^a.
Obiectum formale et adaequatum Logicae
non sunt voces.

384. Conclusio 2^a.
Neque natura realis sunt Obiectum
formale et adaequatum Logicae.

384. Conclusio 3^a.
Obiectum formale et adaequatum Logicae
non est syllogismus; nec demonstratio. nec argu-
mentatio nec modus differendi stricte sumptus.

385. Conclusio 4^a.
Obiectum materiale remotum Logicae
sunt omnes res mundi. Tres vero quibus men-
tis formam realitatem considerata sunt
obiectum materiale proximum.

386. Conclusio 5^a.
Obiectum formale et adaequatum
Logicae est Ens raris discretivum.

389. Conclusio 6^a.
Ratio formae sub qua Logicae est ab-
stractio ab omni materia tam sensibili,
quam intelligibili.

393. Vtrum Logica Dubium omnium
quod ad alias suas referatur. et quod finis illius.

396. Logica habet unitatem numericam, a se, ita quod illa sit una
numero, quod in uno numero habet inhaerentis.

396. Logica est una pars infima scientiae. Concl. 3^a.

397. Logica est una simplex qualitas, et una simplex habitus.

398. Logica est propter vera omnia suas partes.

401. Finis pro et ratione per se Logicae docentis et Cognitio
sui totius.

QUEST
DE IX

LIBRIS
MVA

Dubium

Con
Vnde

QVAESTIO SECUNDA
DE VNIVERSA
LIBVS IN COM
MUNI

Dubium Primum
An et Quid
sit
Vniuersale

Circa

namque Logica
al. Obiectum
Logicae.
natura logica
trao. nec argu
tride sumpt
atum logica
no quatuor
nata sunt
u.
dignatione
restricere
Logicae
in formam
a simpliciter
fuit illud
in a illa sit una
essentia.
aut. ja.
impleta habet
is.
erudit R. Logica

Circa Uniuersalia uari antiquorum olim fuerunt errores; Quidam n. ut Epicuri tū singularia conuocabant, quos imitanti uidentur Nominales, q. res et res unitas in e medio tollunt et tū uoces uniuersales effugiunt. Alii uero ex schola Platonis uniuersalia q. dem admitterebant, illa tū à singularibus separata esse contendebant.

Verum, his reuētis erroribus sit,

Conclusio Prima.
Dati Uniuersalia, & certissimū.

Hæc sententia ead. in eā schola. Priusquā uero probetur;

Nota hūc res non quere de esse existentia unitatum scilicet, quæ si existant, An realiter à parte rei. An uero tū obiectiue in intellectu. Sed dubium e de esse unitatum quædam cum, sumpto, infra n. specialiter de existia unitatum contra Platonem agemus. Probaturo modo sententia prima.

Probat. dati Uniuersalia. i.

Dati scilicet multarum rerum e certissimum q. et dati unita ead. certissimū. ans sup. poritq. certissimū. probat. ead. sententia. Scia non sunt singularia, sed unita, sed ut patet, dati scilicet, q. et unita dati, necesse est. P. h. ma. de incertis, infinitis, et corruptibilitatibus non datur scia, sed singularia sunt incerta, infinita et corruptibilia. q. scia non sunt singularia
sed

... uniuersalia
... singularia
... unita
... corruptibilia
... infinita
... incerta

Conclusio
... uniuersalia
... singularia
... unita
... corruptibilia
... infinita
... incerta

sub univ[er]sum: hoc q[ue] remm ipsam q[ue] stant
 sub univ[er]sitate.
 Probatur 20. Experiencia docet nos q[ue] h[ab]e
 minem in eor[um] non concepto Joanne, Aman,
 do, Platone, aut alio in d[omi]n[u]m, sed h[ab]e sic
 conceptu[m] & univ[er]sitate ut patet in infra. q[ue]o dat
 univ[er]sitate.
 Probatur 30. q[ue]o p[ro]v[er]bi camy h[ab]ent de Petro 3.
 Paulu[m] et Am[an]do, dicent[es], Petro h[ab]e ho. Pau-
 lyce h[ab]e. q[ue]o dicam[us] univ[er]sitate q[ue]o d[omi]n[u]m in e[ss]e multis
 sed univ[er]sitate actu in e[ss]e multis & univ[er]sitate q[ue]o dat
 univ[er]sitate.

Conclusio Secunda.

Univ[er]sitate & univ[er]sitate aptum in e[ss]e
 multis. H[ab]et d[omi]n[u]m univ[er]sitate q[ue]o ante
 q[ue]o explicet, q[ue]o d[omi]n[u]m & multipliciter ali-
 q[ue]o p[ro]p[ri]e dici univ[er]sitate. q[ue]o Aliq[ue]o d[omi]n[u]m univ[er]sitate in
 causando, nempe id q[ue]o, vel o[mn]ia vel multa
 causat, ut de[us], c[ele]stia, s[ol], et alia ca[us]a se[con]de
 sup[er]iores. 20. Dicitur univ[er]sitate in fig[ur]a, et resp[on]s[us], 2.
 Tanto; univ[er]sitate in fig[ur]a sunt voces et n[omi]n[is] ca[us]a
 q[ue]o multa fig[ur]ant, aut q[ue]o n[omi]n[is] univ[er]sitate si indi-
 cant, ut h[ab]et vox, h[ab]e. Et et in reb[us] nat[ur]alib[us] q[ue]o d[omi]n[u]m
 multa fig[ur]ant; ut cometa, multa et varia s[un]t
 vel fig[ur]ant; Conceptu[m] vero mentis s[un]t univ[er]sitate in
 resp[on]s[us] ante, q[ue]o multa resp[on]s[us] aut, et q[ue]o resp[on]s[us]
 sentant n[omi]n[is] illas univ[er]sitate. 30. Dicitur aliq[ue]o 3.
 univ[er]sitate in e[ss]e, et h[ab]e modo s[un]t ipsa n[omi]n[is]
 univ[er]sitate q[ue]o s[un]t aut p[ro]t in e[ss]e multis. q[ue]o tande 4.
 et aliq[ue]o univ[er]sitate in p[ro]v[er]biando, nempe id q[ue]o de
 multis enun[ti]at, ut h[ab]e, de socrate et Am[an]do
 Et

Docto univ[er]sitate.

Univ[er]sitate multi-
ph[er]ter d[omi]n[u]m.

Et hoc 40 fiant et 30 modo accepta Veritate
 nasce à logico solent considerari.
 Explicatur Definitio.

Gonq in Defie.

Quenam ex
 eludant ab unitate.
 Equivoca.
 Complexa nra.
 Analoga.

In defie data Univerſalis loco Generis
 de Unum; haec r, Veritate debet esse unum,
 i. noie et rae. per hoc excludunt oia equivoca
 2. q licet sint unum noie, non tu rae. 2o. exclu,
 Unum oia noia complexa q non sunt unum
 q noie, ut ho alby. Excludunt 3o. et analoga
 q non sunt unum q rae, licet analoga pofunt
 dici unita, sed latissime sumpti vocabulo
 unitis, q in se q a cor. stricte tu el pnt nos
 hoc accipimus, analoga unita dici nequeunt.
 Excludunt tandem et Entia per accidens.

Entia q accidens. 7.
 Diffra defie.

Loco diffra e, aptum ∞ in se multis:
 per hoc n. differt unitate à singulari qpter
 quod ha nequeat in se multis, illud vero
 pofuit. Et non tu in defie quod e actu in
 multis, sed quod aptum e in se multis.
 Quia sol, et luna sunt nra unita licet non
 sint actu in multis, pnt tu in se multis.
 Et hae particula tali modo intelligenda e
 ut ad nra unitatem non sufficiat q, pnt qe
 in multis quado unus, sed q ita fit in multis
 ut in illis multiplicat, ut ho, respectu Platonis, ob
 Socrates. Deus vero licet repiat in multis
 e n. in tribz personis, non tu de Veritate, q in
 illis non multiplicat nra dei batis, sed ea,
 dem q a in Pra e et in tribz et spm s. ut fides
 Catholica docet.
 Affiam defrem Veritatis adfert, hies lib: de riber,
 ptae cap: 5. ubi sic illud definit.

NB.

Vri,

Universale e i
 can de multis.
 pro pta quq bon
 sed dicitur qd
 non unita. Primi ca
 modo dicitur al rig q
 modo dicitur de m
 ut pta applicandi.

Contra Non

Contra Veritatem

Contra Naturam
 Contra hanc sententiam
 unum est qd dicitur
 hanc dicitur qd
 sed dicitur qd
 e n. secundum esse
 cum pntes fit
 pntes in rebus et
 pntes in singulari
 intelligenda e de
 hanc in rebus
 in rebus rei, sed tu
 Veritas p. Qu
 singulari qd nulli
 pntes in rebus
 sed tu qd dicitur
 pntes in rebus qd
 multum in mundo q

Universale e id quod potest predicari de multis.

Hae dōtio quae bona e, non estis q dem, sed descriptiva propria. Data se: per proprietatem unitatis. Praedictibilitas n. e proprietatis unitatis fluens ab eis etia, et eo quippe potest aliquid predicari de multis, qd potest esse in multis. Modus n. predicandi, scilicet modus spendi

Conclusio tertia Contra Nominales

Præter Voces et Nomina dantur etiam Naturæ seu Res Vnitatis.

Præter hæc tenetur consensus, ex utroque Nominally. p. but 20. rae. Hae pprio, Soera, ter hō, vera e: sed non est vera, si hō nō, sed aliud significat quam vocem in eā, falsum e n. Secretum esse vocem illam in eā, cum fuerat fit futura; nec a. fit accidens. gō. ter voces et vera. Jam nāc qd res unitatis qd de rebus singularibus predicantur. Hae tenetur intelligenda e de unitate fundamentaliter scilicet n. ut in sequenti dīcēmy, nendōq a parte rei, sed tū obiective in intellectu.

Obiicies 10. Quisq. e in re nāc, e singulare, qd multa salū unitate. consequenter patet. p. ter aut. quisq. e in mundo e p. ducta sed oēs p. ductæ singulare, qd q. quisq. e in re nāc e in mundo e p. ducta, excepto solo Deo

N. non dari
Vnitatis.

Primo ob id se dant
singularia. non
vero secundario.

Deo qd ens rōductū et singulari primū.
p̄ter min. p̄ductio t̄m terminat ad res singu-
lares; qd t̄m qd p̄ductū ē singularē. et qd oīa
q̄ sunt in mundo cum sint p̄ducta, erant sin-
gularia, et qd nullū d alit̄ fia univ̄e?

R. Ad hoc argum̄ quā vincere videt̄
nullū dari univ̄e fundamentatiter nego
ans. ad p̄tēn R. Conceleudo mai. et dist̄in-
guendo minū. Sed t̄m qd p̄ductū ē singu-
lare, quā ē p̄ductū primo, per se se singu-
lare, qdō min. quā ē p̄ductū secundario
vel ad p̄ductiōnem aliter q̄ singularē,
nego min. ad p̄tēn R. Eodem modo.
P̄ductio terminat ad res singulares t̄m
primo et p̄ se, qdō ans; secundario nego
ans. ea qdō p̄ primo et p̄ se p̄ducunt̄ sunt
singularia t̄m, q̄ vero secundario, sunt
res universales, p̄ductis siq̄dem vel p̄ sin-
gularib; p̄ducunt̄ et illis. Argum̄ qd t̄m quin-
tit de iis, q̄ primo et p̄ se p̄ducunt̄. non
vero de istis q̄ secundario, et ad p̄ductiōnem
alteri p̄ducunt̄.

Obiētes 20 Si debeant poni univ̄e
ep̄et hoc mai qd de singularib; non dat̄ sc̄ia,
sed hoc ē falsū: qd non debent poni univ̄e.
mai. probet̄ ex q̄tibus rōe prima supra. 209.
q̄ probita. idē n. ponendū d̄ diximus univ̄e,
qd de illis sunt sc̄ia non de singularib;, p̄ter
minor. de Deo dat̄ vera sc̄ia, sed t̄m qd ans
singulari primū, qd de singulari p̄t̄ ip̄e sc̄ia.

ma.

maior e certa, q̄a theologia e vera sc̄ia, s̄mo
regia om̄ sc̄iarum, sed hanc agit de deo
hinc de suo s̄to, q̄o maior vera. minor
e et clara.

Hoc argum̄ pertinet futuram illis dubij,
ante singularit̄ p̄t esse sc̄ia. ad q̄ b̄oni;
lex d̄. de singulari ut sic, bene p̄t esse
aliquam sc̄iam, ut recte p̄bat argum̄ de deo
de quo e vera sc̄ia theologia. neq̄. n. sc̄ia
repuat singularitas ut sic, sed t̄m repug,
nat̄ s̄m̄ gularitas mat̄is et contingens
ut ita dicam, q̄a sc̄ia e cognit̄ certa et
evidens q̄ non p̄t esse respectu aliquid
incerti et contingentis: q̄o q̄a sc̄ia alig
singulare plane im̄ ale et nec̄m q̄ male e
Deus, de tali bene p̄t esse sc̄ia. At de certe,
ris singularit̄ mat̄is et q̄ bin genitibz n̄o
dat sc̄ia directe q̄ h̄c statu, q̄a illa imp̄;
nis non sunt p̄portioata in t̄m; deinde
sunt incerta et corruptibilia q̄o de illis n̄o
potent̄ esse sc̄ia.

R̄. q̄o ad argum̄ veram esse maiore,
de singularit̄ illis, p̄o ad suam q̄tingen,
tam q̄i d̄eratis; de illis n̄. next d̄ari sc̄ia:
imo et de singularit̄ q̄ p̄t esse cert̄a
et incorruptibilia q̄ hoc statu nec dat sc̄ia
directe, sed t̄m reflexe. q̄a nat̄ n̄o p̄t
intelligit̄ d̄ute, postea vero singulari,
et sic quamvis de deo q̄a om̄ singulari;
s̄m̄ habeat sc̄ia theologia, t̄m q̄a cognit̄
quam de ip̄o habens q̄ hoc statu p̄t supponit
caj

dam fundatur. Et de his quod in se senti, utrum
fuit a parte rei. An tm
fundamentaliter.

Plato dicitur ponere duas illas unitates
separatas a singularibus in se ipsis subsisten-
tes a parte rei absq. ulla dependentia, vel
inty, vel individua; easq. ideas appella-
bat; cumq. tales nae, hoc modo subsisten-
tes haberent aptitudinem et unitatem ad
operandu in multis, inferbat Plato Unitate
fuit a parte rei ante omni inty
operem.

Scotus lib. 7. metaph. q. 18. Cum fuis associis
aperit; dari fuit a parte rei, in,
dependentem ab inty, falso sibi persuadens
quodam unitatem fuit, et aptitudinem
ad operandu in multis in ipsis nae solum ante
omni inty actu. Ex q. colligit dari Unitate fuit
a parte rei; q. nihil aliud requirit ad unitate
fuit, quam unitas et aptitudo p. a. ab ipso,
cum in multis. Ad Scotum p. a. accidit non,
fca; q. nae uniti fundamentaliter antea
quom existat in singularibus tribuit aliquem
statum in quo ipsa habeat actu unitatem
et aptitudinem ad multa. et consequenter q.
fuit dari unitate fuit a parte rei.

Sed opinioniones istae sunt contra eorum philo-
sophiam, q. unitatis q. in se habet
N. a. e. Naes illat q. unitas denominat,
p. a. in triplici statu esse debet.

undum
fale
iter a
om
15
7.
propter
fundam
nadam
trigulari
i non
ga
e
id
om

Si vero accipiamus naturam secundum statum spirituum,
 vel secundum se, nihil in se habet quod ipsi in alio
 statu considerata repugnent; quia ut si, tunc
 si ut per se est, quod natura in statu quocumque,
 agitur, competere debent. Sine enim consideres
 naturam contractam ad singularia, sine per se
 ab illis se tollit quod sit aut rate, visibile, et admi-
 rabili. Hoc pro nobis sit

Conclusio Prima
 Naturae quae denominantur
 fructus Virtutes non subsistunt
 per se separata à singularibus.
 Haec conclusio contra Platonem ut collegit
 ex Arte, quamvis quidam et ex SS. PP. asserant
 Platonem sancti locuti fuisse intellexisse
 fides per ideas suas exemplaria quae
 omni creaturam in mente divina existen-
 tia, quae adhuc theologi non ideas vocant,
 falsam Artem Platoni hanc sententiam falsam
 formam imposuisse. Sed quia quod sit de hoc
 casu in se sententia Platonem fuisse in summa
 explicata opinione, licet et quae sit expli-
 can, sed haec explicatio non multum tra-
 nos, nec et credibile quod Artem ipsum fuisse
 suo Praecepti quem se met coluit, tam
 tam calumniam imponere, et inter hoc
 Platonis sectatores adhuc in vivis existen-
 tes aliquam sententiam, quam ipse nunquam
 docuerat falsam ipsi non veritate

Probat

bet alio pto aut in primis illa non sunt
divisa a quolibet alio, supponitur q sunt
separata a singularibus. demum sunt et in
divisa in se, nihil n pot assignari in pec-
tis platonis q illas divideret. qd sunt
plane singulares.

Conclusio Secunda.

Nam univ. non distinguitur
actu a singularitate seu
differentia numerica, ante
eum opnem intellecty: sed tm
distinguitur rae ratiocinata, que
et modo distinguitur ut graty
metaphisici inter se.

Hac sententia extra sectam, eor tm inter
Thomistas; ante univ. statum nōm nōm
a ptilis distinctione assignari generu.

Distinctio in eor nihil e aliud q nam
negat identitatis univ. extrin. univ. alii,
q negat aty tē inter extrema positivu,
qualis e inter Petru et Paulu, q tōq inter
duo extrema, quom univ. e positivu, aliud
privativu aut negativu, qualis e inter
visu et caecitatem, et alia extra negativu.
Distinctio in eor divisa qd. In distinctio,
nem Realem et Rais.

Distinctio Realis e q dā a parte rei inter
duo

Defio distinc-
tionis in eor.

Distinctio
duplex.
Dist. Realis.

Dist: Re: utriusque
duplex.

duo extrema ante eam quæm inter. et hæc
distinctio realis multiplex. Alia est si
distinctio realis rei à re. Alia distinctio
realis modalis.

Dist: Re: utriusque.

Distinctio rei à re, e, q, versatur inter
duo extrema q, hnt oio diversam existentiã
quo modo distinguuntur pectus et pectus, logis
et cognus.

Dist: Re: modalis

Distinctio Realis modalis e q, versatur
inter rem et modum rei, qua ree disti-
gnit figura à quantitate, redas à sup-
pamento, subsistentia à natura.

Alia Dist:
includentis et
inclusi.

Alia est distinctio realis q, vocatur
includentis, et inclusi. Certe illa qua
versatur inter aliqua, quorum unum includit
aliud et insuper addit aliquam existentiã re-
litas ab ipso diversa. sic solus hinc disti-
gnit realiter à quali. hoc parte pte
quam includit. u. g. à materia vel forma
q, e aia reas, ipse n. solus hinc pter materiam
addit et formam q, realiter distinguunt à
materia et sic distinguunt hinc realiter à ma-
teriali cui realiter includentis et inclusi.

Distinctio
Re: utriusque?

Distinctio Re: utriusque e q, à parte rei non pot
est inter duo extrema ante eam quæm
versatur q, hæc distinctio inter illa q, à par-
te rei sunt inter se ipsa identificata: Disti-
ferunt hinc p, inter q, illa q, e pte hinc disti-
concepit, et hæc distinctio e duplex.

Alia

Hoc duplex.

Alia ratio ratiōnantis. Alia ratio ra-
ciōnata.

Dist: ratio Ra-
ciōnantis.

Distinctio ratio ratiōnantis est q̄ fit ab
intu, nullo q̄ supposito fundamente in re.
ut q̄to intuitu idem distinguit à se ipso. u.g.
q̄to format q̄ntum identici cum petry & petry,
ibi petry distinguit in reat fbi à se ipso in
q̄tu hnt ratiō p̄ti. et o pura ratio ratiōn-
nantis hanc distinctio; q̄a petry non manig
p̄bet fundamentu ut q̄ p̄tiq̄ fctū ratiō fbi,
q̄ntum fctū ratiō p̄ti.

Dist: ratio Ra-
ciōnata.

Distinctio ratio ratiōnata est illa q̄ fit
cum fundamente in re, hoc e, non ex me-
ro ope intuitu, sed q̄a res ipsa p̄bet fundamē-
tum et ^h ~~causam~~ distinctiōnis. et hoc modo
distinguitur aut à re in hōe. hnt n. intuitu nr
fundamente ut distinguat hanc duo rater
se, quia hō in q̄tu aut se p̄ntem sentiendi:
in q̄tu vero ratiō se p̄ntem ratiōnantis,
sē discurrendi: et licet in hōe aut ob ratiō
sint una et eadē quantitas auditus rater,
sunt tū p̄ntialiter multiplices, q̄nt n.
p̄stare iē, q̄ p̄stare possent plures entitates
realiter distinctae.

Occasionem

Inter distinctiōnem realem et ratio mediam
quandam fingit Scotus q̄ sit minor q̄na
realis, et maior q̄na ratio. eamq̄. finitum,
sē ex ratiō rei nuncupat. Sed hoc firmen-
tum Scotici hanc ratiō illudet. Quia distinctio
velte ante mentis opem, vel non e, sed post
illam, q̄o et distinctio illa medra est vel ante
mentis opem, vel non est. unde certu

ga

litas potli cum fto, ex eo n. ista p. dicatuz
 cabum e lapis, aring@ ho, sunt falsa. qd p. d. t. m.
 distinguit realiter a fto, qd si n. n. unitis distin
 gueret realiter a singulari by non potest vere
 de illis p. dicari. Hinc rati occurrunt Scotista
 asserentes, distinctionem q. dem realem falsi
 ficare illas p. ptes, non vero distinctionem me
 diam; sed fugiunt non tu effugiunt Scotista
 illa n. distinctio cum sit fto. illos ante oim men
 tis actu de reals, qd si realis distinctio sufficit ad
 falsificandas p. ptes, illa media et distinctio suf
 ficere oit, sed idem et illa reals e.

Probatur rati pars tenetis. Illa distinguntur
 rati rati rati nata q. distinguntur cum funde.
 mente in re, sed aut et rati (et idem di. cimus de
 aliis gradibz metaphis) distinguntur cum
 fundamente in re, qd rati rati rati nata.
 p. r. m. e. e. e. n. q. m. t. y. quidet aut, q. a. in leone
 distingui realiter ab auti q. a. in h. e. d. distinguit
 postea ipsa et aut in h. e. d. a. rati; vel q. d. videt
 ut m. t. y. e. a. n. a. humanus in d. i. i. d. u. a. q. e. in i. p. e.
 sa n. a. a. similia et differre in singularitate, n. a. z.
 ut rati g. r. i. a. t. n. a. m. in g. n. a. t. a. s. i. m. i. l. i. t. u. d. e. n. o. n. g. e. p.
 ta s. i. n. g. u. l. a. r. i. t. a. t. e. q. d. d. i. s. t. i. n. g. u. e. t. n. a. m. u. n. i. t. e. m. i. n.
 f. r. a. s. s. i. n. g. u. l. a. r. i. b. u. m. f. u. n. d. a. m. e. n. t. e. i. n. r. e. q. d.
 n. a. a. u. n. i. t. i. s. d. i. s. t. i. n. g. u. e. t. a. s. i. n. g. u. l. a. r. i. b. u. m. r. a. t. i. o.
 t. i. n. a. t. a.

Conclusio tertia
 Naa a parte rei prater unitate
 numerica m. t. t. et unitatem f. r. t. e. m.
 a numerica non realiter, sed rati
 rati o

variata tu distinctam
Hanc unitas q. tota partes, antequa singu-
lae abent

Defin. Unitatis.

Notum Unitatem sed in eam definiiri.
Unitas e negatio distinctiois rei in se, et iden-
tatis cum alio. Hinc aliqd esse unitu, nihil e
aliud quam esse indistinctu in se, et distinctu a
quodlibet alio. Note negatio non intelligi mag-
is pura et simplicem negationem, sed negationem formis,
et late.

Unitas duplex.

Duplex a. cetero ad propriu assignat unitas. Una
formalis. Altera Materialis seu numerica.

Unitas formalis.

Unitas item duplex e Alia generica. Alia
specifica. Quas unitates frutes recte explica-
re non poterimus nisi magis q. d. sit Unitas frutis
explicemus.

Unitas generica.

Est q. d. Unitas frutis q. sit per diversa pta
frutis.

Unitas frutis generica e q. d. datur in verbi
numera generis pta q. d. qua dicitur inter se
differantia hanc hanc. Et hinc dicitur q. d. mai-
or, q. d. minor, vultu dicitur pta hanc generis
p. d. vel remota.

Unitas specifica.

Unitas frutis specifica e q. d. nunciat inter
p. d. q. d. hanc distincta. qualis dicitur inter
canem et leonem, et inter p. d. cum p. d. pta
generica, sed specifica dicitur hanc. conveniunt
quippe in ratione animalis, q. d. ratio generica: differunt
tu in certa pte in ratione, si: et irrationali. Jam q. d.
patet q. d. sit Unitas generica et q. d. specifica.

Unitas generica.

Unitas generica e Unitas negatio, Unitas generice
hanc

... unitas e...
... partes...
... distinctam...
... hanc...
... unitas...
... q. d. sit...
... Unitas...
... generica...
... specifica...
... hanc...
... dicitur...
... inter se...
... differantia...
... hanc hanc...
... dicitur q. d. mai-
... or, q. d. minor...
... vultu dicitur...
... pta hanc generis...
... p. d. vel remota...
... Unitas frutis...
... specifica...
... nunciat inter...
... p. d. q. d. hanc...
... distincta...
... qualis dicitur...
... inter canem...
... et leonem...
... et inter p. d. cum...
... p. d. pta generica...
... sed specifica...
... dicitur hanc...
... conveniunt...
... quippe in...
... ratione animalis...
... q. d. ratio generica...
... differunt tu...
... in certa pte...
... in ratione, si: et...
... irrationali...
... Jam q. d. patet...
... q. d. sit Unitas...
... generica et q. d....

hæc unitate equalans hæc et hæc.

Unitas speculativa & negat Unitas speculativa
qua unitate petri & pauli fuerit unita.

Unitas speculativa.

Scilicet a. unitas factis hoc modo factis petri & pauli. Unitas factis & negat Unitas in pluribus.

Unitas factis.

Unitas vero naturæ suæ numerica & negat Unitas in pluribus propria in diuisiua unitate seu distinctiones matris, qualis unitate in petro n. g. q. in diuisiua in pluribus propria in diuisiua unitate.

Unitas naturæ.

Unitas est contra numerica seu matris, q. inter se dicitur inter in diuisiua eadem speciei, q. per diuersa propria in diuisiua unitate distinguuntur.

Unitas Numerica, seu matris.

ut petri & pauli, diuisiua numerice, q. hæc propria in diuisiua unitate diuersa. Propria seu conditio, nec in diuisiua unitate nihil aliud fuit quam unitas q. cum matre, certis quantitatibus signa, ut hæc opa. hæc carnes, q. propria solent et vocari necessitates, et ab illis propriis non in diuisiua unitate.

Principia in diuisiua unitate.

Unitas. His nam in te hæc dicitur q. futurus pa. p. unitas q. nullam fere habet distictionem. Hæc n. humana q. in petro a parte rei, non diuisiua in pluribus propria matris seu conditio in diuisiua unitate. q. non humana. Et si idem dicitur in aliis non verum, tunc numerice unitatem numerica a parte rei. confer. petro. q. unitas numerica & negat Unitas in pluribus propria in diuisiua unitate. per omnes. nam n. petri tunc hæc carnes, hæc opa. q. non hæc alia propria distincta. n. g. patris vel transfusi, unitas q. in petro distinguuntur realiter numerice tunc per propria matris ab illa natura in pluribus. q. omnia petri a parte rei & per diuisiua in pluribus.

in pluribus

in plura propria comata. Tu pars unitas de
 unitate fractis pt. 20. Unitas fractis & par-
 tis nona fractis realiter, sed nona rebus sed
 a parte rei. qd et unitas fractis. ma: & certa
 ex metaphisico. min. non exel. pt. 20. et sequa
 bone infest. proprio n. seqh sua nam de partem
 qd si a parte dicitur rei nona, dabit et illig uni-
 tas fractis. pt. 20. Vn. supra videmus unitas
 fractis nihil a aliud, quam indivisibile rei in
 plura pte vel genere, sed in parte rei in quo,
 uny. in d. in d. du. g. l. v. r. d. s. r. a. m. numerica
 dicitur genera et ptes. n. g. in parte, sed rae
 unitis et rae hae, qd ut de se patet non fractis d.
 nisi in plura genera vel ptes. qd a parte
 rei hae istam indivisibilem. Tunc ultra.
 Sed hae indivisibile, seu negat indivisibile & unitas
 fractis, non non pat. esse unitas numerica
 qd dicitur a parte rei unitas fractis. pt. 20.
 Nam humana n. g. p. t. m. se non petit mi-
 litem numerica, qd s. t. m. se non petit re-
 singularis, qd petit unitatem fractem
 consequi patet. qd est unitas aut a fractis
 aut matis pte numerica.

3^a Pars Unitas q. si: haec duas unitates no
 distinguantur realiter inter se pt. 20. Unitas
 fractis & propria nona ut dictum e. sed ipsa
 nona non differt realiter a dicitur numerica
 seu in indivisibile, sed cito cum illa rebus,
 cup, ut pbatur e. qd nec unitas nona sequens
 distinguuntur realiter ab unitate numerica.

76

Unitas fractis
 nona ut dictum
 e. qd unitas
 fractis nona
 non differt
 realiter a dicitur
 numerica
 seu in indivisibile
 sed cito cum
 illa rebus
 cup, ut pbatur
 e. qd nec unitas
 nona sequens
 distinguuntur
 realiter ab
 unitate numerica.

Conclusio
 Unitas fractis
 nona ut dictum
 e. qd unitas
 fractis nona
 non differt
 realiter a dicitur
 numerica
 seu in indivisibile
 sed cito cum
 illa rebus
 cup, ut pbatur
 e. qd nec unitas
 nona sequens
 distinguuntur
 realiter ab
 unitate numerica.

7a Pars pte. Fundamentu hanc Unitate
 qua sunt non singularitas distinguuntur
 variata. go etiam unitates, eodem modo
 distinguuntur inter se. Demum Unitas pte,
 ut mox in statu abstractivis. Unitas
 numerica minime. Hanc pte. stare pot
 ni illo non statu, cum non in illo esse,
 rat negarem cum necessitate, sine diffinita
 inclinat. Ex his inferri unitate
 illam unitatem quam totam a parte rei non
 esse unam numerum, sed multiplicata. q. clarè
 patet. si n. unitas illa non differt realiter
 a diversis numeris, et hoc ut q. stat pte in
 multiplicem, necesse a et illa multiplicari.
 Unde ulterius colligitur nec hanc unitatem
 a parte rei esse certam et indifferenter
 a plura ante oem mentes exant.

Conclusio Quarta

Haec una Unitas ad generationem unitatis quodammodo
 neutra tamen sufficiens q. ut ab illa non ideo
 unitas generatur, sed potest alia q. vocat unitas praes
 cisionis, habens solummodo esse p. in se. Haec Conclusio
 habet 3. partes.

1a. De Unitate Numerica q. reprobatur.

Haec q. de unitate debet saltem potest multiplicari
 sine modo operari in se in inferioribus si daretur.
 Sed hanc multiplicatio provenit ab unitate numerica
 go ad constitutionem unitatis quodammodo unitas
 numerica. de Unitate et facta pte. Conclusio.

Fundam

fundamentū unitatis fructus sumpti se conveni
 entia sunt similitudo plurimū in aliqua nāa,
 sed haec similitudo et convenientia oritur ex uni
 tate fructus. qd ad unitate supponit unitas fructus
 hinc fundamentū. maior. qd statit claris infra
 p̄t̄ minor. Qis convenientia sunt similitudo
 a nī una aliqua forma qd nō nec qd est una
 aliqua forma non potest vari et aliqua que
 mentia; sed haec convenientia non oritur ex unitate
 numerica, cum ex ea potius nascatur convenientia
 infra quā convenientia. qd min. versa. quā
 vero neutra sufficiat ad constituendum unitate
 fructus, p̄t̄. et inprimis de numero ea certū
 ē, illa nō cum careat et comunicabilitate
 et in infra ad plura inferiora, nec qd constituere
 unitate fructus, de cuius rāte unitas et aptitudo
 ad spendit in multis. Quā nec unitas fructus
 sufficiat p̄t̄. Unitas quā unitate fructus con
 stituit in qd unitas ita illigoria, ut non pot
 competere singulari, sed unitas ita fructus com
 petit et singulari, qd non sufficiens ad consti
 tuendum unitate fructus. mai. p̄t̄. Unitate parti
 culare ut fieri sit, eto illigoria, om̄o d qd
 ponunt, qd unum qd unitatem si illigoria
 et alteri repugnantiem; nam ut dī unū uni
 tas unitas fructus sumpti adferat qd nōndam
 comunicabilitatem et in infra ad plura,
 quā certe in parte habere non pot. p̄t̄ minor.
 Illa unitas fructus competit nō p̄t̄ se p̄t̄ nā
 qdāntē, ac qd inde illam p̄t̄tū comitū. qd
 siut ipsa nāa competit singulari cum qd
 realiter et identifi cato, ita et competit illis qd
 unitas.

P̄t̄tū

Probatum 20. Unitas fructus multiplicatur
 in inferioribus ut supra probatur. nec a. d. h. m.
 quia haec ab unitate numerica. qd si illa
 sufficeret ad constitutendum simile ubiq; illa unitas
 esset communi calibus multis, et sequenter uni-
 tas generica multiplicaretur in spetibus, et speci-
 fica in individuis; unde oes spes actus esset
 genera, et singula indivi dua essent spes, quo
 plane nihil absurdum dicitur. Et patet hoc.
 quia oia ista haberent illam unitatem qd ad
 constitutendum unum unitate esset sufficiens.

3a Pars pte. Si a. non sufficit numerica nec
 fructus unitas, qd alio debet poni, per quam
 non fructus potest constitui unitas. et haec est uni-
 tas personis. qd nec haec unitas fit tunc per
 motum pte. illa unitas tunc fit esse per motum cui
 repugnat existere a parte rei, sed repugnat
 qd non existat unum hanc unitate personis
 a parte rei, qd haec unitas tunc fit esse per motum.
 ma: patet. pte minor. Haec unitas consistit
 in negatione singularitatis assidit sui non a
 parte rei, non potest habere hanc negationem singu-
 laritatis, qd neg potest a parte rei habere hanc
 unitatem personis. min. pte ex dictis.

Inam unitatem ideo vocant personis qd non
 competit nec nisi per personam veluti liberat
 a suis inferioribus a qd patitur destructionem
 hanc qd esse unitas, haec ultima ratio quincis.
 Unius qd unitas includit arbitrium ut non
 dividat in plura in indivi dua, qd unitas unitas ubi
 est excludere si unum, sed sola unitas qd unitas excludit
 sit hanc unitatem, qd illa sola unitas qd unitas, pte min.

Unitas in plura in diuisi sua e illig forma negata
 qd illa sola adfert hanc aptitudinem, qd illa
 sola excludit unitatem. demum unitas unitatis de
 qua supra. non tollit hanc unitatem, sed illam
 seum computat, qd non est propria unitatis.

Circa hanc unitatem praecipue si dubitandum
 qdam, an sit minima, vel negatima pure,
 sed qd subim de quid non sit pure negatima, sed
 unitatis. unde, qd hanc unitatem in pto habet,
 te potiam ad formam negatam, ite ad diuisi in
 plura in diuisi sua; de qua aptitudine non leues
 e differentia inter hanc. nam si des in na
 a parte rei, ante omni gratiam motu, an hanc
 unitatis tm quiescat naa beneficio motu
 de hac re qd nos sentiamus sequentes in diuisi
 qd hinc.

Conclusio Quinta.
 Na a parte rei ut a prior singu-
 laribus nullam tollit aptitudinem ut sit
 in multis per realem unitatem
 Haec e pba concessa supra dictu qd naa
 tribuit aliquid hanc, si ut a prior singula,
 nly in quo ad illam habet aptitudinem ad
 gendum in multis. sed pto qd in pto. Supra,
 nil n. naa qd a parte rei antequam ad singu-
 laris e in diuisi sua descendat, sed hanc pto
 eis falsa, qd factu est et id qd ex illa inferatur.
 pto min. naa a parte rei e in singularibus et ni-
 hinc in re qd non sit singulare, aut cum singularibus
 identificatu. qd ite pto na in re extra singulari-
 ra non d. ad. Inpugnari et sit concessa est illis
 raibus, qd supra. 415. cum plerumqde derogantur.

PH

hinc saltem oprensionem naturam ad oprensionem
 in multis. Sed nec propriam aptitudinem.
 ma: et sequitur patet. qto min. si natura haberet
 illam oprensionem naturam haberet et illam
 qto esset in singularitate, sed tunc illam non
 habet, qd minus vera sequitur patet. qd ipsa
 competit abeiri natter competit ei qd in
 quo enim. Habetur genit. min. patet. qd na
 qto te in singularitate plane impotens ad es,
 sentia in multis, cum n. ipsa identificetur
 cum singulari dicta, et hinc ex sua natura ad
 ferat in comuni cabilitatem, natura quoy van,
 dem dicit multa qd habet bit aptitudinem ad
 oprensionem in multis. **Di.** curat ad necessarium n. non
 et in singularitate habere aptitudinem naturam,
 non potest sed remota. qd singularitas
 cum qua identificatur impedit eam ne potest
 communicari. Sed qto, qto enim repugnat
 acty, tam natter quam singularitas, repugnat
 et ad aptitudinem tam remota quam ptea, sed na
 a parte rei in singularitate tunc habet repugnat et
 hinc natter acty realis volenti. Latis cum multis, qd
 repugnat et ad aptitudinem, tam remota quam ptea,
 mai. pte. Et aptitudinem pte acty, et videtur ad acty
 tunc ad finem qd qto enim repugnat acty, et et re.
 pugnat aptitudinem. Si n. non potest forma ignis
 ulla rae in lignum introire, frustra ponere ali:
 qua ptea sine ptea sine remota. min. pte si na
 petri n. g. potest acty identificari cum multis
 hinc ita fieri debet ut vel rae petri, amitte,
 ut singularitatem et apparet alias singularitate,
 tes, vel qd rae petri simul cum singularitate
 petri qd m. ceref cum aliis singularitate qd ita ut face,
 vel una numero et identitatem cum illis sed
 hinc qto multiplicat qd ad hinc. qd nec pte
 natter et ad rae a parte rei facty hinc.

Obicitur.

Contra.

pluribus identificari. q. p. m. multiplicat p. t. r. h. a. a.
 e. realiter eadem rem progressu habere q. d.
 negare eam amittere, alius aliquid propter esse sine
 sua conditio, et q. sequentes effectus non op. d.
 q. multiplicat. r. m. vero q. et multiplicat p. t. r.
 p. t. r. n. q. p. n. v. i. t. r. a. m. numeri cum differet. r. a.
 liter ab aliis in d. a. n. d. n. s. n. a. h. u. m. a. n. i. s. q. u. n. i.
 p. t. m. i. s. e. r. i. c. o. r. u. m. i. l. l. i. s. i. t. a. u. t. q. u. i. d. a. m. n. o. v. a.
 n. u. m. e. r. u. m. c. o. n. d. i. t. i. o. n. e. m. d. i. f. f. e. r. e. t. n. o. n. s. i. t. u. r.
 n. e. t. q. s. a. m. e. i. n. n. o. l. u. i. t. q. u. a. d. i. t. i. o. n. e. m.
 H. a. e. r. a. t. i. o. p. o. t. e. s. t. s. u. f. f. i. c. i. e. n. t. e. r. i. n. n. a. a. a. p. a. r. t. e. r. e. i. n. o. n.
 d. a. n. i. a. p. t. i. t. u. d. i. n. e. m. p. o. s. i. t. i. v. a. n. e. e. p. r. a. t. i. v. a. n. e. e. r. e. n. u. s.
 t. a. m. n. e. u. t. r. u. q. u. e. d. e. a. p. t. i. t. u. d. i. n. e. n. e. g. a. t. i. v. a. d. e. q. u. a.
 t. i. n. i. a. t. u. r. e. d. i. t. i. o. n. e. q. u. a. r. e. s. i. t. a. l. i. a. r. a. t. i. o. S. i. n. a. a.
 a. p. a. r. t. e. r. e. i. h. a. b. e. r. e. t. a. p. t. i. t. u. d. i. n. e. m. n. e. g. a. t. i. v. a. m. q. u. e. r. i.
 n. e. t. e. i. n. e. l. s. i. m. p. l. i. c. i. t. e. n. e. l. q. u. i. d. e. i. n. s. i. n. g. u. l. a. r. i. b. u. s. n. e. n. t. i. a.
 h. o. m. i. n. i. s. p. o. t. e. s. t. q. u. o. n. u. l. l. o. m. o. d. o. q. u. e. r. i. t. n. a. a. a. p. a. r. t. e. r. e. i.
 a. p. t. i. t. u. d. i. n. e. n. e. g. a. t. i. v. a. a. d. i. d. e. n. t. i. t. a. t. e. m. r. e. a. l. i. t. e. r. i. n. m. u. l. t. i. s.
 n. u. m. e. r. i. s. p. o. t. e. s. t. n. o. n. n. i. m. p. r. i. m. i. s. q. u. e. r. i. t. e. i. s. i. m. p. l. i. c. i. t. e. a. l. i.
 a. s. e. t. i. s. t. u. m. h. a. b. e. r. e. t. p. e. t. r. u. s. n. e. l. p. a. u. l. u. s. a. b. y. h. e. e. t. f. a. l. s. u. m.
 q. u. o. d. e. t. i. d. e. x. q. u. e. s. e. p. t. p. a. t. e. t. s. e. q. u. e. l. a. q. u. o. d. o. r. a. q. u. e.
 n. i. u. n. t. n. a. a. s. i. m. p. l. i. c. i. t. e. q. u. e. r. i. u. n. t. e. t. o. r. t. y. q. u. e. n. t. i. s. s. u. b.
 i. l. l. a. q. u. o. d. s. i. h. a. e. c. a. p. t. i. t. u. d. i. n. e. n. e. g. a. t. i. v. a. q. u. e. r. i. t. n. a. a.
 h. u. m. a. n. e. s. i. m. p. l. i. c. i. t. e. h. a. e. c. e. x. o. r. a. s. i. a. s. q. u. e. r. i. e. t.
 e. t. p. e. t. r. u. s. q. u. o. d. o. r. t. i. n. e. t. s. u. b. i. l. l. a. h. e. c. a. o. p. e. f. a. l. s. u. m. p. o. t. e. s. t.
 p. e. t. r. u. s. e. x. s. u. a. o. r. a. t. i. o. n. e. s. i. n. g. u. l. a. r. i. s. q. u. o. d. n. e. n. p. o. t. h. a. b. e. r. e.
 a. p. t. i. t. u. d. i. n. e. m. n. e. g. a. t. i. v. a. m. a. d. i. d. e. n. t. i. t. a. t. e. m. c. u. m. m. u. l.
 t. i. s. a. l. i. a. s. h. a. b. e. r. e. t. a. p. t. i. t. u. d. i. n. e. m. a. d. u. l. t. i. q. u. e. s. u. a.
 o. r. a. t. i. o. n. e. o. p. p. o. s. i. t. i. v. a. q. u. i. d. a. r. e. p. u. g. n. a. t. s. i. m. p. l. i. c. i. t. e. r. e. p. u. g.
 n. a. t. i. v. a. t. e. h. a. b. e. r. e. a. p. t. i. t. u. d. i. n. e. m. a. d. i. r. r. a. t. e.
 N. e. q. n. a. a. h. a. b. e. t. h. a. n. c. a. a. p. t. i. t. u. d. i. n. e. m. q. u. i. d. e. i. n. s. i. m. p. l. i. c. i. t. e.
 q. u. a. n. t. i. t. u. s. q. u. o. d. e. t. i. d. e. i. n. i. l. l. i. s. q. u. o. d. s. i. n. g. u. l. a. r. i. s. i. m. p. l. i. c. i. t. e.
 d. i. c. e. n. s. q. u. o. d. i. n. t. i. m. a. a. p. t. i. t. u. d. i. n. e. m. a. d. u. n. u. m.

q. d.

p. t. r. n. q. p. n. v. i. t. r. a. m. numeri cum differet. r. a.
 liter ab aliis in d. a. n. d. n. s. n. a. h. u. m. a. n. i. s. q. u. n. i.
 p. t. m. i. s. e. r. i. c. o. r. u. m. i. l. l. i. s. i. t. a. u. t. q. u. i. d. a. m. n. o. v. a.
 n. u. m. e. r. u. m. c. o. n. d. i. t. i. o. n. e. m. d. i. f. f. e. r. e. t. n. o. n. s. i. t. u. r.
 n. e. t. q. s. a. m. e. i. n. n. o. l. u. i. t. q. u. a. d. i. t. i. o. n. e. m.
 H. a. e. r. a. t. i. o. p. o. t. e. s. t. s. u. f. f. i. c. i. e. n. t. e. r. i. n. n. a. a. a. p. a. r. t. e. r. e. i. n. o. n.
 d. a. n. i. a. p. t. i. t. u. d. i. n. e. m. p. o. s. i. t. i. v. a. n. e. e. p. r. a. t. i. v. a. n. e. e. r. e. n. u. s.
 t. a. m. n. e. u. t. r. u. q. u. e. d. e. a. p. t. i. t. u. d. i. n. e. n. e. g. a. t. i. v. a. d. e. q. u. a.
 t. i. n. i. a. t. u. r. e. d. i. t. i. o. n. e. q. u. a. r. e. s. i. t. a. l. i. a. r. a. t. i. o. S. i. n. a. a.
 a. p. a. r. t. e. r. e. i. h. a. b. e. r. e. t. a. p. t. i. t. u. d. i. n. e. m. n. e. g. a. t. i. v. a. m. q. u. e. r. i.
 n. e. t. e. i. n. e. l. s. i. m. p. l. i. c. i. t. e. n. e. l. q. u. i. d. e. i. n. s. i. n. g. u. l. a. r. i. b. u. s. n. e. n. t. i. a.
 h. o. m. i. n. i. s. p. o. t. e. s. t. q. u. o. n. u. l. l. o. m. o. d. o. q. u. e. r. i. t. n. a. a. a. p. a. r. t. e. r. e. i.
 a. p. t. i. t. u. d. i. n. e. n. e. g. a. t. i. v. a. a. d. i. d. e. n. t. i. t. a. t. e. m. r. e. a. l. i. t. e. r. i. n. m. u. l. t. i. s.
 n. u. m. e. r. i. s. p. o. t. e. s. t. n. o. n. n. i. m. p. r. i. m. i. s. q. u. e. r. i. t. e. i. s. i. m. p. l. i. c. i. t. e. a. l. i.
 a. s. e. t. i. s. t. u. m. h. a. b. e. r. e. t. p. e. t. r. u. s. n. e. l. p. a. u. l. u. s. a. b. y. h. e. e. t. f. a. l. s. u. m.
 q. u. o. d. e. t. i. d. e. x. q. u. e. s. e. p. t. p. a. t. e. t. s. e. q. u. e. l. a. q. u. o. d. o. r. a. q. u. e.
 n. i. u. n. t. n. a. a. s. i. m. p. l. i. c. i. t. e. q. u. e. r. i. u. n. t. e. t. o. r. t. y. q. u. e. n. t. i. s. s. u. b.
 i. l. l. a. q. u. o. d. s. i. h. a. e. c. a. p. t. i. t. u. d. i. n. e. n. e. g. a. t. i. v. a. q. u. e. r. i. t. n. a. a.
 h. u. m. a. n. e. s. i. m. p. l. i. c. i. t. e. h. a. e. c. e. x. o. r. a. s. i. a. s. q. u. e. r. i. e. t.
 e. t. p. e. t. r. u. s. q. u. o. d. o. r. t. i. n. e. t. s. u. b. i. l. l. a. h. e. c. a. o. p. e. f. a. l. s. u. m. p. o. t. e. s. t.
 p. e. t. r. u. s. e. x. s. u. a. o. r. a. t. i. o. n. e. s. i. n. g. u. l. a. r. i. s. q. u. o. d. n. e. n. p. o. t. h. a. b. e. r. e.
 a. p. t. i. t. u. d. i. n. e. m. n. e. g. a. t. i. v. a. m. a. d. i. d. e. n. t. i. t. a. t. e. m. c. u. m. m. u. l.
 t. i. s. a. l. i. a. s. h. a. b. e. r. e. t. a. p. t. i. t. u. d. i. n. e. m. a. d. u. l. t. i. q. u. e. s. u. a.
 o. r. a. t. i. o. n. e. o. p. p. o. s. i. t. i. v. a. q. u. i. d. a. r. e. p. u. g. n. a. t. s. i. m. p. l. i. c. i. t. e. r. e. p. u. g.
 n. a. t. i. v. a. t. e. h. a. b. e. r. e. a. p. t. i. t. u. d. i. n. e. m. a. d. i. r. r. a. t. e.
 N. e. q. n. a. a. h. a. b. e. t. h. a. n. c. a. a. p. t. i. t. u. d. i. n. e. m. q. u. i. d. e. i. n. s. i. m. p. l. i. c. i. t. e.
 q. u. a. n. t. i. t. u. s. q. u. o. d. e. t. i. d. e. i. n. i. l. l. i. s. q. u. o. d. s. i. n. g. u. l. a. r. i. s. i. m. p. l. i. c. i. t. e.
 d. i. c. e. n. s. q. u. o. d. i. n. t. i. m. a. a. p. t. i. t. u. d. i. n. e. m. a. d. u. n. u. m.

Conclusio
 q. d.

go potius tollit repugnantiam ad debitatem unam
 multis, quam non repugnantiam. quoniam pa-
 let; ex con-g-he habeat positivam appetitivam
 nem ad visibilitatem, tollit repugnantiam ad
 invisibilitatem. go et ex eo q nra a partem
 habeat positivam appetitivam ad unum, habe-
 lit et repugnantiam ad idem debitatem unam
 multis. go non habet non repugnantiam,
 alias darentur tres contradictories si multas ve-
 re: q nra habeat repugnantiam, si non habeat
 repugnantiam, q e impossibile.

Circa hanc appetitivam negatam diligens
 ser adverte nos illam tunc negare nec p ut a
 a parte rei, ita q nullo pacto potest si compe-
 tere independenter ab intellectu. factum tunc
 q nra ut p potest abstrahi a suis singularibus
 intuitu, habeat appetitivam negatam ad speciem
 dum in multis, ex quo recte sequitur nra habere
 talem appetitivam, sed dependenter ab intellectu.

Conclusio Septima.

Quaestio Responsiva.

Veritate fructus non datur a parte rei ante
 omnem quoniam intellectus. Hoc cumto manet
 placet ex dictis. Veritate n. fructus dicit unitate
 operationis et appetitivam ad expendit in multi-
 tis. sed nec unitas operationis nec appetitudo com-
 petit nra a parte rei ante intellectus actum, q nec
 unitate fructus datur a parte rei ante omnem intellectus operationem.
 mon: qd ex conitue. qd s. a et b. Quare ultra
 hic eam placere hanc ne a parte rei. / Obiicies

Obiicit 10. Contra iam Centrem q. sentia
Platonis. Essentia rem sunt aeterna, se-
nada seu extra in singularibus non sunt aeterna
q. ut extra singularia, sed extra singularia
extra sunt unita, q. unita habent a parte
rei extra singularia. pro ma: ab aeterno nem
e dicere, hote aut rate, q. extra seu nada sunt aet-
na. pro min: extra in singularibus corrumpunt
q. in singularibus non sunt aeterna.

R. Distingueno mai: extra rem sunt aet-
na q. in existantia, nego mai. si n. solum
a aeterno; extra rem sunt aeterna in ordine ad
natura, sed mai. ab aeterno n. nem sunt dicere,
hote aut rate. Dicit itaq. extra rem aeterna q.
negamus q. de illis q. sunt aeterna unita,
his, quoniam q. prima sunt aeterna non e exist-
entia, sed extra continetur p. in p. ita
ut in conceptu p. q. lineas extra p. t. n.

Obiicit 20. Contra iam Centrem.

Nada et singularitas sunt p. t. n. q. t. n.
bona q. distinguuntur realiter ante con-
ceptum inety. concepta patet: Ino n. si in re
sunt inna et idem in p. t. n. q. ut non sit aliq.
q. altem non e. aut vero p. t. Nada e. communi-
catis, singularitas non e. cortilis, sed haec sunt
p. t. n. q. t. n. q. nada et singularitas sunt
p. t. n. q. t. n. q. et q. distinguuntur realiter.

R. Distingueno aut - nada et singularitas
sunt

habet p[ar]te q[ui]b[us] dicitur q[uo]d ut sunt a parte rei, nego
ans. q[uo]d ut dicitur conceptib[us] concipiunt, hisq[ue]
notis signat, cetero ans. a parte rei n[on] n[on]
non e[st] communi calitas, sed singulari s[im]ilia.
q[uo]d q[ui]erit si communi calitas h[ab]et q[uo]d ut e[st] abstr[act]a
h[ab]et a singularit[ate].

Obi c[ir]ca 70. Petrus et Paulus a parte rei quoniam
unt in natura humana q[uo]d a parte rei h[ab]et una nam.
q[uo]d a parte rei natura humana est unius fructus. p[ro]p[ter] ans.
petrus h[ab]et et paulus h[ab]et a parte rei; q[uo]d petrus et paulus con
veniunt a parte rei in natura humana. p[ro]p[ter] q[uo]d patet q[uo]d
quoniam non est nisi in aliquo uno. q[uo]d si petrus
et paulus conveniunt a parte rei in natura humana, natura
humana est una a parte rei. et q[uo]d est unius
fructus ante om[n]em q[ui]erit in[ter]it[um]; h[ab]et n[on] unitatem sufficien
tem.

R[es]p[on]d[et]. Ad hoc arg[um]entum concedendo ans. et distinguendo
consequens. q[uo]d h[ab]et una nam a parte rei positive,
nego consequens. Habet unam nam negative,
aut prohibitive nam, concedo consequens. Et si cere,
sicut petrus h[ab]et nam, q[uo]d non e[st] diversa et propria fructa
et estia; ita et paulus h[ab]et talem nam non diversam
non t[ame]n s[e]c[un]d[u]m ea quoniam inveniunt ex ea, q[uo]d h[ab]et ab ean
dem et una nam in parte rei, vel una et eandem
humanitatem ipsi eor[um], sed h[ab]et duas distinc
tas humanitates; hoc e[st] duas distinctas individuas,
q[uo]d non sunt. Diversa in plura propria fructa et est
fructa; et t[ame]n h[ab]et in petrus et paulus convenire in
natura humana. sicut si petrus h[ab]et humanitatem
q[uo]d non e[st] diversa in plures etas, ita et paulus h[ab]et talem
humanitatem et sicut nam q[uo]d e[st] in petro conveniunt
p[ar]te estia, ita et nam q[uo]d e[st] in paulo. non t[ame]n etas con
veniunt a parte rei, quasi h[ab]eant unam et eandem
nomen nam ip[s]is eor[um], q[uo]d h[ab]ere una nam
positive

positivis, sicut duo punctus albedinis affecti con-
 venire in albedine, non ergo habeant unam et ean-
 dem albedinem à parte rei existentem, hoc n. fal-
 sum est. sed ergo uterque hnt similem existentiam de
 qua eadem potest optin affirmari.

Et hoc argum. solvet et hoc mens. proprii. Patry
 et Paulus à parte rei, sunt similes in nra. ergo
 à parte rei hnt unam nam. consequens pto. relati-
 similitudinis fundat in unitate.

R. Ad hoc eodem modo. distinguendo consequens.
 hnt unam nam. neque quædam consequens. positivis
 ne, neque consequens. Imo ex hoc argum. sequi q
 patry et paulus à parte rei non possint habere
 unam nam. positivis, ergo tunc non opreat simi-
 les, sed plane iidem in nra, quod et falsum est
 et similitudinis contrariatur.

Potest et ito responderi in ad pmi argum. conce-
 dendo aut et si sim. quædam consequens ergo à
 parte rei hnt unam nam. Unitate fundat,
 concedo consequens. Unitatem p. nisi omis seu
 propria unitis, neque consequens. Si di cas. ergo
 nra à parte rei est unitas fundat. siquidem à
 parte rei hnt unitatem fundat, neq. abis consequens.
 hanc n. unitas fundat non sufficiens ad gsti.
 hnt unam fundat unitis, ut supra in fide.

Obiicit qd. Nra humana n. g. in parte
 et à parte rei cum illo, actu identifi. cuta, ergo hnt
 aptitudinem negantem ut sit in illo et à parte
 rei, et sequens patet ab actu, ad potitum. Simili-
 ter nra qte in parte, et realiter cum illo identifi-
 cuta, ergo hnt aptitudinem negantem à parte
 rei ut sit in illo. et idem dicendum de aliis
 multis in sim. suis cum q. nra realiter et identifi. cuta.
 10

Et sic à parte rei
 hnt unam ergo m
 Ergo nra nra
 hnt aptitudinem
 negantem ut sit
 in illo et à parte
 rei, et sequens
 patet ab actu, ad
 potitum. Simili-
 ter nra qte in
 parte, et realiter
 cum illo identifi-
 cuta, ergo hnt
 aptitudinem negan-
 tem à parte rei
 ut sit in illo. et
 idem dicendum
 de aliis multis
 in sim. suis cum
 q. nra realiter et
 identifi. cuta.

Dubiu

go nāa a parte rei sūt aptitudinem negentem
 ut sit in multis go ont unitis sūtter a parteri.

R. Singulas nāas q in singularibus in diuisis
 sunt habere aptitudinem a parte rei ad qd
 secundum in illis singularibus in qly respiciunt; sed
 negatur q hanc aptitudinem sit constitutiva unitis
 formaliter, qd aptitudo unitis ut sit, si ad opendum
 in multis; hanc vero aptitudinem hanc ad opendum
 in uno in diuisis, qn et asperendum sūt itas
 aptitudines in unitis aggregatas non posse consti-
 tuere unitis sūtter, qd aptitudo unitis sūt,
 tunc sūtter qd sit in inchoata et respectu
 uniformis ad plura. istae a. aptitudines non
 respiciunt plura uniformiter et in differenter
 sed una respicit hanc in diuisis, et alia aliam.
 ex quo dicitur patet nāa a parte rei non
 esse aptam ad opendum in multis. Et si
 fiat actus; nāa a parte rei actu in mul-
 tis, go nāa a parte rei ut esse in multis, qse,
 qna patet ab actu ad potentiam. R. tunc, negit
 supposita, q una nāa a parte rei sit in mul-
 tis; qna n. qd a parte rei in multis non a una
 sed plures, ut supra dicitur. Ad unitis a. patet
 qd unitis aptum in esse multis ut ex d. et qd.
 manet go sūtter nra forma, unitis si sūtter
 non posse dari a parte rei independenter ab
 actu, et de potentia sui absoluta. go hanc d. rāo
 sūtter unitis, quam d. rāo auferre negit, nisi ip,
 sa rem destruant et rāo.

Dubium Tertium

Quanam

Quanam sint Moti-
ua intellectus ad for-
mandum Vniuersale
Et an Vnite fiat per ab-
stractionem intellec-
tus agentis uel
Passibilis. *✓*

Primum motum quo intus ad abstractio-
nem nam a singularibus ducit & qd igno-
cognoscit duplex primum gener. Vnde primum
similiter. Aliud di. similit. ad uentil n. intus
hinc sentit et moueri ad mediu ceterum autum
rat carentiu, in qly actiuibz hinc brutis apini,
lanq. ad uentil et hinc ratiocinari, uideri, talia
uero cetera actia non facere, adeoq. cognoscit di,
similes qras in hinc ab opaitz brutorum. et qd dicitur
qras

quae sunt habere debet principium, inter haec
 diversam quoniam diversa indicat esse propria
 quoniam similitudinem quod dem, ut in expto maneamus
 indicat esse animalitatem, quae propria quidem
 hic et operum similitudinem. Quia nihil non indicat
 esse propriam rationalitatem. Quod duo propria
 ita sunt inter se comparata, ut unum non includat
 alterum in suo conceptu etiam. nec n. animalitas
 est etiam rationalitas, alias et bruta et planta,
 hinc etiam quod oio falsum est. Jam vero non inter
 nos putat ea quae se non includunt alter, licet a
 parte rei sunt unum quod, conceptibus seu cognitioni
 distinguere, unum quod sine alio cognoscere. hinc
 formaliter ipse conceptus, quo cognoscitur propria
 convenientia quoniam similitudinem, sentientibus se. et
 moventi, aliamque actionem eorum bruta et heri.
 et haec propria est animalitas, in quo conceptus
 animalitatis ita quod a parte rei diversa sunt
 unum inter se in esse cognito, quae absque
 suis cognoscunt, conceptibus n. illi animalitatis
 et in praecisionis ponit non magis representat
 aut quod est in heri, quam quod est in heri aut alio bruta
 ex quo modo quod operum aut fit bruta generis
 se. quod potestatem cognoscit sit unum quod aptum
 esse multis, quod duo sunt de ista unitas. unum
 quod dem, quod caret distinctis quod similes causant rem,
 hinc oppositam. aptum et ad spendu in multis,
 quod nihil obstat in aut sit conceptus, quod sit multis
 communiabile.
 In Constituentia vero esse aliqua, modo ad hoc,
 tales utique diversa, in istis: videtur n. ois heres
 similes

sint
 as ad for
 niuersale
 fiat per ad
 n. intellec
 tis vel
 mity ad abstrah
 quod mity quod
 geny. hinc op
 . ad mity n. m
 medu calidum
 ly hinc bruta
 nichnari, videtur
 re, ad hoc app
 quod bruta hinc

fimiles epaet elicere, rae enim indit cat esse in
 erty unu propriu q y fimilitate epaet tales
 ponant: nec ullam distinctione ex parte
 propriis ad uentit; solum numerica distinctio,
 nem in illis agnosuit, q ut se. hic d rone, aut
 fult vel tult supposito elicunt. q condi-
 tiones in limi duantes et mates appellandur.
 q cum non sint q portionate inctus ut pote na-
 ates, hinc mouet incty ut fermet cepta isty
 propriy fimilitate epaetum, in qly certa qdam incti-
 uidna gremiunt, atq; eo q ceptat hec uel il,
 hnd singulare, a quo tales epaet elicunt; con-
 stitutio, incty, hanc medu vntu, q uocuh
 spet.

Motuum ad con-
 stituentu geng
 at spem, vntu.

A hinc et motum seu fund amentu el eodem
 proximy constituendi vntu asynatur,
 ipsa rem seu uinditas nostri, incty limi-
 tatio: ex eo n. q in unare fut diuersa rae
 seu quiditates, quos incty ob sui inperfectioe
 et limitatem ad equale unu q ceptu gceps
 non pt, fit ut unam raeu sine alia ceptat
 sine apprehendat. ex qua apprehensione end vntu;
 extraxit in hore, in que regunt plures rae, et
 autu, et raitis, et mates conditiones. Quos
 oes non ualens fimul q facti cognoscere incty
 ceptit una sine alia, aut sine raitis, et sic con-
 stituit geng. raitis sine conditione ly in limi du-
 tity, fig; q stituit genm. Et huc fuit motina aut
 in ad formand a vntu.

Scum

Scum
 motu
 vntu
 incty
 limi-
 tatio
 rae
 mates
 conditiones
 genm
 motina
 formand
 vntu

Phantasia qd?

In petro sunt duo: Nam sc: et conditiones
nam in diri dicentes et eodem modo in
phantasmate petri q: sunt sensibiles in
nupto ad phantasiam q: e petra gelam reti
nens sps receptas a sensibilibus exterioribus, sunt
duo: nam si conditi oculis in diri dicentes. ut
huc figura, huc ogra, huc canes. Inty go
agens mediantem suo lumine manifestat in diri
paphibili nam illam in phantasmate relucen-
tem occultatis conditionibus in diri dicentibus
illam nam abraheant. Ex qua illuminata
fiunt a phantasmalibus, sps intelligibiles q:
receptas in inty paphibili q: ferunt illi vim
ad cognoscendam nam in phantasmate
contentam.

Abstractio Rea-
lis quid?

Notum 20. Duplicem esse Abstractionem
Realem sc: et Intentionalem.

Abstractio In-
tentionalis qd?

Realis est, qua una res ab alia a partibus
separatur. ut qto separatur ramus ab arbore,
manus a corpore.

Abst. Intent.: duplex;
Negativa q?

Intentionalis est, qua unum per cognitionem separatur
ab alio, cum quibus tunc erat a partibus junctum.
ut qto cognoscitur aut sine ratione, separatur aut a
ratione, non realiter, sed intentionaliter.

Præcisiva q?

Separatio Intentionalis item duplex est. Negativa
sc: et Præcisiva. Negativa est qua unum
negatur de alio: ut lapis non est homo: vel homo non est animal.

Præcisiva est, qua unum cognoscitur sine alio
præcisè, cum quo tunc est coniunctum.
Sicut per nos notatis scilicet.

Conclusio.

Conclusio

Altera non est
non Realis, non
operatur.

Quia pro Conclu-
sione in fine niger
est per abstractio-
nem per se in inty
lem
et illa est. Abstra-
ctio de alio
est inferioris
et abstractio non

Conclusio

Nam fit Inten-
tionalis tam per
se quam per
inty in se
est alioquin for-
mæ intelligibiles re-
spondent ad alioquin
per se in forma un-
alioquin alioquin
formæ in se
est in se in se
est in se in se
est in se in se

Conclusio Prima

146.

Natura non fit Unitis per abstracti-
onem Realem, nec Intentionalem
negativam.

Prima pars Conditio p^o. Natura non potest realiter
separari a suis inferioribus cum quibus identifi-
catur, sed abstractio realis a suis separatur, quia
natura fit non unitis, per abstractionem rea-
lem.
2^a Pars p^o. Abstractio negativam, quae unitis
negatur de altero, sed unitis vere affirmatur
de suis inferioribus, quia natura non fit unitis
per abstractionem intentionalem negativam.

Conclusio Secunda

Natura fit Unitis in esse obiectivo sine
metaphisico tam per actionem in se agens,
his, quam possibili.

Unitis in esse obiectivo nihil est aliud quam
esse sub alterius forma unitis, hoc est aliter
suis intelligibiles representantis rem sine deter-
minatione ad aliquid individuum sine singulari. u.g.
suis hanc formam unitis quae representat hanc sine
determinatione aliqua ad individuum vel singulare.
Homo vero est unitis in esse obiectivo, quia est sub
tali forma unitis. p^o conito quo ad in se agens,
tam. In se agens tantum actu directe intelli-
gibile

Unitis in esse
obiectivo q^o?

gibile, quod est tunc potius intelligibile, sed et intelli-
 gibile actu directe & simile saltem in se obiecto,
 tunc, quod unum sit in se obiectivo per actionem
 intellectus agentis. mai. patet ex munere ipsius intellectus
 agentis. min. per. Per ipsum intellectus agentis resp.
 sentat nam sine conditione in suis duabus tunc,
 quod et nam unum in se obiectivo, deinde et patet
 quod intellectus non tunc obiecto per hoc statum cognoscit
 quod vero per actionem intellectus possibilis fiat
 unum in se obiectivo per. Intellectus non cognoscit
 nam eodem modo que resp. sentat & ipsum ab intellectu
 agente donatum, sed nam respectu illius per
 & unum in se obiectivo, quod et respectu intellectus possi-
 bilis aut unum in se obiectivo. mai. & certa,
 intellectus non possibilis non alio modo cognoscit
 nam rem, quam ipse intellectus agentis fuerit
 manifestata. min. et patet ex dictis, et sequens
 bene in se. quod.

Conclusio tertia.

Nam non habet fortiter secundam sen-
 tentiam unum legis per actionem
 intellectus agentis; sed per actionem intellectus
 possibilis ei illam tribuentis, non ab-
 solutam, sed respectivam sine compa-
 rationem.

Pro huius sententia intelliga, notum est, in intellectu
 possibili duplicem actionem sine cognitione
 reperiri. Nam absolutam. Aliam com-
 parativam seu obiectivam.

Absoluta

Absoluta e qua ab igna res sine respectu ad
aliud cognoscitur. ut qd cognoscitur lapidem
aut alium quoddam absolutum.

Comparativa sine Respectiva cognita in illa
qua res in ordine ad aliud cognoscitur. ut qd
cognoscitur natura humana in ordine ad Petrum
ad Paulum. aut in ordine ad herens et fructum.
Probatur conito quo ad primum Partem. 2a. Partem
hoc Veritas fructus e. ens ratio, qd non pot fieri
fructus per actionem in ity agentis. ens probat. p. tr
consequa. ens ratio tm fit per cognoscim, sed in ity
agentis actio non e cognoscim, sed tm abstractio
a conditionibz materialibz, qd fructus ratio unitis
non pot fieri per actionem in ity agentis. et qd
ratio non habet fructus istam ratio intentione
per actionem in ity agentis.

2a. Pars p. tr. Vt no in g. fit fructus fructus illi habe,
re ratio intentionem seu rationem fructum fructi.
sed ratio non habet istam a se, neq. per in ity
agentem ut probatum e, qd ratio non cognos,
utitur non sit, sed tm abstractio, non pot ratio
intentionem ratio tribuere, qd nec intentione,
nem nec ratio ipsam cognoscit, qd p. in ity
prohibens non a. alio verbum in ity q. quoniam
ratio pot habere fructus istam ratio intentione,
nem. qd 2a. conito pars vera.

3a. Pars se: quid in ity propriabilis tribuat
ratio fructus ratio unitis in intentionem, non
per cognoscim absolutam sed respectivam
p. tr. ut in ity

448.
Actio in ity
Possibilis Absol.,
utra.

Actio Compar
tiva sine respec
tiva.

ut nity nā tribuat rāū intentionem unitis
 debet terminari ad aliquid ens rāū, sed in cogitā
 absoluta nāū non terminari ad aliquid ens
 rāū, qd per illam non habet nāū fructus
 rāū unitis intentionem. mai. p. r. illa rā
 intentionis unitis e ens rāū. qd si nity null
 illam nā tribuere à qua unitis de nomine
 debet ad illam terminari hęc cognoſcere.
 p. r. min. qd cognoſco hęc in eā aliquid aliq
 ordine negatū ſeu coarctatū ad ſua inferiora,
 nullū ens rāū cognoſco, qd n. nā ſit nā ſe non
 e ens rāū ſed ſed reale. qd nity in absoluta
 nāū cognoſco non terminari ad aliquid ens rāū, qd
 min. vera. Ex his facile probari poterit,
 ad fructum rāū unitis in nāū p. r. n. n. n. n. n.
 rāū cognoſco comparatū ſeu reſpectivum, qd non
 ita intelligitur, qd, quaſi per comparatū nāū ad
 ſua inferiora habeat nāū fructus rāū p. r. n.
 tionem unitis; hęc n. n. n. n. n. n. n. n. n. n. n.
 paratū ad nullū ens rāū ſit rāū intentionem
 terminari, ſed vocamus cognoſcē comparatū
 qd nity cognoſco propriū, per. qd nāū nāū nāū
 fructus rāū intentionem unitis n. n. n. n. n.
 qd rāū comparatū in qd conditionem
 ſit nāū nāū. et in hęc nāū e diſtū, qd nāū
 n. n. n. n. n. n. n. n. n. n. n. n. n. n. n. n. n.
 mand, qd et nos ad ſignificamus, Vnde et p. r.
 qd. Cognoſco nāū absoluta non ſit ſit ad con.
 ſit nāū nāū fructus. qd alia p. r. qd,
 qua p. r. Sed iſta alia e comparatū cognoſco qd.
 p. r.

Pro 20. qd cognoscat hanc in cor, ho non tollit
 fructus tam intentionem p[ro]p[ri]am, q[ui]a tunc non
 cognoscat illa r[ati]o intentionis, q[ui]a ut ex dictis patet
 d[ic]t[ur] de ente r[ati]o fol. 352. tunc tollit q[ui]a q[ui]s cog,
 n[on] ad illam terminat. q[ui]o per aliam cognoscit
 debet cognosci n[on]a, et illi tribui illa r[ati]o p[ro]p[ri]a,
 h[ic] logicalis. Tunc ultra sed non pot[est] tribui
 sine comparat[ur], q[ui]o comparat[ur] n[on] pot[est] ut ho ha,
 ut r[ati]o p[ro]p[ri]a fructu p[ro]p[ri]o. p[ro]p[ri]o n[on] videtur n[on] tribui
 h[ic] r[ati]o p[ro]p[ri]a et non petro, q[ui]a videtur q[ui] ho sit in
 plurib[us] numero indivisib[il]is et non petro. sed ha
 videtur aut cognoscere non p[ro]p[ri]o nisi com,
 p[ro]p[ri]o n[on]a cum suis inferiorib[us], ut patet.
 q[ui]o comparat[ur] n[on]a reg[is] r[ati]o. videtur h[ic] r[ati]o et in
 dicta. quare n[on] tribui r[ati]o p[ro]p[ri]a alicui, et h[ic]
 r[ati]o generis, nisi q[ui]a videtur q[ui] aut sit in plurib[us]
 p[ro]p[ri]a d[ic]t[ur] d[ic]t[ur]; h[ic] n[on] in plurib[us] numero tunc,
 sed hoc videtur n[on]a exigit comparat[ur] n[on]a cum
 suis inferiorib[us], q[ui]o ultima pars e[st] e[st] n[on]a.
 Probat et h[ic] r[ati]o n[on]a non p[ro]p[ri]o p[ro]p[ri]a, q[ui]o
 p[ro]p[ri]a unitis sine tali comparat[ur]. si n[on] p[ro]p[ri]a
 p[ro]p[ri]a unitis n[on]a haberi sine illa, p[ro]p[ri]a n[on]a
 nec p[ro]p[ri]a haberi poterit. Sed p[ro]p[ri]a ultra,
 quod ad p[ro]p[ri]a unitatem fructu n[on]a petro com,
 p[ro]p[ri]a. Prædicat[ur] e[st] indivisib[il]is quædam affirmat[ur],
 tunc quo unitate affirmat[ur] de inferiorib[us] p[ro]p[ri]a ad
 indivisib[il]em n[on]a reg[is] cognoscit extremam qua unitate
 p[ro]p[ri]a cum altero. q[ui]o ut aliq[ui]s p[ro]p[ri]a de altero p[ro]p[ri]a,
 can[is] petro n[on]a comparat[ur]. m[er]it[us] e[st] certa. p[ro]p[ri]a minor.
 antiqua met[us] n[on]a affirmat[ur] petro et h[ic], cognoscit
 h[ic] n[on]a p[ro]p[ri]a petro, si n[on] h[ic] n[on] cognoscit
 non

non potest in se affirmare, sed hoc e comparati
 unum unum alio, qd ad iudicium affirmatiuum re-
 quiritur et qd ad iudicium ad iudicabilitatem. Patet
 qd qd sit ad oppositam opinionem sit Roma. an
 si: unum fiat per actionem unum agentis vel
 passibilis. Dicimus n unum legem formiter fieri
 et actionem unum passibilis, et non agentis, sed neq
 et per quemcumq; actus unum passibilis, sed compa-
 ratum; hoc e per talem et vero progit comparati
 nam unum unum referentia; qd qd unum non cognos-
 cit nam in eia, non absolute et posse tui, quatenus
 adfert sua pta estia, sed quatenus in dicitur pta,
 nis unum talem, negatiu si. unum unum unum
 in qd pt esse, tunc unum unum unum unum, qd tunc
 unum cognoscat tunc unum unum unum unum,
 na tunc qd plane non e, ut na habeat for-
 maliter tunc unum unum unum. Vnde qd e
 nam in se intelligibili per agentem unum unum
 et in conceptu unum passibilis unum absolute cognos-
 centis habere pta unum unum unum unum
 unum: hoc e, illud esse cognita reddere pta apta
 nam, ut unum si pot tribuere tunc unum unum
 unum, non tunc illam unum tunc, qd eam unum non
 cognoscat.

Obiicies 10. Nam per actionem unum
 agentis et passibilis e una apta essendi in mul-
 tis, qd per illam na sit unum non tunc in esse ob-
 iectivo, sed et unum legice. pta unum. nam qd actio-
 nem abstractivam unum agentis et passibilis e unum
 a cogniti in unum unum unum, qd e una apta essendi
 in multis, cuius hoc idem patet. qd na qd unum
 actionem unum agentis tunc unum unum unum
 non

manifestatis conditionibus indivisibilitatis. qd per
 istam actionem e separata ab illis. ad hoc arguitur q
 recipiunt contrarietate,

Pr. Distinguedo aut. Haec per actionem
 uniti agentis et postea e una apta ad spendu in
 multis proxime fundameataliter, aut in esse
 obiectivo eorundem aut. fructus et esse legis
 nego aut: et eodem modo distingues q sequit.
 ad pbarem qcedes q nra per acta uniti agentis
 representet sine conditionibus indivisibilitatis, nego
 bis tu ex hoc inferri nem gravillam actione
 fructus habere rā intentionem unitis. rā e
 qd cum tam unitas q nra aptitudo in nā sit
 aliq rā, in pōte q nā habeat fructus illa
 rā intentionem anteqnā illa rā intente
 cognoscat alias certe daret aliq ons rā fruct
 ter absq eo q ab unita cognoscere, q tu ut fals
 in supra disputam. Et cum actionem
 uniti agentis ut patet illa rā fructus rā in sentio,
 nis non cognoscat, neg: et per cognem absq
 unitam uniti postea cognosci poterit: qdem illa
 ad nem eū reale terminat, et qd per hanc dā,
 pbicem actionem nā non poterit fructus habere
 rā unitis intentionem.

Obi eris 20. Ad pbandum non justit eom,
 pāem nā unum suis inferioribus ut sit fructus
 unitis, unitate prius e quam singulari, qd nā
 anteqnā comparat unum singularibus i unitis.
 deinde ante comparā nā ex modo spendi
 in unita ut esse in multis qd ante comparā
 e unitis. q sequa patet pte aut. ante factam
 comparā erat comparabilis multis, qd ante com
 parāem

neant nra unitio. Et qd dicitur. Haec sunt esse
reale existentia non manere facta, sed tunc nra
trahitur, haec, in virtute suam causarum.
stat manere in unita, qd percipit singularibus
de nra unitate multas species formare.

Ultimo tractantur hinc multa de primis et secundis, 3. de ja et 2a in
vis intentioni ly, qd 2a legem designat tractatu
alibi comendat in explicari poterunt: qui tu eam
cognitum habere voluerit, consulere poterit
Herten, Brunenstem, Sanckmaer, Masin et
alios qd hae de re equis se satis sciunt.
Et hae de Unitate in Communij
Sufficiant. / 2. die Martij Anno
dentis orabis

457.
Singularibus pomp,
his na manet
virtualiter.

de ja et 2a in
tentione.

Invisibile

QVAESTIO TERTIA
 DE VNIVERSALIB;
 IN PARTICULARI.

Dubium Primum
 Quodnam sit **Ob**jectum Formale huius
 tractatus Vnde sc: an
 Prædicabile. Et Vtrum
 sint tantum Quingue
 Prædicabilia

Cond

Conclusio Prima

primo quaesito Responsiva.

Obiectum fructe huius tractatus non est ipsa
 natura quae substat rationi intentioni Veritatis, sed
 est ipsum Veritate fructus sumptum per rationem
 intentionem universitatis.

1^a Pars Constat et probatur. Obiectum huius tractatus
 debet contineri sub obiecto fructu totius
 logicae, sed natura quae substat rationi intentioni non
 continetur sub obiecto fructu logicae. quia natura ipsa non
 est obiectum fructe huius tractatus. manifestum est. Etiam non obiecta
 partialia alicuius fructus debent contineri fructu
 totius sub obiecto fructu et ad cognationem illius ut
 supra dictum est, fol. 382. min. propter hoc fructus logi-
 cae est ens ratio, sed natura specificatae sumpta
 quae substat rationi intentioni non est ens ratio, sed
 reale, ut patet in natura humana, quae substat pro-
 veritati, quia natura ipsa non potest esse obiectum fructe huius
 tractatus. 2° Probatur. In hoc non differunt logicae
 ab aliis fructibus, quod omnia alia fructus sunt de ipsis rebus
 seu naturis universis, fructus quippe sunt totius universitatis
 logicae non sicut de ipsa universitate. quia
 obiectum huius tractatus fructus non est ipsa natura, sed
 universitas. haec ratio ostendit pro obiecto
 2^a Pars. Sed propter specialiter quod universitate fructus
 sumptum sit obiectum fructe huius tractatus; illud est obiectum
 fructus alicuius fructus vel tractatus, de quo supra
 nec demonstrandum, sed in hoc tractatu deinde tractat

passiones

proprietates de unitate fuerit simpliciter, ergo ipsa
erit sicut fuit huius tractatus. maius est certum. pro
minor. In hoc tractatu predicta qualitates unius
demonstrantur, ut quod genus predictum est de pluribus sicut
in quibus. sicut de pluribus numeris; sicut in
quibus quibus. et alia de pluribus sicut accidens sicut
predicta qualitas est propria unitatis, ut supra dictum est,
ergo in hoc tractatu demonstrantur proprietates unitatis
et ergo unitate sicut fuit in obiectum.

Quod si liber iste vel tractatus quod, necesse
predicabilitatem hanc quoniam ex est modo loquens
di autem, ergo unitas plerumque definitur unitas
per predicatum de multis, reuera tamen unitate
est sicut fuit in, et non predicabile.

Circa numerum unitatum seu predicabilitatem
et aliquid diffinitum, utrum sit: sicut quoniam, tamen pro
dicabilitate ita quod nec plura nec pauciora dicitur.
In qua re est sententia sequenda est. Unde fit

Conclusio Secunda.
Quing, tamen sunt unitas seu
predicabilia nec plura nec pau-
ciora.

Genus. Species. Differentia.
Proprium. Accidens.

10. Probatur pro isto numero. tamen sunt 5. modi
predicandi, ergo tamen 5. sunt predicabilia, consequenter
patet. autem pro. Quia ergo predicatum de aliquo, aut

predicatum

259.
Quibus sit
haec dicitur?

Q. In gen. p. m.

Quod uerere solent et hinc auctores quoniam sit haec
divisio, an si: generis in p. m., vel analogi in an,
legatur.
Ad hoc R. Vnde fuit sumptum pro ea intentione
esse gen. et q. d. eum p. m. respectu s. predicabilium. p. m. q.
sit gen. Gen. s. q. p. m. de pluribus p. m. differentiibus, sed
unde p. m. de his s. in quibus, et illa p. m. fuit differunt,
q. d. gen. respectu illorum. mai. et p. m. p. m. p. m. p. m.
et in p. m. eis certum q. d. unde p. m. p. m. p. m. p. m. de his
s. haec n. e. q. d. p. m. p. m. p. m. p. m. p. m. p. m. p. m. p. m.
et sic de reliquis. et inter rogantibus q. d. sit gen. recte p. m.
quod sit unde. q. d. p. m. p. m. p. m. p. m. p. m. p. m. p. m. p. m.
ista p. m. differunt p. m. Actus distinguunt p. m. p. m.
diversos p. m. ter minus, sed haec s. predicabilia fuit
fuit. velas v. m. habentes distinctos p. m. terminos, q. d.
distinguent p. m. mai. supponit ex mai. de rel. e.
p. m. minus. gen. respectu plura p. m. distincta, p. m.
requirit plura numero distincta: cetera unde re,
qui unde alio modo suo inferiora, sed isti sunt
termini p. m. distincti q. d. et p. m. unde p. m. di.
stinguunt. Hanc doctrinam enim limitat intel,
legere debet. non n. habet autem si unde accipias
p. m. n. n. substratis, illis quippe unum q. d. am. p. m.
substantia q. d. am. acci. de his q. d. am. et subia
n. n. ad n. d. e. m. y, nihil p. m. q. d. unum n. n., d. q. d. p. m.
nem habere poterunt alii gen. q. d. de ipsis i. m. n. n.
p. m. e. d. i. m. y. et q. d. unde sit gen. p. m. p. m. idem
e. gen. p. m. inter q. d. et p. m. nullum aliud gen. me,
dicit, sed inter unde et inter haec s. predicabilia nullum
aliud gen. medial, q. d. unde sit gen. p. m. mai.
et p. m. p. m. p. m. p. m. p. m. p. m. p. m. p. m. p. m.
et p. m. p. m. p. m. p. m. p. m. p. m. p. m. p. m. p. m.
quod si p. m. q. d. nam sit q. d. gen. remota.

R.

¶ Genus remotu opre ens vris logi in, ya niter
 illud et ita s. p. d. calitia mediat aliud geny nempe
 unite ut dictate. qd ont geny remotum.
 Ex his colliges q ista s. p. d. calitia frut spes infima, si
 namq. unite e geny p. am, nec ultra aliud q mediat,
 qd illa neu poterit amplis divisi in plura spe,
 sed tm numeru alias habeat aliy geny p. am, q
 tm neu admittit.

Obiicies 10. Non frute debet continere oia q
 in sua tractant, sed unite neu p. tinet oia q in hoc
 libro tractant, qd unite neu ont oia frute huius
 libri. mai. et g. q. uo. patens, p. t. min. In hoc libro
 agit de indivisio, sed unite neu p. tinet in diuis
 ion, imo potit illud extendit, huius p. t. nec p. t. a,
 r. in. qd min. vera.

¶ Concedendo mai. et nego min. ad p. t. am di
 stinguas mai. in hoc libro agit de indivisio pri
 maris nego mai. agit de indivisio se cundario
 concedo mai. Eodem modo p. t. ad min. et tunc ne
 galis consequam. ad oia qd frute sufficit q oia con
 tinent eo modo quo in sua tractant; cum qd indi
 viduum consideret tm se cundario eodem et modo
 illud p. t. in bit unite, se cundario se: et quasi r. i. t.
 re be.

Obiicies 20 Datur aliy unite q neg. e
 spes, neg. geny, neg. ultra ex his s. p. d. calitily
 e numeratis. qd non frut tm s. sed plura. p. t. ant.
 qdam huius unitis, sed non e spes neg. geny, neg.
 ultra ex his s. qd ant. nem. Idem argum. frut et
 de arti rati, q. et de pluribz oia nem e geny neg.
 spes multo tming aliy d. aliud: qd idem q. antea

¶ Nego om. ad p. t. am dices aliq. qd tam h. e
 unitis, late sumendo unite, si ont et ont et unite
 concedo mai. e unite p. t. neg. ant. et g. q. p. q.
 sil

fil univte late sumptu q'celis et poterit q'neen fit
spes neq' geny, sed nihil q'ra nos: ad id q' si celat
de auti rati dices, q' sit univte complexu; de qua
no' sermo hie rex e. sed de sim pti e' ut supra dixim 411.

Obiicies 30. Nullum geny pt' g'neri sub
sua spe, sed univte g'neris sub sua spe, nempe sub
genere, q' d' univte geny quidam e. q' univte no'
potent' hie geny respectu s. p'dicabilitu. mai. patet,
q' geny laty potet' q'nam spes. q' non pt' g'neri
sub sua spe.

R. Distingueredo mai. nullu geny pt' g'neri
sub sua spe' q'pter concedo mai. acci deat abiter
sine denominatiue neq' mai. eodem modo distin-
gues min. univte g'neris sub genere q'pter neq' min.
acci deat abiter et deno'ni natiue q'cto min. hoc
enem aequival' sunt min.

Præfens libellus de 5. Vnibz conscriptus à Porphyrio
no' strito tyrio, Ad Chrysaonem Patriam Pleni. q' cum
p'tima Actis capere non pot' à Porphyrio petidali,
qua' declaratiem sui in structionem q' qua' pot' in
alteru' p'fectam cognitiem devenire; Porphyrio o'g
petitioni satisfaciens scripsit hunc libellu de 5.
p'dicabilit' eum q' S'pagoen hanc, in d'oc' n' h'nt
appellavit, q' q' o' ad cognoscenda p'tima Actis
introducimur. Ex quo hanc off'ense colligi pt'
hujus libelli explanatiem et intelligiam sumere
q'q' infra nobis agendu' est, cognosci aut penetrari
nequaquam p'nt: cum n. p'radicamenta fructus
constant in coordinat' geny et spe' ierem, hanc
certe feriem nullu' q' facile apprehendere poterit, nisi
p'q' q' fil geny, q' spes agnoscerit. Tunc a. Porphyrio
nihil

...
Dobium
Vrum defi
à Porphyrio
bona. Et a
tialis?
Conclusio
Dicitur generis à
p'fectum e. Est
quod de
in eo quod
conato e' cas.
p'p'm d'icim' reprim
Lumen generis d'
p'p'm d'icim' reprim

initio Christiany, sed ~~per~~ ^{per} iurgium quoddam cum
Christiano habitum turpiter postea à fide de,
fecit. Haec de libello et vita Antonis.

Dubium Secundum

Utrum definitio Generis
à Porphyrio tradita sit
bona. Et an sit Essen-
tialis?

Conclusio Prima

Definitio generis à Porphyrio tradita bona
et legitima est. Est a. eius definitio haec.

Genus est quod de pluribus specie differ-
rentibus in eo quod quilibet predicatur.

Defio Generis
descriptiva

Haec conito e. cas. oes m. unanimi consensu Por-
phyrii defiem recipiunt. Explicat Defio.

Locum Generis obtinet si predicari de pluribus
et hoc n. Invenit genus cum catens predicabilibus

Genus in Defio.

9.

q̄ de plurimty affirmant. Per li sp̄e differentibz
 difert genz à sp̄e, q̄ non p̄tr de plurimty sp̄e,
 sed numero tu, ut patet infra. Per li in q̄
 difert genz j̄o à pp̄rio, q̄ non p̄tr in q̄. Dif.
 fert 20 ab accidenti, ut patet. 30 et à diffra
 q̄ non p̄tr absolute in q̄, sed in quale q̄
 h̄at, q̄ malum alteri ali accidentis. Exptm̄ sit
 aut, q̄ dr genz. Quia in pp̄rio p̄tr de plurimty
 sp̄e distinctis, p̄tr n. de h̄at, et bruto q̄ suo
 sp̄e differunt. Illa t̄ur sp̄e differe, q̄ habent
 Diversas diffras, unum genz intrinsece d̄ini,
 dentes, ut rate et virate. Praxi cas̄ et ultra est
 de illis in eo q̄ q̄; interrogant̄ n. q̄ sit h̄
 q̄ brutum, recte R. aut.

Conclusio Secunda.

Hæc des̄io Porphyrii non ē sp̄tis, seu q̄ddita,
 t̄ina, sed accidentalis pp̄ria seu des̄criptiva.
 Hanc tenent et ceteri auctores et p̄tr r̄ae illa
 des̄io q̄ dat̄ q̄ pp̄rietatem, ē accidentalis pp̄ria,
 seu des̄criptiva, sed hæc des̄io ē argum̄t. ḡo n̄o
 ē sp̄tis. subdes̄criptiva. mai. patet ex sum̄tis
 j̄o parte Dub. 10. de des̄io pag. 93. p̄tr mm. hæc
 des̄io dat̄ q̄ q̄dicabilitatem, sed q̄dicabilitas
 ē pp̄rietas un̄tis; ḡo hæc des̄io dat̄ q̄ pp̄rietatem
 mm. patet ex dictis supra, n. pag. 333. dict̄, ex eo q̄

abijñit

aliquid pot esse in multis, sed hinc iniqua proprietates. Jam
q pot predicari de multis. qo pot dicitur qd e proprietates
qdam fluens ab ista unitate. Genus o e unitas, si qd
definit per pot dicitur ab unitate, alij definit non qd
sed descriptive.

Conclusio tertia.

Essentialis et quidditativa generis definitio
haec e. Genus e Unitas respiciens plu-
res spes in eo quod quidd.

Probatur qd sit ista definitio. Idem definitio est qd dicitur
q genus et differentiam, sed hanc definitio e huiusmodi. qd e
estis. mai. patet. qd non. genus hanc definitio e unitate
q ut dictum e, genus e respectu s. pot dicitur.

Differa e, respiciens plures spes. per hoc n. distat
per a spe genus, q illa non respiciat plures spes,
sed tm plura numero. Per li in quid, distat in
pprio et acci dente, et et q differa q, licet non pot dicitur
non tm absolute in quid, sed in quale qd, hanc
per mediu alteri adiacentis. Genus vero pot dicitur
absolute in quid tmq alij per mediu per se
stantis.

Alia alias dant definitioes. Ut genus i. definitio
e unitate cui subiacent plures spes quidditativa
vix. Idem genus e unitas qd e pluribus speciebus
in qd. Alij definiunt hoc modo. Genus e unitas
eie multis spe differenti by tmq pars eie,
ad motu per se stantis; q definitio bonas et a nra
na multu distincta, si tm recta intelligatur. /
Et qdem hanc ultima definitio satis bene explicat rem
generis nec repit si parata qdam remans in
illa q a Porphyro nec fuit explicita significata

Definitio Generis
estis et quidditativa.

1. Genus in definitio
e unitate.

2. Differa, respiciens
plures spes.

3. Li in quid.

1. Definitio variis
a variis aucto-
ribus assignata.

Secunda

non e estis, seu
is ppria seu ista
auctores et pot
m se acci dente
e estis e eim m
mai. patet qd
re pag. 93. pot
abom, sed pot ca
e definitio dicitur
supra, n. pag. 93. hanc

p[ro]p[ri]etate de pluribus p[ro]p[ri]e, hoc de pluribus numero dif-
 ferentibus. q[ui] p[ro]p[ri]etate n[on] e[st] d[ist]ra ultima, d[ist]ra
 de petro et paulo, q[ui] t[er]m[in]o numero differunt: Sen-
 te[n]s, q[ui] e[st] d[ist]ra subalterna p[ro]p[ri]e de h[er]e d[ist]ra
 q[ui] p[ro]p[ri]e differunt. Consequa recte inferri, non n[on] u[er]o,
 deq[ui] maior r[ati]o unig[er]a alteri; ad q[ui] facile est
 respondere ex dictis, illam d[ist]ra d[ist]ra m[od]o q[ui] inter
 g[en]er[um] et p[ro]p[ri]e inferri non potest sumi ex eo
 q[ui] g[en]er[um] de pluribus p[ro]p[ri]e, p[ro]p[ri]e u[er]o de pluribus
 numero p[ro]p[ri]e certum, sed sumi ex eo, q[ui] h[ab]et o[mn]i-
 um d[ist]ra m[od]o p[ro]p[ri]e certum; ita q[ui] g[en]er[um] p[ro]p[ri]e certum
 ut pars e[st] p[ro]p[ri]e, p[ro]p[ri]e ut tota e[st] p[ro]p[ri]e q[ui] d[ist]ra m[od]o
 p[ro]p[ri]e certum ut explicatur e[st], in ipsam d[ist]ra d[ist]ra,
 d[ist]ra u[er]o infima et subalterna q[ui] h[ab]et eundem
 m[od]o p[ro]p[ri]e certum sine d[ist]ra de pluribus numero
 sine p[ro]p[ri]e differentibus s[im]iliter s[im]iliter p[ro]p[ri]e de
 h[er]e d[ist]ra q[ui] g[en]er[um] p[ro]p[ri]e; hoc e[st] q[ui] m[od]o ad
 r[ati]o[n]es. eodem m[od]o p[ro]p[ri]e r[ati]o[n]e q[ui] d[ist]ra ultima
 de petro et paulo. q[ui]are d[ist]ra ultima et subal-
 terna non d[ist]ra g[en]er[um] p[ro]p[ri]e, q[ui] non h[ab]et terminos
 p[ro]p[ri]e d[ist]ra, s[im]iliter in g[en]er[um], m[od]o
 q[ui]dem certum e[st] q[ui] differant p[ro]p[ri]e, sed in m[od]o respi-
 cendi et p[ro]p[ri]e certum plane y ueniunt, ex quo
 m[od]o r[ati]o[n]e terminari in p[ro]p[ri]e certum e[st]
 d[ist]ra.

Obi cetero p[ro]p[ri]e. Quisquis definitur e[st] p[ro]p[ri]e,
 per g[en]er[um] et d[ist]ra debet definiti, sed g[en]er[um] in
 eo non potest per g[en]er[um] et d[ist]ra definiti. q[ui] non
 potest e[st] definiti. mai[or] e[st] d[ist]ra ex p[ro]p[ri]e

ptu min. Genus in est comprehensibile sub se 10.
 suprema genera qd commentum, sed hoc
 suprema genera non sunt supra se aliud
 genus, aliud non spectat suprema genera qd
 genus in est non tollit aliq genus qd potest
 definiti.

R. Concedendo mai. et negto min. ad pbtem
 item R. concedendo mai. et distingueno min.
 genera suprema non sunt supra se aliud genus
 si qd de rebus sita suam existentiam, vel sita
 suas nitas reales, qd in pdi commentis coor-
 nant, qd no min: si considerent sita unum
 salubrem suam quatenus sunt tam intentionem
 generis, nego min. hae n. rae sunt genus, et hoc
 genus a unite; non qd respectu illorum sic
 mentem quatenus sita suas nitas reales ab-
 hae considerant, sed quatenus sunt esse cognitum
 et abstractum a suis inferioribus qd sunt differentia
 rae cuius esse sunt unites et genus fractio-
 gica.

O bices 20. Idem na pot esse inferior et
 superius respectu eiusdem, sed si genus in est de,
 finitum per aliud genus esse superius et inferior respectu
 huius eiusdem. qd genus in est non pot definiti qd
 aliud genus. mai. potest. inferior et superius sunt
 opposita qd non pot unum et eodem generare. ptu
 min. qd esse inferioris superius illo genere qd
 definiti res, qd genus in est est superius ad sua genera
 in

ni parti culari, sed genus per qd definit res genus
 in eade aliquant genus in parti culari qd est
 proprii respectu illius, qd nec est opet inferiori illius
 qd est qd definit per genus a inferiori ad illud qd
 definit ut patet in hoc, qd a inferiori ad illud
 qd per illud huius per sua genus definit, qd est
 genus in eoi est inferiori ad illud genus unum
 se: per quod definit et in hoc quod genus
 cum aliis unitis, qd ita sunt in se iura respectu
 unitis, qd a genus per illam.

R. Distinguo modo mai. idem non pot esse
 proprii et inferiori respectu eisdem sicut eandem
 rationem, qd est maiorem. sicut dicitur in rationem
 vero mai. eodem modo distinguo nec minus.
 qd unius intelligitur nota qd genus qd quod
 definit genus in eoi est per se unita, in quod
 est ita qd dicitur quod unita, qd unita est
 proprii et inferiori genere in eoi qd definit sub dicitur
 sa ratione; proprii qd est est per se, inferiori acci dentibus;
 liber et de nominativum. qd acci dentibus
 genus de nominativum in parti qd unum ut est
 per se unita qd dicitur qd per se unita in rationem
 qd unita, et per se unita rationem generis in
 parti culari. eadem rationem genus qd nec huius de,
 finis et proprii qd unitis in quod dicitur
 positio non est per se; qd unita est per se non est
 genus, alius est qd dicitur qd unita est per se, sed
 est proprii acci dentibus, quatenus a genus in eoi
 sub quo est huius hoc genus in parti cui sunt genus,
 vis acci dentibus. Est vero inferiori est, huius est est per se

p d d e a d g e n g e u n i t e q d u o n o n r e p u n g a m u t
 f u l b e n e p u n t u n i e t o i d e m g u e n i r e p t e a d u e r
 f o r e t u r a e m q s e r t i m i n i l l i s i n t e n t i u n i t y
 l e g i c a l i t y . P e r b e n e d o c t r i n a I o l u e s e t a l i
 i n d a n t u m q d i r f o l d h o c m u d e . N i h i l p t
 d e f i n i r i e p t e r n i s i f i l f r e s , f u l g e n g n o n e
 f r e s , i m o f r e d i s t i n g u i t a b i l l o , q u o n o n p t
 e p t e r d e f i n i r i . R . d i s t i n g u e n d o m a i . n i h i l
 p t d e f i n i r i n i s i f i l f r e s i n e o i e t e p t e r n e g o
 m a i . n i s i f i l f r e s i n p a r t i e t a c c i d e n t a l i t e r
 t e r q e d o m a i . h u n e e u m i n i m . f u l g e n g n o n e
 f r e s i n e o i e t e p t e r q e d o m i n i m . n o n e f r e s i n
 p a r t i e t a c c i d e n t a l i t e r , n e g o m i n i m . q d a c c i d e n t
 p t d e f i n i r i e p t e r n e g a t q e g n a . e x e o n . q g e n g
 a b s t r a h a t a b o r t y g e n e r i l y q i n r a e g e n e r i s t u
 n u m e r o d i f f e r e n t q s t i t u t a c c i d e n t a l i t e r e t d i
 n e m i n a t u r e p d e m f r e s i n p a r t i . f i u n t e t
 h o e x e o q a b s t r a h a t a p r i n c i p a l e t p e t e r q t u
 n u m e r o d i f f e r e n t , a c c i d e n t a l i t e r e t d e n e m i
 n a t u r e q s t i t u t i n r a e a l i e n g f r e s p a r t i s .
 e x q u o t u n o n t r i e t i n f o r e , q i n p d i c a b i l i
 l e g e n g f e n o n d i s t i n g u a t i n f r e e o q d e a
 l i l i , q u o i n p d i c a b i l i t e n o n e h u n e n e l i l l o f r e s
 i n p a r t i , f u l f r e s i n e o i . g e n g a . n e n e f r e s
 i n e o i f u l i n p a r t i , f i n t e t d i s t r a e f r e s r e
 f r e d e a l i e n g d i f f e r e n t , f o l o n u m e r o d i f f e r e n t
 h i n . e t t u n o n f u l e x h o c i n p d i c a b i l i
 n o n d i s t i n g u i a t r o .

Olivier

Olivier q hoc
 p d d e a d g e n g e u n i t e q d u o n o n r e p u n g a m u t
 f u l b e n e p u n t u n i e t o i d e m g u e n i r e p t e a d u e r
 f o r e t u r a e m q s e r t i m i n i l l i s i n t e n t i u n i t y
 l e g i c a l i t y . P e r b e n e d o c t r i n a I o l u e s e t a l i
 i n d a n t u m q d i r f o l d h o c m u d e . N i h i l p t
 d e f i n i r i e p t e r n i s i f i l f r e s , f u l g e n g n o n e
 f r e s , i m o f r e d i s t i n g u i t a b i l l o , q u o n o n p t
 e p t e r d e f i n i r i . R . d i s t i n g u e n d o m a i . n i h i l
 p t d e f i n i r i n i s i f i l f r e s i n e o i e t e p t e r n e g o
 m a i . n i s i f i l f r e s i n p a r t i e t a c c i d e n t a l i t e r
 t e r q e d o m a i . h u n e e u m i n i m . f u l g e n g n o n e
 f r e s i n e o i e t e p t e r q e d o m i n i m . n o n e f r e s i n
 p a r t i e t a c c i d e n t a l i t e r , n e g o m i n i m . q d a c c i d e n t
 p t d e f i n i r i e p t e r n e g a t q e g n a . e x e o n . q g e n g
 a b s t r a h a t a b o r t y g e n e r i l y q i n r a e g e n e r i s t u
 n u m e r o d i f f e r e n t q s t i t u t a c c i d e n t a l i t e r e t d i
 n e m i n a t u r e p d e m f r e s i n p a r t i . f i u n t e t
 h o e x e o q a b s t r a h a t a p r i n c i p a l e t p e t e r q t u
 n u m e r o d i f f e r e n t , a c c i d e n t a l i t e r e t d e n e m i
 n a t u r e q s t i t u t i n r a e a l i e n g f r e s p a r t i s .
 e x q u o t u n o n t r i e t i n f o r e , q i n p d i c a b i l i
 l e g e n g f e n o n d i s t i n g u a t i n f r e e o q d e a
 l i l i , q u o i n p d i c a b i l i t e n o n e h u n e n e l i l l o f r e s
 i n p a r t i , f u l f r e s i n e o i . g e n g a . n e n e f r e s
 i n e o i f u l i n p a r t i , f i n t e t d i s t r a e f r e s r e
 f r e d e a l i e n g d i f f e r e n t , f o l o n u m e r o d i f f e r e n t
 h i n . e t t u n o n f u l e x h o c i n p d i c a b i l i
 n o n d i s t i n g u i a t r o .

Obiicit 3° Haec Porphyrij definitio multa habet defini-
 tionem. q^o non est legitima. consequens patet. p^otr. ens.
 definitio huius definitio non est r^a intentio generis, neq^{ue}
 n^aa realis subtrata intentioni, neq^{ue} aggrega-
 tu ex n^aa reali et intentione r^a q^o multa habet defini-
 tionem. P^otr. ens. mirum est q^o definitio non sit r^a
 intentio generis; illa non potest de pluribus spe
 differentiabilibus, sed tunc numeris q^o non est definitio
 in hac definitio; q^o illud q^o dicitur de pluribus spe
 p^otr. non sit ipso n^aa p^otr. Definitio comprehendit q^oter
 definitio, ut patet in anti r^ati respectu h^ois,
 sed n^aa n^aq^{ue} anti aut plura non querit h^ois
 Definitio q^o n^aa non est definitio in hac definitio.
 p^otr. minus. predicabilitas est q^oter ens r^ati, sed n^aa,
 tunc ens r^ati querit q^oter ens r^ati, q^o nec h^ois
 definitio querit q^oter n^aa reali, q^o intrinsicce clar,
 sed predicabilitatem, ut ex ipso tenuis patet.
 q^oter et q^o definitio non sit aggregatio reale
 ex n^aa reali et r^a intentione p^otr. multa est
 et accidens ut q^oter unica definitio definitio, sed
 aggregatio ex n^aa reali et r^a intentione et
 ens et accidens, q^o illud non est definitio huius
 definitio. mai. ex similibus colligit, nam una q^oter
 una tunc habet definitio, sed ens et accidens non
 habet una q^oter, q^o nec habet una definitio.
 q^oter vero aggregatio h^ois ex n^aa reali et r^a
 intentione sit ens et accidens patet, componit
 n. non tunc ex rebus ad diversas potestates spe,
 variabilibus, sed ex rebus q^o sunt plane diversi
 ordinis et lineae. q^o non potest definitio
 Hoc arg^o patet quodnam sit definitio in
 definitio

Iste generis a signata à Porphyrus.
 Ad q. B. nimirum definitio huius dicitur non
 esse nam realem q. fulferunt ea inten-
 tionis, ut bene ptat ea ratio: neq. et ex q.
 gregatij neq. tam intentionem generis in
 abstracto, ut bene quoz ptat argum. Sed dicitur
 finitum huius dicitur ea intentio in concreto
 ea intentio in abstracto e ipsa forma vel
 forma generis qua nra est denominantur
 generis, et hanc forma in abstracto ut calur
 generis. ea intentio in concreto nihil
 te aliud qua forma illa relativa ratio quod de
 nominal ipsam nam, vel quatenus in ipsa
 na ptat finitum quasi finitum; et hanc
 ea intentio in concreto, ut generis: q. termi-
 ny connotabilis dicitur forma et finitum.
 Ad argum. q. in forma B. Nihil aut. ab pra-
 tione huius dicitur aut. definitum in hanc dicitur
 finitum ea intentio in abstracto q. calur aut.
 Nunc ea intentio in concreto, neq. aut. et
 hanc intentionem in concreto generis dicitur
 a signata.
 Sed contra dices. ea intentio generis nullum
 hinc mate erit applicet. q. non definit hinc in
 intentionem in concreto. connotata nates. q. ea
 generis hinc nam et forma. Sed pte aut, illud
 mate vel exel. ens reale vel ratio, sed nul,
 tu hinc pt dicit. q. nullum et hinc mate. pte
 item aut. nimirum non e ens reale. alius
 contra ratio non pteant habere rationem generis
 q. fulferunt. unitas finitum e ens ratio, et tu ut
 , sic

Iste generis a signata
 ad q. B. nimirum
 definitio huius dicitur
 non esse nam realem
 q. fulferunt ea inten-
 tionis, ut bene ptat
 ea ratio: neq. et ex q.
 gregatij neq. tam
 intentionem generis in
 abstracto, ut bene quoz
 ptat argum. Sed dicitur
 finitum huius dicitur
 ea intentio in concreto
 ea intentio in abstracto
 e ipsa forma vel forma
 generis qua nra est
 denominantur generis,
 et hanc forma in
 abstracto ut calur
 generis. ea intentio in
 concreto nihil te aliud
 qua forma illa relativa
 ratio quod de nominal
 ipsam nam, vel quatenus
 in ipsa na ptat finitum
 quasi finitum; et hanc
 ea intentio in concreto,
 ut generis: q. termi-
 ny connotabilis dicitur
 forma et finitum.
 Ad argum. q. in forma
 B. Nihil aut. ab pra-
 tione huius dicitur aut.
 definitum in hanc dicitur
 finitum ea intentio in
 abstracto q. calur aut.
 Nunc ea intentio in
 concreto, neq. aut. et
 hanc intentionem in
 concreto generis dicitur
 a signata.
 Sed contra dices. ea
 intentio generis nullum
 hinc mate erit applicet.
 q. non definit hinc in
 intentionem in concreto.
 connotata nates. q. ea
 generis hinc nam et
 forma. Sed pte aut,
 illud mate vel exel.
 ens reale vel ratio, sed
 nul, tu hinc pt dicit.
 q. nullum et hinc mate.
 pte item aut. nimirum
 non e ens reale. alius
 contra ratio non pteant
 habere rationem generis
 q. fulferunt. unitas
 finitum e ens ratio,
 et tu ut , sic

di dicitur de geny requiritur s. predicabilium. neq. et
 mate generis e. ens raris, alias nulla na realis
 reperit esse substratum huius rae intentionis
 genere status sed falsu hoc esse quod in
 arti, q. nem. geny dr respectu bruti et hers.
 R. ad hoc argtu negat ens, q. geny si: vel,
 tu habeat mate, cui sua rarem fructem op,
 plicet. ad ptaem dices. mate generis neq.
 esse ens reale tm, nec raris tm, nec et esse
 aliqd unu abstractu ab ente reali et raris.
 alias daretur enti reali et raris aliqua raris uni,
 uoca ead, quam tu nemo admittit. sed mate
 q. respondet rae intentioni generis in cuius
 rae raris generica q. mediu uniy mates puen
 tu. et hoc q. in raris vel unitas puenit et
 eo q. raris sunt denominabiles ab illa rae
 intentione generis, raris uniy pofruat sicut
 unu pta, seu mate rae intentionis generis
 ca.

Dubium Tertium
 Utrum genus praedicetur
 ut totum; an ut pars de
 spe: Et utrum possit geny
 in una specie uersari?

Pro

Pro huius subiecti explicatōe Nota qd quod dicitur
plex fit p̄dicatio. Alia directa. Alia Indirecta.
Pradicāo directa tr̄ illa in qua id p̄dicat q̄ h̄t
se ex sua n̄a ut forma respectu p̄t̄i. Indirecta
tr̄ illa in qua id q̄ suapte n̄a h̄t se ut p̄t̄m
p̄t̄r de sua forma. Alii hoc modo describunt
Pradicāo directa ē in qua id q̄ aptū ē p̄dicari
p̄t̄r. ut h̄c ē aut. Pradicāo indirecta ē illa in
qua id quod ex sua n̄a aptū est subiecti, p̄t̄
ut aut ē h̄o. Pro h̄m descriphōn̄ intelligentiā
sciendum p̄t̄m in p̄dicatōe habere se ut formā respec-
tu p̄t̄i; et formā habere se ut m̄am respectu p̄t̄i
ēvne qd p̄dicatō tr̄ directa qd̄ forma h̄t situm
p̄t̄i; et qd̄ m̄a h̄t situm p̄t̄i: Sicut a. p̄t̄i & an,
et copulam: p̄t̄i post copulam. Septim̄ p̄dicatō
directa ē h̄c p̄p̄o. petrus ē albus q̄ albus figat
formam petri, q̄ suapte n̄a enunhiatur de il-
lo sicq̄ h̄t situm p̄t̄i, q̄ sicut debet forma. H̄c
a. p̄t̄i albus ē petrus ē p̄dicatō indirecta, q̄
id quod h̄t p̄t̄i se ut m̄a, ponit locū forme
qd̄ sup̄ p̄t̄r de inferiori ē p̄dicatō directa.
ut qd̄ tr̄ petrus ē h̄o, h̄c ē aut. Pr̄o q̄ sup̄
h̄t se q̄ ut forma q̄dam q̄ recipitur in inferiori,
ly in p̄t̄o; at qd̄ inferiori p̄t̄r de superiorī p̄dicatō
ē indirecta, ut qd̄ dicitur aut ē h̄o, h̄c ē petrus

p̄t̄r

Prædicatio directa præter appellatam solet prædicari, in di-
recta vero tunc est talis sicut quædam prædicatio in
subiecto quæ vim an genus prædicat de se ut totum
vel ut pars, intelligi debet de prædicato dicta non
a. indirecta.

Conclusio Prima

Genus prædicatur de specie vel totum et vel pars.

Tota comitatio est D. Thoma. Præterea ræ quo
ad primam partem. Genus præter de se ut genus
sed non prædicari ut genus nisi sit unum quoddam
totum partem amplectens plures species. Quod genus præter
de se ut totum quoddam prædicat. mai. Obstat
præter min. genus ut unum dicit respectu et aptitudi-
nem ad eandem in multis specie distinctis, quod
ut genus obtinet plura specie, sed ut obtinet plura specie
et totum parte, quod genus præter de se ut totum.

Quod vero est præter ut pars præter de se ut totum.
2o ræ. Genus præter de se ut quod componens illam,
sed præter ut componens et præter ut componens et
prædicari ut pars. præter præter ut pars illi.

Hæc comitatio quod aperit genus prædicari ut totum,
intelligi debet ut totum ^{potentiale} ~~partiale~~, quod sit to-
tum ^{otale} ~~partiale~~ petendum ex sumulis, ex D. de
diffinitio ubi de diffinitio filii potatis et actualis eximij.

et præter.

et p̄ter quōd genū non sit totum actuale respectu
 sp̄m̄ aut et differentiam. totum actuale est iter clarū,
 dicit suas partes ex ḡb̄ actu componit, sed actu
 aut n. g. non claudit actu h̄m̄ et brutū rate et irate
 actu, alias ubi unū respiciat aut; illi effect h̄ et rate
 quōd cō falsū ē. quod vero genū totum pote
 p̄batur ex contrā manet. Et insup̄ p̄ter hanc rāe.
 totum pote nihil aliud ē quam quōdam f̄
 p̄ig ad sua inferiora, sed aut n. g. et aliud quō
 unū genū ē p̄ig qd ad p̄tes et dist̄as, qd ē totum
 quōdam pote respectu illam. Rursū qd in
 certū ē, q. genū p̄ter ut totum et ut pars
 h̄, ut p̄t dupl̄ter sumi. Specificative et r̄m̄,
 p̄licative: si sumatur, ut, specificative certū
 q. genū p̄ter de sp̄e ut totum pote et ut pars
 ad hoc n. nihil aliud petiū quam ut id qd de sp̄e
 p̄ter sit totum pote et pars actualis meta,
 phisica, sed aut n. g. et totum pote et pars
 metaphisica, qd p̄ter ut totum pote et ut pars
 specificative. n̄ p̄ter et imprimis q. aut sit to,
 tum pote patet; q. vero et sit pars metaphisica
 p̄ter, aut vero componit h̄m̄ n. sp̄m̄ sine
 ista compositio sit realis sine rāe, sed nihil
 p̄t aliud q. parere nisi pars respectu illū
 qd aut erit pars respectu h̄m̄.
 Si h̄, ut, sumatur r̄m̄ p̄licative ita q. d̄ferē
 sit rāem totū et rāem p̄ter qd rāem p̄ter

¶ p[ro]p[ter] de spe, falsum e[st]. si reduplicative ita
 quod r[ati]o tot[us] d[omi]ni p[ar]tis sit rel[ati]o ad h[oc] ut g[en]us
 p[ro]p[ter] de spe r[ati]o e[st]. Im[mo] p[ro]p[ter] id q[uo]d p[ro]p[ter] in r[ati]o g[en]e
 neris de speciebus est illis est, sed r[ati]o tot[us] d[omi]ni d[omi]ni
 p[ar]tis non e[st] r[ati]o f[un]ctio q[uo]d p[ro]p[ter] in p[ro]p[ter] g[en]e
 rica, maj. est. p[ro]p[ter] r[ati]o de sp[eci]e n[on] h[ab]et
 illa p[ro]p[ter] r[ati]o q[ui]a aut indifferens e[st] ad plura
 sp[eci]e distincta; nec est de sp[eci]e ill[us] q[uo]d sit pars
 metaphisica ips[us]; q[uo]d r[ati]o tot[us] d[omi]ni d[omi]ni non e[st]
 r[ati]o f[un]ctio q[uo]d de sp[eci]e p[ro]p[ter]. Im[mo] p[ro]p[ter]. Ut aut
 p[ro]p[ter] de h[ab]et aut alia sp[eci]e p[ro]p[ter] h[ab]et
 comitio nera q[uo]d sit p[ar]s a p[ar]te a distinctis, sed
 ut e[st] p[ar]s ips[us] e[st] totum quodam p[ro]p[ter] e[st] d[omi]ni
 p[ar]s q[ui]a ut p[ar]s f[un]ctio et explicita adferb
 r[ati]o p[ar]tis respectu sp[eci]e: q[uo]d ut g[en]us p[ro]p[ter] d[omi]ni
 r[ati]o de spe p[ro]p[ter] h[ab]et p[ro]p[ter] q[uo]d sit totum
 p[ro]p[ter] et p[ar]s metaphisica.

Conclusio Secunda

Genus ut e[st] totum quoddam
 factuale potest conservari in una
 sp[eci]e et in unico individuo nonne,
 ro ut e[st] totum p[ro]p[ter].

H[ab]et comitio 2. h[ab]et p[ar]tis p[ro]p[ter] g[en]us n[on] g[en]us.
 aut ut e[st] totum adu[er]s[us] h[ab]et d[omi]ni p[ro]p[ter] d[omi]ni
 sp[eci]e in n[on] sensibile, sed h[ab]et p[ro]p[ter] d[omi]ni p[ro]p[ter]
 p[ro]p[ter] in unica sp[eci]e autis h[ab]et n[on] g[en]us et in
 unico individuo. q[uo]d g[en]us ut e[st] totum adu[er]s[us]

potest

potest in unica spe et in unico individuo con-
 servari. mai. qd. ab. p. tr. min. aut in hōis q. in
 vens sensibile, neq. rate aufert auti sua p. ta
 sp. tra, q. p. tra illa p. in unica spe p. servari.
 2a pars. Contis p. tr. q. q. g. g. n. t. a. t. o. t. u. p. o. a. t. e.
 dicit aptitudinem sp. in multis spe et
 stinchtis, sed hęc aptitudo nen p. exhausti
 ab unica spe. q. g. g. n. t. a. t. o. t. u. p. o. a. t. e. n. e. q. t.
 in unica t. u. s. p. e. n. e. l. in d. i. v. i. s. u. s. p. e. r. v. a. n. i.
 ma. p. a. t. e. e. t. d. i. f. f. e. r. e. n. t. i. s. g. e. n. e. r. i. s. s. u. p. e. r. a. p. p. r. o. p. r. i. a.
 e. n. g. e. n. e. r. u. n. t. e. r. e. s. p. i. c. i. e. n. s. p. l. u. r. e. s. s. p. e. s. in p. l. u. r.
 a. p. t. i. t. u. d. i. n. e. e. s. p. e. n. i. p. t. r. a. p. t. i. t. u. d. i. n. e. g. e. n. e. r. i. s. n. t.
 exhausti p. t. i. t. u. d. i. n. e. p. l. u. r. e. s. d. i. f. f. e. r. e. n. t. i. s. e. p. t. e. r. o. p. p. o. s. i. t. a. s.
 sed unica spe t. o. t. u. s. u. n. i. c. a. d. i. f. f. e. r. e. n. t. i. a. n. e. q. t.
 p. t. p. l. u. r. e. s. h. a. b. e. r. e. q. d. ab unica spe nen p. t.
 hęc aptitudo g. e. n. e. r. i. s. e. x. h. a. u. s. t. i. n. i. m. a. i. p. t. r.
 hęc n. e. e. s. p. i. a. g. e. n. e. r. i. s. q. r. e. s. p. i. c. i. a. t. p. l. u. r. e. s. s. p. e. s.
 q. p. e. r. p. l. u. r. e. s. d. i. f. f. e. r. e. n. t. i. s. e. p. t. e. r. o. p. p. o. s. i. t. a. s. g. e. n. e. r. i. s.
 q. d. m. a. i. n. e. r. a. m. i. n. e. t. e. c. e. r. t. a. n. a. m. a. l. i. a. s. i. n.
 u. n. i. c. a. s. s. p. e. s. h. a. b. e. r. e. t. a. u. t. h. a. b. e. r. e. p. o. s. s. e. t. p. l. u. r.
 e. s. d. i. f. f. e. r. e. n. t. i. s. e. p. t. e. r. o. p. p. o. s. i. t. a. s. d. i. f. f. e. r. e. t. e. t.
 a. l. i. a. s. s. p. e. t. y. e. t. d. i. f. f. e. r. e. t. q. m. a. n. i. f. e. s. t. e.
 m. u. l. t. i. c. a. t. i. o. n. i. s. d. i. f. f. e. r. e. t. q. d. h. a. b. e. r. e. t.
 s. u. a. q. p. r. i. a. d. i. f. f. e. r. e. n. t. i. a. m. p. e. r. q. u. a. m. d. i. s. t. i. n. g. u. e.
 a. l. i. a. s. a. b. a. l. i. a. s. s. p. e. t. y. e. t. i. n. d. e. n. e. n. d. i. f. f. e. r. e. t.
 q. d. h. a. b. e. r. e. t. d. i. f. f. e. r. e. n. t. i. a. m. e. i. u. s. a. l. i. a. s. s. p. e. t. y. q. d.
 m. i. n. u. s. n. e. r. a. p. t. r. e. e. c. a. d. e. m. p. a. r. t. e. G. e. n. e. r. i. s. i. n.
 u. n. i. c. a. s. p. e. n. e. l. i. n. d. i. v. i. s. u. s. d. u. o. n. e. n. t. i. t. u. t. o. t. a. m.
 f. u. n. t. e. m. p. e. r. f. e. c. t. i. o. n. e. m. q. u. a. m. e. t. s. u. a. n. a. m. q. u. a. m.

ubi tota specie pertulad. go ut sic non pot in
 unica spe nel in diuiduo gseruari: gserua
 pates, pto ans, fntis gfoctio genens ubi to,
 tum poate sunt diftra q actuant el pfirmant
 ipm geny sed has diftras gfi centes, non tll
 in unica spe nel unico in diuiduo, go geny
 non tll et totam suā fntem gfoctioem
 in una spe. go in unica spe neq geny ut
 totum poate gseruari.

Quod de genere in hac parte statuta est
 hinc et, ne inferri idem repetere tenea
 mur, et asperendum e de spe. quod se:
 spes ut totum poate respectu in diuiduo
 nequeat gseruari in unico in diuiduo
 bene vero ut totum actuale. hoc imptr.
 spes ut totum actuale tm sicut pta pta
 sita, sed hoc pot gseruari in unico in diuiduo.
 go. 2o pars quod spes ut totum poate
 nequeat in unico in diuiduo gseruari pto.
 go spes ut totum poate e qd determinabile
 et distinctus gdes notus duantes per
 distincta gditiones in diuiduoantes neque,
 und in uno in diuiduo repiri go neq et
 spes ut totum poate poterit in uno in
 diuiduo gseruari. ma. gstat de n spes
 nante uptr opendi in pluri by numero
 distinctis q distinctis sumit a gdes in
 diuiduoante pto om: nam alius unū
 in diuiduo spe plura in diuiduo, differ
 ret

vel et non differet ab aliis individuis.
 p^{te} 20. Species ut totum generat a unitate, sed
 unitate ut sic quod pluralitatem inferi orum
 go species ut totum generat neque in unico in
 individuo generari. max. p^{te}. Species ut to-
 tum generat nihil aliud dicit quam aptitudi-
 nem sperandi in multis. numero si finis
 his continens illa in sua potestate sed hoc
 aptitudo est proprie unitatis go species ut totum
 generat a unitate. min. p^{te}. ex ipsa parte
 unitatis apti, q^{ue} a unitate apti sperandi in mul-
 tis. go. Hanc ratio a fortiori patet idem de
 genere et est aliter unitatis q^{ue} logicis asside-
 rata salvari nequeunt in unico tunc in
 individuo aut p^{te} p^{te} ex se ut unitatis
 sunt potestates inferi in multiplici totali.
 Hic nonnulli ponunt distinctionem inter p^{te}
 et genus dicentes speciem posse generari in
 uno individuo non vero genus in unico
 p^{te}, q^{ue} autem si loquantur de p^{te} ut totum
 actuale est audiendi sunt, si vero de ea ut
 totum generat audiendi. Species n. ut totum generat
 non respiciat plura in individuo quam
 genus plures species p^{te} p^{te} illos generat
 potest generari in unico p^{te} ut totum generat
 go ut sic respiciat plures species, go nec species
 ut totum generat potest in unico individuo
 generari. nempe q^{ue} dem est ex parte generis
 quod unitate spe^{rum} rationem quare negatur
 posse

prope p[ro]p[ri]etate in unica p[ar]te quam p[ro]p[ri]etatem
 in unius individuo q[uo]d dicitur quod genus
 p[ro]p[ri]etatis dicitur et in ordine ad quod
 totum p[ro]p[ri]etate dicitur intrinsicè illud q[uo]d dicitur
 et p[ro]p[ri]etate dicitur illud n[on] quod dicitur p[ro]p[ri]etatis
 dicitur dicitur n[on] in dicitur dicitur quod
 p[ro]p[ri]etatis in p[ar]te dicitur illud n[on] in dicitur
 p[ro]p[ri]etatis sed p[ro]p[ri]etatis dicitur affi-
 ciunt et dicitur dicitur alij dicitur dicitur p[ro]p[ri]etatis
 prope p[ro]p[ri]etatem in unius individuo, n[on]
 vero genus in unica p[ar]te. Sed hi autores
 legunt de p[ar]te ut totum dicitur, n[on] ut
 totum p[ro]p[ri]etate fiant ex illorum r[ati]o[n]e apte colligunt.

Obiicit q[uo]d contra iam condem. si genus
 dicitur ut totum quoddam, genus in modo
 dicitur n[on] dicitur a p[ar]te alij dicitur n[on] e-
 de dicitur, q[uo]d genus n[on] dicitur ut totum. n[on]
 patet; nam alias genus et p[ar]tes n[on] p[ro]p[ri]etatis
 sunt diversa q[uo]d dicitur q[uo]d dicitur dicitur
 totum q[uo]d dicitur. mai. p[ar]te ex dicitur. p[ar]tes n[on]
 in hoc dicitur a genere q[uo]d ipsa dicitur ut
 totum, h[ab]et, ut dicitur totum dicitur p[ar]tes
 de quo dicitur genus vero q[uo]d totum ut p[ar]tes
 p[ar]tes. q[uo]d genus n[on] dicitur ut totum
 dicitur n[on] dicitur repugnare q[uo]d idem dicitur
 ut totum et ut p[ar]tes. q[uo]d genus n[on] dicitur
 ut totum et ut p[ar]tes. eius p[ar]tes, r[ati]o p[ar]tis et
 r[ati]o dicitur repugnare. q[uo]d idem dicitur ut

P[ar]te

Qd dicari ut totum et ut pars.

R. 19. Distinguen-
 dū autem totum et ut pars. Si genus
 careat ut totum eodem modo quo species, non
 differret à se quædam mai: si genus qd careat
 diverso modo nego mai: et sic se res tot.
 genus n. si cel quædam cum sit in hoc qd
 in partem totum compositum vel tota spem
 subire tu differat ab illa in modo illa impo-
 tanti. nam spes n. g. tot ad partem debet,
 minate totam spem aut se: et rate, et
 genus nempe aut, determinate totum autem
 primum sentienti; rate vero non ad partem
 nisi indeterminate et in differet.

R. 20. Genus qd dicari ut totum potest. primum
 ut totum actuale. hoc et tota actu generis
 spem. Et hi duo modi qd dicantur suffi-
 unt ad diversificanda qd dicantur. Ad
 rem præterea R. 19. repugnare qd idem
 sit totum actuale et pars actualis non vero
 repugnare qd idem sit totum potest et pars
 actualis. et hoc modo se totum respectu
 speciei. aut n. simpliciter pars actualis qd
 cum dista componit totum et tota tota potest
 qd in potia ginet et altera partem specie

R. 20. Distinguen-
 dū autem repugnare idem
 qd dicari ut totum et ut pars simpliciter quædam
 autem. nec apte se negat autem. Et si cere. quod
 parti simpliciter repugnare ipse totum, et ut totum
 qd hi

partes repugnant esse partem ut patet in
composito genitivo, quod non est pars formae:
vel magis similiter pars pluralis non est
totum compositum et ideo tales partes
non possunt predicari in recte de suo toto.

Falsa n. e. hanc opinionem hanc magis, sed hanc
quodammodo obliqua ut hanc compositiva magis
et forma. At vero pars metaphisica potest bene
esse totum proate, sed est contra totum proate bene
ut esse pars speciei metaphisica hanc. quod est pars,
si metaphisica intrinsece et connexta tunc, fit totum
quodammodo proate et recte hanc totum quod potest dici,
si in recte de specie.

Obiicitur 20. Si genus predicaretur ut totum pro-
ate predicaretur, non est in differentibus et eorum, sed genus
non potest de specie ut quod in differentibus est non potest
ut totum proate. mai. potest. totum n. proate est unum
quod est in differentibus et eorum. min. potest genus n. quod aut
quod potest de hanc potest ut quod determinatum est hanc
distraam ad hanc speciem. sed quod potest ut determi-
natum non potest ut in differentibus, quod genus non predica-
bitur de specie ut quod in differentibus nec ut totum proate.

R. Hoc arguitur recte quod bene genus non hanc predicat,
si de specie ut totum proate sed et ut partem meta-
phisicam quod nos libenter quodimus; non hanc quod
genus nullo modo predicari de specie ut totum proate
quod genus potest de specie fitur quod non potest illam quod
per distraam vero solum limitat hanc quod quod
sibi extrinsecum quod non est in distraam tollit.

Obi

Obijeres 3.º Contra 2^{am} Constem. Genus
 et spes identificantur propter. q^o posita spe po-
 netur et gen^o. q^o gen^o potest saluari in unica
 spe. ja sequa p^otr. q^o nihil pot^o esse sine illo
 q^o fili^o esse, alias aliqd^o posset esse sine sua
 sp^o q^o absurdum e^o, ans p^otr. gen^o p^otr^o est
 de spe ut aut de h^ore, q^o gen^o et spes identi-
 ficantur propter. et forma e^o h^ore de genere et spe
 ma^oat^oter, h^ore q^o ip^ois n^ois substratis istis se,
 eundis intentionib^o generis et spei.

R^o. Concedendo ans et distinguen^o sequens.
 q^o posita spe p^otr^o et gen^o, q^o ad p^otr^o sp^o
 et ut totum actuale q^o sequam p^otr^o
 et gen^o p^otr^o totam e^o p^otr^o saluam,
 nego sequam. Et eodem modo et stringens
 alteru^o sequens. et hoc arg^otm^o tm^o p^otr^o q^o,
 n^o saluari in unica spe in ad^oquate, non
 vero ad^oquate.

Obijeres q^o. Illa p^otr^otas generis n^ota
 aliqd^o reale vel ans, neutru^o pot^o dici; q^o ficti-
 cia e^o hac distinc^o de toto p^otr^o p^otr^o min.
 n^o p^otr^ois n^o e^o aliqd^o reale. q^o de q^o e^o aliqd^o
 reale in genere, aut n^o g. saluari in unica
 spe h^ore se: q^o si hoc p^otr^oalitas aliqd^o rea-
 le, saluari tota in unica spe q^o e^o p^otr^o dicta.
 nec e^o aliqd^o r^ois q^o p^otr^o. act^o ad q^o nem^o ordina-
 tur hac p^otr^otas e^o reale, q^o et ip^ois p^o,
 act^o e^o aliqd^o reale. sequa p^otr^o q^o r^ois
 p^otr^o sumit ex actu, ans p^otr^o: aut n^o p^otr^ohi

ad hanc speciem distram & aliquid reale sed ideo
 & aliquid ad quem ordinem potestas generis
 go eius hunc.

R. N. go min. & n. illa potestas non reale
 aliquid sed ratio fructus loquens ut supra ex
 tes de unitis in eis, dicitur unig potestas ad speciem,
 du in multis tunc tunc ex dependenter ab incho,
 quamvis manifeste aliquid reale sit incho. si
 naa subtrahatur ad impugnatur & q. aliquid
 ad quem ordinem potestas generis fructus
 sit et aliquid ratio, aut n. determinari ratio
 ut sic, non e a parte rei, non dat n. aliqua
 actio realis independens ab incho mediante
 qua determinetur aut ad hanc speciem, p. distram.
 go aut a parte rei non e determinabile fructus
 sed tunc rationem determinabilis & determinati
 tum p. rationem. et hanc rationem autem ad quem ordinem
 potestas generis est aliquid ratio fructus. et
 hanc solus mixta fundat in sententia cetera a
 Thomis recepta q. statuit compositionem
 ex genere et distra non reatorem et ratio tunc spe.

Obicies go. Si acta hypothese naa ali,
 quam generis cum in unica tunc spe repiri
 n. g. sicut in solo hunc, uti post diem in hunc
 fructus, propter formam vera specie ista se.
 hunc aut, in qua q. d. caret aliquid unile, sed non
 predicaret spes n. distra nec q. prim. nec accidens.
 go genus conservaret in unica spe. Item potest
 eodem casu talis spes potest defini in sed est
 doctis q. stat genere et distra. go. tunc q. d. genus
 in unica spe.

R. Admittendo in casu voluto posse genus
 prædicari ut probat argum; et et posse eadem
 speciem definiiri et eodem genere predicari ut totum
 prædicari si q. poneret in sig. Septis sed negat q. hanc
 prædicari in unica spe quatenus e. totum
 prædicari; non n. illa spes exhaustivè ad æquata
 illig prædicatorem sed tunc in ad æquata. prædicari
 naturæ a. prædicat prædicatorem de cæteris ad
 æquata respiciendo et exhaustivè illam
 q. hanc in casu posito non prædicat. alii
 dicunt, q. in casu posito prædicat genus magis
 lativè non legitur, et solutio et prædicat
 prædicatorem.

Dubium Quartum.
 An genus quatenus ge-
 nus prædicetur de solis
 speciebus. an vero etiam
 de individuis specièrum?
 Duo

Duo nobis in presenti dubio sunt examinanda
da multum inter se connexa.

1° An genus immediate potest de se ipso ita
q. immediate term: quae genus respicit sit ipse,
an vero aliqd aliud.

Nota duo.

2° An genus tunc dicitur de se ipso ita q. ad ea,
quae terminantur sit illius ipse tunc, respectu vero
indivisi suum non potest ut genus, sed alio
distincto modo. q. hanc solutio non tenet.

Nota.

Term. immediate dicitur illa q. se ipso et
nullo alio mediante, terminat aliquem
respectu sine transcendentali sine q. di-
camentalem, ut lumen v.g. dicitur term. im-
mediate visionis q. terminat illa se ipso
nullo alio mediante. Term. vero mediate
dicitur q. rae alterius terminat, ut color est
dicitur term. mediate visionis q. terminat illa
lam rae luminis.

Term: Imme-
diatus qui?

Term: mediate
qui?

Notandum est. Term. adaequata dicitur illa
q. ita terminat respectu aliquo ut alium term:
respicere non queat, q. na rae term. adae-
quata potest infima est color q. ita termina-
nat illam, ut ad nihil aliud potest se alius
extendere, q. q. n. attingit debet aliquo
colore esse affectum. Term. vero in adae-
quata est ille, q. quam vis terminet aliquid
respectu non tenet solus, sed alia simul termi-
nant. ut albedo est term. in adaequata visus
q.

Nota.

Term: Adae-
quatus q.?

Term: In adae-
quatus q.?

Quatenus
de
ro etiam
vis specia

quod licet terminet utriusque non tamen sola, sed
et alii colores sunt terminare, his protatis, ut

Conclusio Prima.

Respectum generis immediate
terminant species, et de illis generis
mediate predicatur constitutio,
respectu illarum vere in ratione generis
sive primi predicabilis.

- Hoc. Con. ceteris recipit ab autoribus ex
his quibusdam quod immediate terminant generis species
sunt subiectibile in genere speciei et indivi-
1. duo. Sed propter rationem contra. Illa im-
mediate terminant respectu generis quod im-
mediate specie differunt, sed ipsa species sunt,
quod immediate hoc modo differunt, in divi-
n. ratione non specie, sed specie differunt, quod species
mediate terminant generis respectu.
2. 2a pars pro. Illud potest immediate de ali-
quo quod nec potest probari, alia rationem prioris quemen-
tem illi, sed quod genus quoniam species non potest probari
si per aliam rationem prioris quoniam quoniam illi,
quod genus immediate potest de specie, ma: supponit
ut certa ex lib. per se non potest: immo: et quod talis
nam quod aut quoniam quoniam aut heri, non potest
aliquam rationem prioris, sed immediate com-
tit. quod genus immediate com- potest de specie. 3a.

3a. Conditio pars quae generi respectu speciem
 habeat vera ratione generis propter ex defectu Porphyrii
 phyrig et eius phrasim sensu definitivum
 generi in ordine ad speciem. 3o respectu illam
 habebit vera ratione generis: ex qua ratio potest
 facile et probari immediatum terminum generis esse
 speciem, quia relativa quae definitivum per suum terminum
 immediatum definiti solet. sed Porphyrii definitio
 nisi generi quae est relativa in ordine ad speciem,
 quod species immediate terminum habuit respectu
 generis. Propter ultimum conitio quae autem:
 apparentes immediatum corollarium vel terminum
 generis non esse speciem vel individuum, quod
 veri debet assignari alijs terminis immediatis
 primum respiciat, sed hic non potest esse individuum
 nisi, quod in individuo sub genere non ratio
 sui sed ratio speciei, ideo non potest esse autem, quia hoc
 est autem. 3o species est immediatus terminus generis
 quia ratio sui et non ratio alterius subiecti eius autem
 consequens patet ex dictis de terminis immediatis.
 Propter Leibnizii ratio sequitur quia nec individuum
 nisi nec species est in individuo dicitur relativum quod
 genus sed subiectibile in quod incomplete esse speciem
 et individuum est in immediatus terminus generis.
 Sed haec responsio impugnat in sequens
 non ex illa definitione Porphyrii et omni phrasim quae
 plane nullam, atque hoc asserere temerarium
 in phrasim: quod et id ex quo sequitur. sequens
 la propter. Omne relativum ut recte definitivum
 definiti debet quod suum immediatum relativum

6. topic. 7.

quod respicit sui forma hanc sententiam Porphyrius
 et Artes et ceteri Philo non definiunt genus
 per sui medietate cordata seu formam.
 2° illorum defectu plane nitiosa e. ma. est
 flitio. Impugnatur 2°. Genus respicit
 sua inferiora idcirco quia ab illis participatur,
 3° si genus non respicit suum medietate sed
 alijs alijs prius, et prius ab aliquo alio quia
 a spe participabilis; sed hoc est absurdum
 dicere, non n. e. assignabile illud, quod prius
 spe participet genus.

Conclusio Secunda.
 Genus non tantum respicit spes sed
 etiam individua obtinetque vera
 rationem generis respectu plerumque.
 Hoc tenet et contra Nouam infes est
 stimantibus genus nihil est spei respicere
 sed antequam quibus conito notum e individua
 spe in duplii contra. Quidam sunt diuersa
 spei. ut petrus et Gugafaly, Quidam sunt eige
 spei. ut Plato testes. Hoc quod notate 2° per
 Certis de in diu chris sita utramque rationem
 accepta pte. Genus non tantum potest de spe
 sed et de individuis: 2° genus non tantum respicit
 ut spes sed et individua. consuetudo patet.
 illa n. quod dicat fructus supponit respectu
 generis. pte vero aut. 2° 2° dico de Petro
 21

et Pando et Bucephalo aut p dico non spem,
 sed genus, sed huc sunt individua spem
 go genus p dtr et de individuis. 2a pars
 centis maiorem hnt d ptem y si genus
 respectu individuum vera rtem generis
 obtineat q dertius quo ad individua eide
 spem de individuis n. Invenio spem ut
 de petris et brunello. res facilem videt
 habere ptem. ga rtem generis qsi sit in
 hoc q p dices de plurib spem referentib
 in q d p d ita in individua differunt spem
 et tle illis aut p dtr respectu illor q d res
 aut p dtr in complete, go respectu illor hnt veram
 respectu generis. min. p dtr in p rtm n. differunt
 spem ut patet. 2o. aut adfert partem spem ad modu
 t se stantis. go p dtr de illis in q in complete.
 p dtr eadem pars de individuis eisdem spem; in
 his spem Plato e aut, sertes e aut, p dtr aliy unite.
 sed non p dtr abois nisi genus. go genus respectu
 individuum eisdem spem habet vera rtem
 generis. ma: e certa p dtr min. in p rtm n
 p dtr spem, ga illa adfert totam spem actu
 p dtr p dtr, q huc non attingit; nec p dtr d ptra, ga in
 his spem p dtr aliq ad modu p se stantis, q d ptra
 non hnt, nec et p dtr spem aut accidens, ga t p dtr
 spem, q ultima duo p dtr calibia non pnt adferre
 p dtr, nisi respond e d primo cum Lonanienis
 by p dtr con hnt e m p dtr calibie in nominatu tu.
 nem

ratiſimam plurimum ſententiam merito ab alijs
 ratiſ. dices forte ratiſ. ad has ratiſ. nem opo q
 in his q pntes p dices qery; ſed non ſervat ratiſ
 ſententiam generis, ratiſ n. ſententiam generis, q p dices
 de pluribus ſpecie differentiſ & individua a. iſta
 enumerata nec ſunt diverſae ſpecie; ſed ratiſ
 qo qery non habet ſententiam ratiſ generis ratiſ
 ſpectu illent. Contra tatiſ q ad ratiſ gery
 ratiſ p dices tatiſ q ſit p dices calile de pluribus ſpecie
 diſtinctis in qo; non a. ratiſ ut era. inferior,
 ra de qo p dices, ſpecie diſtinctis, ſed ſufficit q h
 beat aliqua inferiora eam immediata ſpecie
 diſtincta, et hoc ſunt iſta ſpecie. demum
 ad ratiſ generis ſufficit q p dices ut p dices
 ſpecie, ut ſupra dictu, et ad media q reſtan,
 tis. hoc a. tatiſ ratiſ. ratiſ individua eadem
 ſpecie. qo. Et certe ſi qery ut qery p dices
 q era inferiora de qo p dices ſpecie diſtincta,
 ta, ſequeret aut q dices q dices de hore
 non habere vera ratiſ generis, q ta ſalſu
 ſpecie et ipſi contrarii affirmant. qo. P dices
 quela, q ad ratiſ q dices p dices de hore, no
 p dices de pluribus ſpecie differentiſ; qo ut ſic
 non haberet veram ratiſ generis: nec, nos
 et dicere volumus qery ratiſ ad individua,
 dua illa enumerata ſententiam q dices in ratiſ
 generis, ſed volumus qery q q dices ratiſ
 ratiſ ad ſpecie in qery ſententiam individua
 q ratiſ

fructus & substantia e sua ratione fructem non
amittere, sed eam ad individua usque
tendere. Ex qly colligi potest qd termin: mediata
generis esse indivi d'na utriq; ordinis,
2o termin: ad equata non esse sola spes, sed
spes cum individuis.

Obiicies 10. Contra jam Coniecturam
Tam spes quam individua subsistunt
generi qd in complete qd spes et indivi,
d'na sunt aliqd esse in ratione subsistibilis,
& immediate attingit a genere. consequenter
aut patet. Quia quoniam inveniunt inter se, in aliis
quod sibi esse inveniunt, sed spes et individua
inveniunt in ratione subsistibilis ut patet, qd
hnt aliqd sibi esse in quo conveniunt.
tunc ultra, sed hoc esse immediate
termin: generis; qd nec spes nec individua
immediate terminantur generis respectu.
patet min. hoc esse ratione sui et non ratione alie,
nig terminat generis rationem, qd e immediat
termin: alig. consequenter patet, ex ratione termi,
in immediati.

R. Concedendo autem et distinguendo consequens.
ergo hnt aliqd esse univocum nam si
aliquam utriq; eorum nego consequenter, qd
hnt eorum aliqua sortem in sententia
subsistibilis, quod consequenter et hanc
notio subsistibilis prius et immediat
fundat in spe, mediate in individuis,

et hoc posito negat. min. q. si: alig. subiectis
 bile immediate terminet respectu generis q.
 sit distincta a specie et in individuis. hinc q.
 spes et individua eorum aliqua intentione
 non vero nam aliqua univocam q. im-
 diate terminet respectu generis. circa
 hanc solvitur obiter notum individua non
 referri distincta spe velat ad genus ab illa
 qua spes illa ad illud referunt. ubi non
 recte arbitrans conuenit. ut dicitur q. 2. de
 genere art. 20. a seipentis speciem distinc-
 ta velat referri ad genus ab illa qua indi-
 vidua id ipsum recipi vident. fundamentum
 illud totum q. q. spes immediate individua
 vero mediate referunt ad genus. sed hoc
 non officia non e. q. q. lumen et color
 antea spe velat visibilis si referunt ad in-
 formem. licet lumen immediate color vero me-
 diate terminet visibilitatem q. mediate ut
 immediate terminare respectu aliquem
 minus. 20 sequitur q. genus habet duas spe-
 distinctas q. predicabiles et generis q. specie
 b. predicabilia. hoc ipse non admittunt. q. nec
 id ex quo sequitur. p. sequenda. non specifica
 predicabilis sunt ex specifica ratione subiecti
 sed sicut illos in individua sunt distinctam spe-
 subiectilitatem ab illa quam sunt spes,
 q. et genus respectu illorum haberet distinc-
 tam spe predicabilitatem, ex quo clare sequit
 spe predicabilia b. q. q. tra eorum subiectum
 opinionem.

Obicies

Obiectis 20. Porphyrii ^{fr} nullam mentio-
nem fecit spei, in deſe generis, q̄o ſignū eſt termi-
nū ad cognitiōem generis ſpe ſpēm, et multis modis in-
nichū: et q̄d̄ maḡ rāe, q̄ genus non obtineat rāem
generis reſpectu individui; q̄a relatiuū hū
ſeruat vel obtinet ſuam rāem in ordīe ad
ſuū correlatiuū, ſeu correlatiuū generis a ſpē,
q̄o reſpectu individui generis non habebit
ueram rāem generis.

R. Porphyriū non ideo ratiū ſe in-
dica q̄o genus deſini nō, quaſi illa non requir-
cerit aut de illis q̄d̄ careat; ſed q̄a ſufficiat hūc
genus q̄ ſuū immediatū termi: declarare ſe non exi-
ſtimans nōm oīs terminos enumeratim exume-
rare, quāuis oīs terminos cognoscere ſingū
legi, cepti care ad clarā generis multū q̄d̄ uocat
cognitionem; imō porph: in deſe generis et menis
nō in ſuū hūc ſum ait. genus q̄d̄ dicitur de
ſpē ſpē differentib; atq̄ et nichū ſua ſpē
diſtincta.

Ad confirmatiōem R. copioſo mai. et diſtingue
min. Correlatiuū im̄ et iatū generis e ſpē q̄es
do min. mediātū et remotū nego min. obtinere,
q̄aſi conſequam; non in hū reſpectu immediatū
et ſpē terminū, ſeu mediātū et remotū et ſeruat
relatiuū ſua rāem, ut patet in p̄t̄a r̄p̄t̄a
nec reſp̄cit colorem ſicilicet rāem reſp̄ciat me,
diale, hūc mediante lumine.

Hęc dicta ſunt de genere reſpectu ſpē et
individui. Reſtat modo q̄ ſpē, an genus
et reſpectu diſtinctū habeat uerā rāem gene-
ris

min. q̄ ſpē alio ſpē
et reſpectu generis
in diſtinctū hūc
im̄ alioſq̄ ſpē
a uerā rāem
eti generis, non
nōm individui
relat ad genus
ad reſpectu ſpē
im̄ in conſeſſo
ſeruat ſpē
ary alioſq̄
im̄. ſum
immediatū
und ad genus
q̄o q̄a
ſpē ſpē
mediātū et
nem q̄o mediātū
reſpectu
ſpē relatiuū
genus habet
et q̄aſt q̄
non admittit
quāda. nō
ſpē rāem
nō diſtinctū
quāda hūc
hūc hūc
m, ex q̄a
q̄a colorem

Genus non est genus
respectu differentiarum.

ris sunt predicabilia. ut n. g. aut respectu rationis
et irrationalis, quae sunt distinctae aures. ad quoniam quod
nempe est negativum. Praeterea quod genus
aut n. g. non predicatur quod de distinctis, sed de
vae generis est predicari quod, quod aut respectu dif-
ferentiarum non habet veram rationem generis. ma: potest aut
n. nec est pars definitio nec tota definitio distincta, quod non
predicatur quod. quare patet, potest aut. si quod
pars definitio, in claudere in conceptum est distincta hinc
nec fieri, alias distincta non contraheret genus, quod
contrahens et contractum debent habere distinctos
conceptus, ita quod contrahens sit extra conceptum contra-
ctum, quod cum distincta, contrahit genus, debet genus esse
extra conceptum contractum, quod genus non est pars definitio
distincta. Sed de hoc latius infra, sub
de distincta.

Genus potest de specie
in abstracto, potest
non proprie esse hinc.

Quoniam res ultimo, circa motum potest candidi
generis an genus potest in abstracto de specie
n. g. humanitas et animalitas, an vero hinc in
concreto; ad hoc est breviter genus in abstracto
bene potest predicari de specie in abstracto, hinc
non accipiat forma se potest. in potest. de hinc,
manitate bene potest predicari id quod de specie illius,
sed autitas et de specie humanitatis quod bene potest
illa predicari in abstracto. ma: non habet distinctum
datum. potest enim de specie humanitatis et potest
re hinc, sed id quod ex sua specie habet potest hinc hinc
hinc et potest aut, quod autitas et de specie hinc,
manitatis. ma: potest. potest enim. hinc potest et
aut, quod id quod potest potest hinc, potest hinc et

ex una sp̄ia aut. q̄ sequa vero p̄tr. aūtitas
 p̄tr. q̄ dicitur aut; q̄o si humanitas sp̄ter
 q̄ dicitur aut, aūtitas erit de sp̄a humanitatis.
 P̄tr idem r̄o. Partes d̄ctis bene p̄nt d̄firi
 de d̄finito q̄ d̄cari. sed aūtitas ē pars d̄ctis
 humanitatis, q̄o bene p̄t de illa p̄ d̄cari. p̄tr min.
 si n̄ velles d̄firi humanitatem s̄e deberes
 d̄firi. humanitas ē aūtitas et rationali-
 tas, eo modo quo h̄o in ḡesto, d̄finit q̄ sit aūt
 rate. q̄o mi. vera. Dixi my d̄m̄o ḡenḡe
 accipiā p̄tm se q̄cise, q̄a in eo carne falce
 redderent q̄p̄ies. Sum̄ q̄. ḡenḡ n̄. y. aut p̄cise
 q̄to q̄ d̄cari h̄u p̄tm q̄ d̄cari forma aūtis, h̄o ē
 viventi s̄m̄ilibis h̄u. et q̄ tales q̄p̄ies q̄p̄entals
 s̄e p̄tr. q̄a redderent h̄u s̄m̄ q̄ humanitas
 sp̄et forma aūtis q̄cise, q̄ certe falce ē.
 cum humanitas sit forma, aut est aliqd̄ am-
 pl̄ ad h̄uc. P̄tr r̄o. Nulla pars q̄ n̄m̄ simul sit
 totum p̄ote p̄t vero p̄ d̄cari de toto, sed aut p̄cise
 se acceptum h̄u d̄cari partem, q̄o n̄ p̄t bene
 p̄ d̄cari de toto vero.

Prævisi qd?

Dubium Quintum
 Vtrum Definitiones à
 Porphyrio traditæ sint
 bonæ speciei scilicet?

Fres

Tres species definitas tradidit nobis Porphyrius.
 1^a. Species est quae sub assignato genere ponitur.
 2^a. Species est de qua genus in quo predicatur.
 3^a. Species est de pluribus numeris differentibus in quo predicatur.

Et recte Porphyrius nam species tribus istis definitis
 ad arandum censuit: includit species tres habitudi-
 nes inata triplicem considerationem quae de ea possunt
 re proponi. 1° Namque considerat species quatenus
 quid inferri in recta linea per cam mentali, ob hoc
 competit ei 1^a definitio ut patet. 2°. Considerant
 species quatenus in genere officii sicut de quo genus pre-
 ditur in quo ob hoc competit ei 2^a definitio. 3°. Potest
 considerari in se in se in se respectu, et sub se
 continet, et sicut hunc respectu competit ei 3^a definitio.
 De duabus primis definitis et aliquibus disputat,
 num se sunt duae definitae, an vero unica sit. Nos
 cum Alberto magno et aliis dicimus esse duas,
 cuius ratio haec est: quia istae definitae duas sunt
 et non unam habitudinem explicat, 1° non
 unica definitio sed sunt duae. 2° sequitur patet, et
 similitudo n. definitum de sumenda est et sicut ista ratio
 definiti. aut patet. 1^a habitudo est sicut inferri
 ad superius. 2^a sicut est sicut inferri in ordine ad
 sicut predicabile, sed haec sunt duae habitudines,
 ut patet sicut loquendo, 1° autem non. Habent
 in ista habitudines duae, talem ordinem inter se
 ut 1^a sit quasi causa 2^a, ut bene notat Coetanus
 vides n. genus sicut patet de specie in quo, quod species illi
 subest in recta linea per cam mentali, hunc sicut
 sicut

quo suppon. et ideo sic ordinata sunt ista species,
ut jam declarata habitus. per am. 2a. Et
sunt haec duo species qd specii subiacibilis nam pthomo
declamant, clanculoq. verbis sic tradi.

Species subiacibilis e partikulare aptum pte
subesse alicui generi in quid. Et hoc e
qtho defio species subiacibilis corespondens prima
Porphyriana, in qua geny e, h. partikulare,
in quo queniit spes cum aliis aliq. subiacibilibz
religru parva sunt distra. Per illas n. inq. 1.
nis differt ab in diri duo q qdem subest generi
in qd, sed non pte, ut supra dictum e. Differt 2.
et a subiacibili distra q non respicit geny, sed
distram. et respicit suu suuq. non in y, sed in
quale qd: et per hoc geny differt spes subiaciti, 3.
his a subiacibilibz alicui qd i cabitur q non sub,
in unq. in qd, sed tm in quale acci dentale, ut et
supra dictum e. Diximo et in defio alicui qe, 7.
nen, qd ad raem spes subiacibilis satis e q alicui
generi pte subit, licet non si: unde hoc e neve
spes subiacibilis, qd alicui generi aiti se. pte subit
in qd; li ad subita aut nimenti non pte subremote
subit.

Descriptiva spes subiacibilis defio
hac e. spes subiacibilis e, q pte apta e nata
subiaci generi in qd. Et hoc respicunt 2a pte,
phyriana. quod sit descriptiva patet, qd patet
q subiacibilitatem sag. qe ppetitas qd am. spei
sunt n. ex eo, q ho n. q. apte ut in in plunly
numero differenti ly, onq. ppetitas qd am. q sid qd,
cabilis de multibz, eodem modo distinctis, ita ex eo
q subit generi in qd, onq. qd am. ppetitas, q d
subiacibilitas, raem unq. pte spe fctm in pte de
quo geny cui subest pte cep.

Gencl:

Defio speciei
subiacibilis qtho.

Explicit defio.

Proxieme.

In quid.

In qd.

Alicui generi.

Defio speciei subiacibilis de
scriptiva.

Conclusio Prima.

Duae mores defies spēs à Porphyrio traditæ bonæ sunt, optimæ, explicant nam spēs subiacibilis.

Hæc sententia unanimitè subscribitur, et non aliter potest eam bonitas, nisi ex legibus bonæ defies. da, rigg, ostabit ex arq̄tate soluta q̄ inq̄tate ad p̄dici solent.

Conclusio Secunda.

Tertîa defio spēs et bona e, sed descriptiva. P̄ter sententia. Defio descriptiva e illa q̄ dicit p̄prietatem, sed hæc e eiq̄ modi. q̄o. min. p̄ter. dicit q̄ p̄t. subiacibilitatem de pluribus numeris distinctis sed q̄d. subiacibilis e p̄prietas unitas. q̄o. dicit q̄ p̄prietatem. et q̄o. bona e inq̄tate. Etane p̄prietatem putat manare Coetane ex spēs subiacibilis ut sic. sed non recte, neq̄ p̄t. q̄cedi ex eo q̄d. quia nãa sibi spēs subiacibilis, q̄ illa et iam sita, ta ut p̄prietate ei et adhibere nune q̄d. subiacibilitati. q̄o. p̄ter. q̄tra Coetane. Prædicabilitas de pluribus numeris non sequitur arbitrium spendi in pluribus numeris, sed spēs subiacibilis ut sic, non hñt arbitrium spendi in pluribus, q̄o. q̄d. subiacibilis non est eiq̄ spēm subiacibilem ut sic. ma. patet ex dictis de unitate supra. p̄ter. min. spēs subiacibilis nãa non e p̄ter. nãa nãa, q̄o. q̄nitate talis non hñt arbitrium nune spendi in pluribus. q̄o. q̄tra. patet. p̄ter. aut. spēs subiacibilis ut sic non respicit inferiora, q̄o. ut sic non e unitas. q̄o. q̄tra. patet. q̄o. q̄ respectu subiacibilis nune ad inferiora in q̄ly. p̄ter. q̄o.

Conclusio
Duae spēs defies
bonæ sunt
optimæ
explicant
nam spēs
subiacibilis
Hæc sententia
unanimitè
subscribitur
et non aliter
potest eam
bonitas
nisi ex legibus
bonæ defies
da
rigg
ostabit
ex arq̄tate
soluta
q̄ inq̄tate
ad p̄dici
solent

Definitio descriptiva
 una Sp̄i.

Descriptiva vero huc est. Sp̄s est q̄ de pluribus
 numero distinctis in q̄d predicatur.
 Explicatio hanc definitum petenda ex figurativis.
 Solum est advertendum nos in sp̄e simplicem re,
 spectum admittere et considerare, et ad quem
 unq̄ illam aliquam seq̄ proprietatem. Inq̄is
 n̄. Sp̄s respicit gen̄ inq̄m suam figurat
 respectu om̄i p̄mitus q̄ vocat sub̄iabilitas, et
 hunc respectu unum suam proprietate descriptivam
 Pop̄i. Duabus primis defectibus, explicatio supra
 illud respectu quem sp̄s h̄t̄e in ordine ad
 individua h̄m, que illa respicit inq̄m suam
 inferiora, in q̄b̄ pot̄ esse, per que respectu
 q̄bitur sp̄s multos unitis et in q̄d r̄i
 q̄d calitas de quo in p̄sentis: et huc p̄s respicit
 tu om̄i illa p̄mitas, q̄d calitas sc̄i de pluribus
 numero. In p̄sentis in q̄d. quod in n̄ ex ea q̄d
 q̄d habet aptitudinem inq̄m in multis h̄m
 q̄d pot̄ q̄d cari de multis ita et ex eo q̄d aliquam
 n̄a habeat aptitudinem inq̄m in pluribus
 unum: dist̄. sc̄i q̄d pot̄ q̄d cari de pluribus n̄a
 sed sp̄s est tale q̄d aptu sc̄i p̄mit. in pluribus n̄a
 diversis. q̄d sc̄i q̄d in et q̄d calitas de pluribus
 eodem modo distinctis.
 Hæc ergo duæ ultimæ defectes explicant n̄am
 sp̄i q̄d ut existit formam q̄d calitas. et solum
 quæriunt sp̄es infimæ non subalternis.
 Duæ vero primæ à Porphyrio assignatæ non
 exacte explicant n̄am p̄ q̄d calitas, sed conve-
 niunt ut sp̄es tam subalternis q̄m infimæ
 ut

spes infima qd?

spes subalterna q?

genus subalternum qd?

ut inveniendi clare patebit. spes Infima, vel
 speculatio prima ut alii loquuntur & illa qd facta
 est spes et non genus. Vel qd idem est qd subse non
 habet alias spes. ut hoc n. g. & spes ad omnia, sine
 speculatio prima, qd tunc est spes et non genus, nec
 n. habet sub se alias spes de qd p. l. c. q. facta in
 minima. Spes subalterna dicitur illa, qd ita est spes ut
 sit et genus. Vel qd habet alias spes sub se de qd p. l. c. q.
 edur. ut aut. &c. Et his speciebus subalternis, ut
 quoniam defies spes subalternis, nec in quoniam,
 ut illis defies sine ultimis secundis qd dicitur.
 Genus subalternum est illud quod subalterne
 dicitur, ut aut, corpus, vivens. Genus Genera,
 visum est illud supra quod nullum aliud genus
 ponitur, ut subita. Et talia genera genera
 prima numerantur a pluribus de eadem de
 quibus sunt decem Prædicta canentia de
 qd in sequenti.

Ex dictis colliges qd Nomen spes esse reg.
 novum, qd plura ut plura significant. In eo si illis
 respectu explicator, qd tunc dicitur sunt et qd eum ostendit,
 ut cetera dicitur plura. Speciem si: subalternam vel
 ostendit dicitur in qd dicitur talis qd et nos p. l. c. q.
 spes subalternam quia talis non est ostendit et ostendit
 talis: spes vero qd dicitur talis a ostendit et ostendit
 qd spes subalternam dicitur talis dicitur ostendit
 se ostendit. p. l. c. q. dicitur. dicitur dicitur n. ostendit
 fundit ex dicitur dicitur ostendit ostendit qd ostendit.
 spes qd dicitur talis dicitur respectu non superioris ad inf.
 riora, in qd p. l. c. q. dicitur de qd p. l. c. q. in quo respectu,
 tu ostendit dicitur ostendit: spes vero subalternam vel
 tu dicitur respectu ad suum superioris in quo non in
 clu

dicitur sua unitis. go autem nemo. Pto idem dicitur.
 Relativa dicitur suam quodammodo generis dixerunt
 term: fructus. sed ipse fructus civilis est per se
 nis hinc dicitur dicitur term: fructus. go distinguend
 quodammodo inter se. mai. gstatit ex maia de relat.
 nim. pto. spes qd civilis respicit individua, maia
 sua inferiora, afferens totam illam speciem, spes
 vero fructus civilis respicit genus ut sunt fructus
 hinc partem sui met apthi eam. sed hinc sunt
 determini dixerunt fructus. fructus si: dicitur qd pars
 sua et tota sua. go spes fructus civilis est per se
 civilis respicitur dicitur dicitur termines fructus go
 dicitur dicitur quodammodo.

Colliges 20. Genus non respicitur speciem ut
 per se civilis aut unitam fructus. et pto hoc rae.
 Genus respicit speciem hinc sunt inferiora go respicit
 ut illam sub ea rae qua a illi inferiora qd. tunc
 ultra. sed spes non est inferiora generis ut per se
 civilis go genus non respicit illam ut per se civilis.
 pto nim. spes ut per se civilis est qd fructus ut in dicitur
 dicitur, go ut per se civilis non est inferiora. qd rae rae
 qd inferiora et fructus respicitur inter se respectu rae
 dem. pto aut. spes ut per se civilis hinc inferiora
 de qd pto. go ut per se civilis est qd fructus ut illa. qd rae
 pto. Nihil hinc inferiora nisi sit fructus sed spes
 ut per se civilis hinc inferiora, alias non est per se civilis,
 civilis aut unitis. go ut per se civilis est qd fructus. Confir,
 may hoc rae. Genus respicit speciem hinc sunt
 correlativum, sed correlativum generis est spes ut
 fructus civilis. go genus respicit speciem ut fructus
 civilem. maia et qd rae partem. pto nim. Praxi,
 civile

cabile et subii cabile referunt ad se invicem
 sed genus respectu speciei est cabile. qd spes est
 respectu a ad genus et subii cabile, qd est
 longinqua fructus rationis cabilis.

Tri eris 70. Prima Defio Porphyrij qd venit
 alteri a definito. qd non e bona sequa patet. pter ans.
 quoniam in divi duo. qd. pter item ans. Petrus in divi
 duu, sed petrus ponit sub genere auti se. qd ans nemin.
 si respondet eas de se non intelligi de quoniam positio
 ne, sed de immediata, quomodo non ponit sub gene
 re in divi duu, qd inter rationem et genus et individuum
 dicitur mediat spes. impugnabens hoc modo. In divi
 duu generis ponit mediate sub genere, arguendo nulla.
 ans pter hoc aut, hoc facta sunt in divi duu genera
 sed de hoc nulla mediate spe sunt sub auti et
 sub facta. qd in divi duu mediate ponunt sub
 genere. omnis variis solutio qd ab aliis subici
 solent. **R.** solutio inter arguendum data, qd
 bonam nullam partem impugnatur si de indi
 viduo specifice intelligatur, illud n. nunquam in
 divi duu sub genere ponit, qd in divi duu generis
 mediate videt ponit sub genere utiqd aliud ad
 deinde ut arguitur plene soluat. qd quo sciendum
 aliter speciem, aliter in divi duu quomodo sub
 genere ponit. spes ponit sub genere positione
 facti, individuum tunc positione mediate. hoc s.
 spes ita ponit sub genere, ut id ratione eius ponitur
 omni ab ipso genere. qd dista quam auti spes
 supra genus ex ipso genere origine trahit illam
 genus in potentia continet. at vero in divi duum
 non

R.

non penit, haec malis sub genere, ita ut illi, cuius
 rōe penit, omnes ex ipso genere, sed omnes ex con-
 ditionibus materialibus, q̄ non ex ipsa essentia generis
 originem trahunt sed illi accidunt, et plane ab
 extrinseco proveniunt. Jam q̄ ad impugnationem
 dices individuum generi esse immediate q̄dem peni-
 sub genere, positione tū mali non facti, et
 hanc positionem malis in rigore loquendo non esse
 immediate, q̄ individuum non immediate partici-
 pat naturam generis, sed per mediantem aliquam spe-
 et ex hac solutio potest solui argutu q̄ fieri solet q̄tra
 id q̄ precedenti subis stabuimus, termi: scilicet materia-
 tum generis esse penit, et non in divi. termi: sermo
 n. n. de termi: facti immediate, q̄ factus sermo
 nat geny et factus sub illo penit, non de termino
 mali qualis est in divi. generi esse, q̄ q̄dem
 nos ad nulli mō non tū distinctum a specifico sed
 ut idem interpretans q̄ specificum sub alio tū geny
 tu.

Obiicies 70. Contra rāam Periphryi estim
 factum n. ex illa Petrore esse penit, sed hoc non
 admitteretur q̄ nec id ex quo sequitur. p̄ter sequen-
 sp̄s de qua p̄ter geny n. q̄, sed geny n. g. atq̄
 p̄ter de petro n. q̄, q̄ petro ont p̄ter.

R. Inval geny p̄ter de petro n. q̄ mali ate,
 non vero immediate: et haec malis intelligenda
 defectu de p̄ter n. q̄ immediate q̄ certe solo
 sp̄i competit et non indivi. duo, q̄ si vicius item
 veni esse hoc de indivi. duo specificos, non a. de
 generes, q̄ de illo p̄ter geny n. q̄ immediate.
 R. Etiam tū esse sub hoc sub tū immediate
 matter

matris, non vero fructus, ut supra dictum; pro n. aut immunda,
 te de hoc auti, sed tunc immediatissime mater et non
 fructus. non volumus dicere ut dicitur non fit
 fructus n. dicitur generis de individuis, q. nō
 tollit q. dicitur fructum illius ut supra habitum ē.
 sed immediate illa non ē fructus. hoc ē, q. aut
 si immediate respiciat hoc individuum non
 tollit fructum sed explicat, sed tunc mater
 et conditio n. si mater q. nōn ad sunt
 singularem et individuum.

Obiicitur 20. Contra 3am Dionysij de
 fructu. Illa dicitur quod generi, q. nō ē
 bona. q. supra patet. pro aut. geny n. q. aut pro
 de differentibus numeris, sed hoc ē dicitur spei
 q. illa quod generi. min. ē certa. pro mai.
 supra late probavimus geny q. dicitur de individuis
 eisdem spei. sed illa tunc numerus different. q.
 mai. vera.

Obiicitur 21. Quod omne ad probam distinguere mai.
 geny pro de pluribus numero eo modo quod supra,
 vero mai. diverso modo quod mai. et dicitur
 ista quod in hoc q. geny q. dicitur de
 de petro et amando, q. solo numero dicitur,
 quod, sed tunc ut pars etia determinata,
 pro vero ut tota etia in xta dicitur.

Obiicitur 22. Cum Caribano. geny q. dicitur de
 de pluribus numero dicitur, sed non tunc, q. et
 dicitur de pluribus spei dicitur, q. certa spei
 non competit. illa n. tunc pro de pluribus nu.
 meris dicitur, ita ut, si tunc, cadat q. si pro,
 non

non sup li numero, qd et gony pter qd tm
 numero differunt, ut de petro et paulo. &c.
 Obi ctes qd. Sol, luna, mundus, et angeli
 sunt spēs. et tu non sunt predicabiles de pluribus
 numero differentibus qd de spēs nulla e mai.
 et certa pter min. qd non dant talia in eom
 nāa q numero distinguant. qd. p.

A. Concelebris mai: et qd de min. Ad pām
 pter cum distri chone non dant talia extra
 existentia, qd e mai. saltem pter talia neg
 ans. et tunc negalis psequam. Oppones nē
 hoc qdem spēs quod 3a prima in argto em,
 querata, saltem tu de nōis angeli cis, q
 crete sunt spēs. et tu sub illis pter s. the.
 man et sig distri non pnt spēs gnari plura
 indistincta numero tm distri. qd solutio nē
 la. Hoc argto pter dubium Seyner.

Dubium Sextum
 Vtrum Definitio Speciei
 predicabilis conveniat na
 turis Angelicis?

Hoc

Hoc dubium movetur ab authoribus per sententiam d.
 Thomae quia tradit 10 parte qst. 5a arti. 2. et alibi
 ubi ait eos Angelos inferre spe, ita ut nulla natura
 Angelica habeat nec tres sint substantie plura in suis
 duobus numero sua distincta. Quam sententiam se
 quunt et defendunt eos etiam Disputi. Fundamenta
 huius coetus assignat hoc; quia propriam numerice
 multiplici esse et distinctivam et inae quantitate
 motu affecta et quia Angelis esse nulla est, sed
 ut nulla sit et individuum multi sunt. Quia
 fundamentum multis modis evestere conantur
 et sunt extra scholam d. Thomae. sed quoniam
 eorum arguta reformant; et dare solent, Carle
 tanus in 10a parte loco citato. et alii inter
 quos d. Th. Et notis hic quidem arguerent et ostendit
 esse sub quavis Angelorum spe non esse
 esse plura individua numero distincta id n.
 aliter et instituti, sed solum, an supposita d. Th.
 una sententia quoniam natura Angelicis deo spei
 predicabilis supra relata et explicata.

Pro huius dubii solutio scienda 10. Quales spe
 Vnde. Alia Vnde et solum rem et rationem.
 Alia Vnde solum rationem suam.
 Vnde solum rem et rationem et illud q. potest fundari
 mentem unitatis in re et in intellectu. In re et deum
 1a actu reperit in multis individuis, in intellectu a.
 2a subiectis ubi sunt conditionibus in individuantibus
 ut natura humana v.g. et unitatis solum rem et rationem,
 3a in re reperit in multis; ut in Petro, Paulo, et raris
 actus et aliis. et alii est in illis aliis quibus in suis
 duantibus.
 Vnde vero solum rationem suam et illud q. licet in re
 non reperatur in pluribus, sed in uno tantum, ubi est in
 intellectu

Q.
 An naris Ange,
 licis quoniam
 deo spei fides?

Nato ja.

Vnde duplex.

Vnde solum rem
 et rationem qd?

Vnde solum
 rationem suam qd?

et generat
 de parte et parte
 una, mundus
 et potestabilis
 deo spei
 non sunt
 generant
 ai et
 non sunt
 saltem
 sequantur.

Sextum
 initio Spei
 in venient
 elicis?

de respectu Beatorum, et animam separatam
 non Angelicam non sunt si calites aut unitas,
 quia ab ipsis cognoscuntur ut in se sunt et p[ro]p[ri]a
 tunc sp[irit]u. Nec t[ame]n ob hoc falsitatis argu-
 untur, et in ty[po] n[ost]ro licet q[ui] hoc statu non Ange-
 licas aliter ac in se sunt cognoscunt quia veritas
 et falsitas sunt t[ame]n et in mente componen-
 ter, sicut dicitur, asseruente si unum de aliis,
 aut negante unum de aliis. Ideo vero natura
 Angelica obiecti est in t[er]ra n[ost]ra obiecti differ[entia] n[ost]ra
 virtuali obiecti t[ame]n in simplici exist[entia] h[ab]ere
 quod est prima mensura exist[entia] n[ost]ra, in qua nec
 veritas, nec falsitas est, ut supra diximus.
 In ty[po] n[ost]ro cum hoc modo cognoscit naturam
 Angelicam non asserit aut statuit illam
 esse a parte rei separatam a quibuslibet in
 substantiis, hoc n[on] falsum est. Sed t[ame]n exist[entia] h[ab]ere
 dicit naturam specificam, non apprehensa aut
 cognita differ[entia] virtuali, sicut et, quod in ty[po]
 n[ost]ro et ipse naturam humanam abge quibuslibet in
 divinis substantiis, non indicat aut dicit illam
 esse quod in t[er]ra dicitur separatam a parte rei
 sed t[ame]n considerat illam naturam non considerans
 t[ame]n in t[er]ra dicitur, quod in ty[po] n[ost]ro optime potest ob
 suam virtutem qua valet, quia natura separata
 t[ame]n, et separata coadunare.

Sciendum est Disputes de Thema in ex-
 plicanda sig[na] sententia esse singulos. Quibusdam
 existimant naturaliter quod dicitur in parte esse dari
 plures Angelos habere naturam specificam t[ame]n

num

Nota 3a.
 Disputes inter
 Thomistas de
 hac sententia.

numeros distinctos, non vero simpliciter
 quia autem dicitur deus suam potentiam absolute
 bene posse producere plures Angelos solo numero
 distinctos. Quorum autem sententiam non
 vellet, proinde distincti facile satis faceret
 dicendo, non Angelicus esse vere unitus et
 predicabilis de pluribus numero distinctis. quia
 licet actu talia inferiora non existant et
 quibus predicatur, sunt tamen esse plura individua
 per potentiam dei absolute quod ad naturam
 unitis et per predicabilis ostenduntur satis.
 Alii a Thomista est pro sententia implicare
 contradictionem quod dicitur plures Angeli sub una
 natura specifica solo numero distincti. et quod
 sunt illos id ipsum fieri negat et per potentiam dei
 absolute. Quae sententia tenet et, subditis
 hinc, tu et distinctum non declinanda. Quare
 supposita haec ratio sententia sit

Conclusio Prima.

Definitio speciei predicabilis generat naturam Ange-
 licam quod ut a nobis exprimitur, sunt tales non a
 nobis cognita diei unitis.

Haec tenet et eas inter Thomistas. proinde
 Natura Angelica quod ut ostendit nro intellectui ad
 naturam naturae unitis est una et eadem ut sit in plu-
 ribus numero distinctis. quod generat et definit speciem
 predicabilem, et per diei unitis sunt naturam. ex quo
 patet, quia nihil amplius petitur ad naturam speciei predi-
 cabilis et unitis. proinde autem. natura Angelica cognoscitur
 ut

ut sit in pluribus.

Petr. Condo 20. Nāa Michaelis et unigenit
alterius Angeli componit ex genere et diffra ultra
ma, qd genuit et diffra spēs pōtēcabilis. and suppa
mā ut certum gregua pōt. nulla nāa qd unitis nō
ē pōt componi ex genere et diffra, qd pōt. componi
hō ex genere et diffra et componitō d'nomi qd pōt.
hūm unitis, qd id qd unitis non ē neqz componi
ex genere et diffra. sed Angelica nāa nōy. Michā
his componit ex genere et diffra. qd pōt d'nomi,
nāa unitis et spēs pōtēcabilis.

Petr. 30. Condo. Individuum nōy. Michaelis pōt
hūm in pōtente pōtēta, qd pōtēta nōl hūm geny
aut spēs aut individuum, qd qd nōl in pōtente dō
quo pōtēta med omē et nō illo et tunc ultra, sed nō
ē in pōtente pōtēta hūm geny, qd nōl in indivi
duum Michaelis nōl sunt pōtēta spēs angelica.
pōtēta in pōtente pōtēta hūm in indivi dūm pōtēta
pōtēta aut spēs, qd nōl nōy, nō dī cab, habet
intentiō. si nō ut spēs qd componit et dōpō
spēs et unitis: si nōl ut individuum pōtēta
cum individuum mediate qd pōtēta sub aliqua
spēs, qd diffra individuum mediate limitat
pōtēta, hūm individuum Michaelis et Michaelis
mediate sub nāa Michaelis hūm sub spēs
cum nōl pōtēta nāa asignari qd pōtēta spēs
mediate hūm individuum, sed pōtēta pōtēta
nōl pōtēta pōtēta et unitis et qd dī cabilis et pōtēta
nōy. qd nāa angelica et unitis et pōtēta dī cabilis et
pōtēta.

Olivius

Obiectis 90. Vt aliqua nra sit unitis et
 spes dei caritas, debet esse apta ut sit in pluribus,
 sed nra nra. Michaelis nra est apta ut sit in pluribus,
 nra. qd non potest denominari unitis et spes
 dei caritas. pto nra. illa plura non potest esse ut
 supponit in sententia D. Thomae. qd nra est apta
 ad operanda in illis; frustra n. spes illa aptata,
 d.

R. Concedo nra: et nego nra. nam n. supra
 habetur e nra Michaelis aut aliter ange,
 si ex malo operanda in nra est aptata et nra,
 ferentem aut operanda in pluribus. Ad nra,
 nra dices. qd d. aut et d. p. q. nra. q. nra.
 qd nra est apta aptitudine unitis pto nra
 et nra qd d. q. nra. Aptitudine unitis
 pto nra nra. nego q. nra. et hoc arguatur
 nra nra angelicas nra esse unitis pto
 nra et nra q. nra libenter q. nra; non nra
 pto nra esse unitis pto nra, ex eo q. nra
 pto nra plura nra nra, nra q. nra et
 de q. nra. hoc n. non pto, nec nra q. nra,
 caritas d. q. nra nra vel aptitudine nra nra
 plura nra nra: per ides, qd nra q. nra,
 nominat spes pto nra conditiones nra pto
 ex hoc q. nra nra nra unde et nra quod
 spes denominat abstractit ab uno et pluribus,
 nra et nra nra respicit unum et plura, eo
 q. nra nra ad modum nra nra nra
 nra q. nra q. nra nra nra nra nra
 nra. denominari namq. pto nra non nra
 rei

rei facti se primum receptum qd tollit in fin.
 gulariter sed factum qd tollit in intra; ita
 qd primum fundi ornamenta factis denominatis
 non res absoluta nec ut in singulariter
 sed ut obiecta intra nro. et qd haec quae
 in nra sine coelesti sine angelica illo
 nihil qd habet eas spes denominari obliqua,
 viles qd de pluribus stantibus; sunt et nil
 philat eas intra nro offerre. Nam qd existit
 ad spem qd actu aut appetitum sine pluribus na
 nata illa sit in pluribus. ita qd sunt qd pluribus
 individua, itaqd sunt in rem non finit
 vel successivae, sed sunt qd ut in intra
 pluribus respiciat; de qd ut sit per calidus in tota
 hanc appetitum logica. qd appetitum logica
 nil aliud qd quam in infra nra in se cogit
 ad unum et pluribus. Et haec appetitum nra
 explicita causa. ita ut sensus sit. spes qd calidus
 de pluribus. haec qd. spes ut sit non magis de
 uno quam de pluribus tollit ut dicitur. ut de
 isto inferiori; qd a qualiter abstractum ab uno
 et individuis in se obiectis. haec Caritatis
 et aucte.

Obiectis. 20. Sequere ex dictis Deum
 esse spem et unitum. atq. hoc qd absurdi.
 qd et id ex quo seq. pro sequenda. illos angelos
 factum dicta a spes et unitis qd qd existit ad modum
 nra corpore et sine qd dicitur in individuis
 sed et qd existit ad modum nra corpore et sine
 con

concreta materialia sunt in se, inquantitate, quod
 unitis et speciebus predicabilibus.

R. Negatio suppletur, ad p. bonum &c.
 concedendo mai. et negando min. Deum n. licet & cetera
 a nobis & hoc statim ad modum non corpore a non
 tu pt & ipsi sunt singularitate, quod singularitas
 de de qua non sunt in se, et ideo non pt deno-
 minari unitis aut speciebus predicabilibus; ad na
 angelica cum non sit species singularis
 bene poterit sine singularitate generari et esse,
 quatenus species de nominari; licet alij que-
 rant nam si non esse unitem et speciem
 predicabilem ex illo modo esse in se
 non in unitis sed non placet. quod licet
 quod non dicitur ut si non explicet
 singularitatem, tu ille quod est dicitur
 singularitatem - quod non dicitur non pt de,
 nominari unitis aut speciebus hoc & cetera.
 nam quod talis debet dici saltem ut obicit unitis
 non debet est dicitur singularitatem
 sed non dicitur et ut obicit, non dicitur
 dicitur est dicitur singularitatem. quod non pt et
 ut si de nominari unitis aut speciebus.
 Contra jam solvitur in statibus hoc modo. quod
 nec est non angelica poterit dici speciebus predicabilibus
 talis. species genera: nam angelica est et est
 singularis in se, et tamen quod non pt
 de nominari unitis aut speciebus. genera mater
 pt dicitur. nam angelica requirit multiplicat
 in se

indivisi duntaxat. quod est per singulares. per
 genera. vel per totum est per singulares quod
 regnum est duntaxat in plura individua. quod
 non angelice regnum multipli cat in plura
 individua vel singularia est per singu-
 laris.

Ad Negotio secundum. ad quod dicitur nega-
 bis aut. nisi aut autis quod dicitur, negabis aut.
 non n. ideo per se per se unitis est per singulares
 quod factum rem et plura et in comunicabilis
 factum et quod in comunicabilis factum rem, cum
 n. sit quodam indivisi duntaxat in suo conceptu
 dicitur est per dicitur et rem et singularis
 factum et quod non est dicitur in duntaxat
 duntaxat non est. et non specificata angelis
 factum rem quod rem et plura et in comuni-
 cabilis non vero factum rem, quod cum non
 angelica non involvat ubi indivisi duntaxat
 suo conceptu est, factum per se per se est
 per se dicitur factum talia per se, non obiecta
 singularitate et si est est et per se per se,
 velis factum rem.

Obiicit 30. Natura angelica et ultra
 intus non respicit plura individua. et non
 est unitis factum rem. per aut, alia n. in
 individua non sunt designari, nec n. sunt
 acta nec sunt per se, nec ficticia, quod de
 individuis si dicitur non per se non realis
 quod

quales e angelica.

R. Distinguo ans. non requirit substantia absolute existentia aut potentia quod ans individua ditionata nego ans. volunary dicere. y naa angelica ex modo que dicitur, est in actu sit de pluribus individuis si eperit poliabilis unde nec fringit in huiusmodi ad de illis naa exalem q dicanus nec pter rem illa substantia sine potentia sine existentia, sed si cum p parent plura individua de illis naa angelica dicitur, est ex modo que dicitur ans in actu.

Obi res 40. Contra ea q dicta sunt ultimo in dub. supiori ptem se: ut si subiacibilem non esse matrem. spes subiectis ut talis e spes gentis sub unitate est spes sub unitate gentis est spes qd unitate. 40 spes subiacibilis ut si e unitas?

R. Spem subiectem esse matrem unitatem hanc, illud q sub unitate ginefca unitate; non tu fructus hanc, quatenus subiacibile n. genty subiacibilis, his non e gstitubing unitas cum q in naa non est gntiat inferiora p que respectu unitate e pter gstitubing ut supra dictu.

Obi res 50. Spes subiectis ut talis pter de pluribus numero distinctis. 40 ut si, est gntis e unitas. ans pter, quia pater. naa pter subiectis pt abstrahi ab acty pter subiecty, q de acty iis gntes. ut

ut si dicere, hoc est species futurus, hoc est species futurus,
 quod est ratio speciei futurus tunc numero differunt. quod
 species futurus quatenus talis a unitis et generatis
 depl: num: distinctis. /.

R. Distinguentur autem potest depl: num: diff: ay
 eident aliter et denominative quod autem. est
 et quod dicitur, neque autem. et hoc arguitur tunc quod
 speciem futuriibilem accident aliter quod de
 minari unitem et quod dicitur, non tunc est
 ex quo non colligitur speciem futuriibilem et quod dicitur
 esse idem est.

Dubium Septimum Utrum Individuum sit recte à Porphyrio definitum?

Duplici deinde explicuit nobis Porphyrio nam in dicitur

Definitio dicitur
 Individui, Porphy:

ita Definitio haec est. Individui dicitur de uno tunc
 potest.

ita Individui dicitur, cuius collectio proprietate eadem
 in aliis reperiri non potest.

Has

Has duas lecturas ideo tradidit Porphyrio, qd
 individuum ut scriptur accipi. In intentione, s.
 naturaliter; et sic a ysa nra realis individui p
 ut a parte rei. 2o accipit 2o intentione, 2.
 viter et sic a nra realis individui, accepta tu
 sicut aliq opre q ex cogite nri sicut accipit
 quatenus ita si qd inq ut in rae sicut, respes
 tu pntem supram vel in rae pnti de se ipso.
 sicut utramq ratur nos cum Porphyrio hnd
 agem de individuis. Et in primis individui
 sicut in intentionaliter accepta cum sua
 de se qd a 2o loco a Porphyrio tradita; ut
 intelligat, nota sunt proprietates q by unu indi
 viduum distinguit ab alio his 2. Abgentia.

Forma, figura, Locq, Tempq cum nra
 sanguis.
 Patria, sunt septem q non hnt unq
 d alter.

Forma figeat qualitate temperem. figura
 ra figeat spem seu colorem et totiq copis
 apperem. Locq, sicut nra qly alijs in locum
 a editq. Tempq exprimit momentu vel
 horam in qua alijs a genitq. Nomen, ppr
 unu nra et d cognomen, quo alijs inq pnt.
 Sanguis nraicat Parentu, et cognatione p sa
 piam. Patria figeat Regionem, aut civitate
 rem in qua alijs a nra; istis proprietatib velut
 alijs notis seu characterib unu individuum ab alio distet,
 qd ex eo patet, qm licet aliqua ex his
 sint

s. Individuum
 sicut scriptur.

sunt multis individuis eorum, ut sunt patria, longi-
 et nomen; eorum tamen simul non sunt pluribus individuis
 duobus, gemine. nam forma et figura ita sunt
 proprietates diversa, ut duo individua eorum simi-
 lia, multo magis eadem repiti nequeant, in
 quo relictis mirabilis est potentia, quod tota non
 potest in similia. Unde et Historici referunt
 de quibusdam eorum similibus intelligenda sunt
 haec modo, quod unus ad alterius forma multum accipe-
 rit, non vero quod eandem habuerint proprietates
 alias non duo, sed una fuerint individua.
 Ad huius maiorem intelligentiam supponenda ex me-
 taphisica in quolibet singulari ex his quae existunt
 a parte rei sunt diversa specificata repiti et esse
 formam realem singularem seu individuum suale,
 per se, in suo singulari esse existentis et in
 sua proprietate aliquid quod non est quod in nullo
 alio individuo repiti potest. ut in philosophia
 rate, quae est diversa specificata, quae quoniam differat a
 brutis, diversa sunt repiti et diversa quodam singu-
 laris et individui realitatis, quae ut si singulis ab eis
 alio individuo eiusdem speciei differat ut supra via,
 immo sumit a materia et ab illa possunt istae proprietates
 supra enumeratae.

Nota 20. ex Periphyris Individuum tripliciter
 posse significari. primum termino singulari suo distincto,
 et tunc est individuum certum, ut Socrates, Plato &c.
 20. significat individuum termino eorum unum aliis,
 quo potest demonstrari, et tunc individuum
 ex demonstrat. ut hic homo.

to fuytari et folet in dicitur dicitur q aliquos circa
locum, ob id Individuum ex Hypothefi, ut
filiy Porphyrus, fupponit q unum huius habeat
filium corruentem. His praeclatis fit,

Conclusio Prima

Defio individi dui to intentionaliter
accepti to loco a Porphyrio tradita
bona e, fed defcriptiva tantum.
Hae con: pto autentate Porphyri, et eoi
pthonu gurgu, q hanc defiem velut auctore
unanimiter recipiunt; q nec defcriptiva fit
patet, q dicit q pndates q ab ipfo indivi,
dum q manant. Pto a: q pto definis
per modo.

Individi dui e q pstat ex natā fpe,
afica, et fingularitate unig q pna.

Defio individi
huius fctis.

q pta ra defio individi dui pmo intentionaliter
accepti videt huius comprehendere individuo fctis,
fi nōe pndate intelligant illa 7. fupra relata;
individi dui n. fctis unig q fe existat, multas
pndates colligit, q in horentium q non pnt
in alio individi dui repeniri. Individi dui vero
accidentia cum alteri in horeant nō collig
quod in fe multa, q in alio repeniri non pnt;
Nec verum fit, q individi dui accidentis habeat
aliquod pndate q aliis individi dui non pnt ut
q in hoc fto, hae nōe defignare. Unde af
fignari folet alia defio defcriptiva individi dui
q

Ratio quodlibet si in individua ita inter se differunt
 vult ut nulla ratio conveniant non videtur posse
 abstrahi aliqua rationem illis eorum in qua se
 sunt senta. 1o negat dari posse aliquam rationem
 pluribus individuis eorum. 2a sententia D. Thomae Cas-
 tani et aliorum id affirmantibus. 3a vera est, et per 1o.
 Ratio non potest abstrahere naturam eorum in qua plura
 inter se conveniunt; sed plura individua conveniunt
 in ratione individui sui. 4o potest ab illis abstrahi ratio eorum
 individui sui. mai: et signa patent. pro primo quodlibet
 individuum est incommunicabile sed in cotitas ratione
 individui sui. 5o plura individua conveniunt in ratione
 individui sui. 6o potest abstrahi illa ratio ab illis, in qua
 conveniunt de quibus illis predicantur dicendo, petrus et miles
 videtur genitum et individuum sui. 7o pro 2o. supponendo
 individuum suum nomine accipi posse. 8o sumitur negatione
 quatenus idem valet atque idem numero, seu in plura
 individuum. 9o accipitur positum in complete tu
 et infra tu individuali positum et determinat
 naturam specificam. 10o accipitur complete, quatenus
 est compositum ex natura specifica et infra indivi-
 duali. Individuum suum 11o quocumque modo sumatur
 significat unam rationem eorum. 12o namque modo
 significat unitatem numericam quae est eorum eorum
 unitatem numericam. 13o modo et dicitur ratio eorum
 nempe determinatam naturam specificam quae certe in
 eorum individuis reperitur. 14o modo importat naturam
 humanam singularem per quod et eorum individuum est
 eorum humanae per naturam: etiam in individuis natura
 humanae non solum conveniunt in natura, sed et in sin-
 gularitatibus. 15o ratio individui est eorum plura indivi-
 duis.

Indivisi

Individuum dicitur et intentionaliter acceptum habet
in se duas intentiones scilicet seipsum et alium. Sed idem
in quantum consideratur ut et correlativum species et intentionis
illius. per quam considerationem recipit intentionem
subiunctivam; sicut supra de specie dicitur et de specie
generis. Et haec intentio fundatur in se et habet
speciem in individuo huius in inferiori. Quam inten-
tionem potest accipere in individuo, quod et consideratur
respectu sui ipsius ut et ad eum sibi ipsi; per hanc
in considerationem obtinet quamdam aptitudinem
logicalem speciei in se ipso per quam aptitudinem
constituit et applicabile de se ipso, et hinc et de Per-
phyrij supra primo loco adducta. pag. 518.

Obiicitur 10. Singularia non sunt definitiva,
sed individuum idem et per singulare, et indivi-
dum non est definitum. ma. et hinc et metaphis.
et ibidem ait. Ista species posse definiti, et et nes in
frumulis dicitur me.

R. 10. Individua sua et dem non posse esse
definitiva definiti, sunt tamen minus exacta: et cum
ratio individui sui sit eorum potentia utique bene definiti
R. 20. Definitio Perphyrij non est absolute de
per singulare et, sed quatenus et sub et intentione
applicabilis de uno tamen.

Obiicitur 20. Individuum potest de pluribus, et
definitio Perphyrij bona non est. quae patet per
ans. individuum potest de petro et paulo. ut petrus et
individuum, paulus et individuum. et potest de pluribus

R. Distinguenso autem. individuum in actu et
nato

nato petre de pluribus, credo aut. individuum in
 actu exercito, ergo aut. definitum a. in d. f. e.
 a. in divi d. in actu exercito, ut petro, vel
 paulo q. de uno h. petri certitate. At individuum
 in actu signato hoc e. ipsa r. a. p. r. i. s. i. o. i. n. d. i. v. i. d. u. i.
 abstracta ab e. i. n. d. i. v. i. d. u. i. s. n. o. n. e. d. e. f. i. n. i. t. u. m.
 in dicta d. e. p. e. r. p. h. y. r. i. j. q. r. a. t. u. t. d. i. c. t. u. m. q. p. e. t. r. o.
 de pluribus. Q. 20. Individuum est h. p. e. t. r. i. c. a. n. i.
 de uno, acci dentaliter et denominatur de plu.
 ribus; eo q. acci dat in divi d. u. i. u. t. q. i. g. r. a. d. a. b. s. t. r. a. c. t. a.
 habet et postea p. r. i. c. e. p. d. e. p. l. u. r. i. b. u. s. in se n. h. u. r. e. q. u. i.
 e. i. t. u. n. u. m. e. t. d. e. u. n. o. h. u. i. c. e. p. e. t. r. i. c. a. n. i. b. i. l. e. Ex quo et
 solus alius arguitur q. p. r. a. d. i. c. t. a. f. i. e. r. i. p. o. t. e. s. t.
 individuum e. est in certitate: q. n. o. n. p. o. t. e. s. t. e. s. t.
 certitate. Distinguitur q. sequens, non p. o. t. e. s. t. e. s. t.
 certitate, q. e. i. d. e. m. q. u. e. r. e. n. a. : a. c. c. i. d. e. n. t. a. l. i. t. e. r. p. e. r. c. o. g. n. i. t. i. o. n. e. m.
 h. u. i. u. s. n. e. g. a. t. i. m. u. s. i. m. o. i. p. s. a. r. a. t. i. o. i. n. c. e. r. t. i. t. a. t. e.
 f. i. t. a. c. c. i. d. e. n. t. a. l. i. t. e. r. c. e. r. t. i. t. a. t. i. s. Et deinde licet indi.
 viduum in actu exercito sit est in certitate, in
 actu h. u. i. c. i. g. n. a. t. o. e. c. e. r. t. i. t. a. t. e. u. t. d. i. c. t. u. m. e.

Obviat q. 20. Dico in divi d. u. i. u. s. n. o. n. q. u. e. s.
 aut individuum n. a. g. n. i. s. q. u. o. n. e. l. e. g. i. t. i. m. a.
 q. u. e. r. e. n. a. p. a. t. e. t. p. e. t. r. o. a. n. s. i. n. d. i. v. i. d. u. u. m. n. a. g. n. i. s. p. e. t. r. o.
 de pluribus. q. n. o. n. u. n. o. h. u. i. c. i. p. e. t. r. o. a. n. s. a. l. i. q. u. i. s. h. o. c. e.
 individuum n. a. g. n. i. s. s. u. l. h. o. c. p. e. t. r. o. d. e. p. e. t. r. o. s. e. t. p. a. u. l. o.
 nam petro e. a. l. i. q. u. i. s. h. o. e. t. p. a. u. l. o. q. a. l. i. q. u. i. s. h. o. q. o. i. n. d. i. v. i. d. u. u. m.
 n. a. g. n. i. s. p. e. t. r. o. d. e. p. l. u. r. i. b. u. s.

Q. Dico in d. e. p. e. r. p. h. y. r. i. j. q. u. e. n. i. r. e. i. n. d. i. v. i. d. u. e. d. e.
 terminato t. o. n. n. e. n. a. g. n. i. s. q. a. i. n. d. i. v. i. d. u. u. m. n. a. g. n. i. s.
 g. r. a. m. a. b. s. o. l. u. t. e. l. e. g. u. m. n. o. n. e. i. n. d. i. v. i. d. u. u. m. s. u. l. f. e.
 e. i. t. e. Et de hoc in divi d. u. i. u. s. n. a. g. n. i. s. q. u. i. d. e. u. t. r. u. m. f. i. t.
 p. r. i. c. i. p. i. s.

R. Bre

A. Breuiter non esse speciem; esse tamen quod eodem
 potest per. Species potest in quibus individua naturae non
 potest in quibus; sed in unius modi. quod non est species, potest
 minus. si non quod est unius modi tamen ille bene est et alius
 hoc. hoc est alius tamen particularis. quod sit quod
 eodem potest et. quod significat naturam humanam unius de,
 terminata modo essentia. sed hoc est quod eodem plura,
 de singularibus. quod significat eum et eodem quod sit
 competit pluribus.

Dubium Octauum.

Utrum Definitiones Dis- ferentiae à Porphyrio tra- ditae sint bonae?

Post conuersionem Generis et Speciei tractare
 incipit Porphyrius de Differentia, et magis procedens in
 populo nonnullis in ordinatis. primum de Differentia tractat
 de Differentia, quia de specie; quia Differentia primum est specie. fuit
 primum principiatos, aut peris fuit toto comparat
 non speciem Differentia cum genere tamen pars metaphi-
 zica, ut supra dictum est. Verum argumentum non
 est Porphyrius, idem non mutatur ab illo a conuersione
 nendo primum Differentia, ut generis notitia completa
 finis

In qua generis correlativum immoderate e spes notia
non estis relativi perfecta et completa Junius
extrem: seu correlativus. quare legitime ex,
ensare ad factu, non e Subiu.

Antiqua u. definitio Porphyrio Distraam tra,
est dicitur distra in Coriem se. Progniam,
et Prognissimam, seu more ppriam: fimoily
explicat qd nois distra. si ens distraam nil ali
ind figare quam disparitatem aut dimer,
sitatem aliqua, eorum q in aliquo queni,
unt. qdo qd hanc disparitatem fit in rebz ut ac,
videntibz certis, str Distra Coris. et ita distra
coris loquendo q re substrata, nihil aliud se
qua acci dens q eorum separabile q q una res
habens illud, distert ab aliis, vel et a se ipsa
non habente. ut curare, sedere. petray n. cur,
rens distert inqruinis a paulo rex curricula
et a se ipso q seculente. qdo a. fit hanc disparitas
in rebz a ppriis acci dentibz sunt or Distra
Prognia, et huc distra e acci dens aliy in separa,
bile, rae uny res habens illud separata ab alia
non habente. ut ad unctitas vel finitas na,
rium; lippitudo oculorum; cicatrix in multu.
nigredo in cornu vel A-thiops, nam he habens
nasa ad unem rae illiy ad unctitatis distert ab
hate non habente illa. et A-thiops distert ab
Europio p se sua fili ad unctitu et in separa,
vilem nigredinem. Tandem qo distra figent
dimer sitatem aliqua q fit in rebz a ppriis et qdo
q substitutinis: et tunc or distra pprii firmasim
max

Distra triplex.

Etymologia
Differentia.

1. Distra Coris?

2. Distra Prognia.

3. Distra Prognissima.

Octavum
definitiones
Porphyrio
bonae

generis et speciei
distra q inqruinis
nata: ppriam dicitur
q q distra pprii a
et pars fustate
enere inqruinis
Veni inqruinis
stanty ad illa
et generis notia

in se prima; et differa hoc modo accepta ut
 a aliud, quia prout metaphisica spēs, q̄ qua spēs
 distinguitur essentialiter à quibz unqz
 aliis spēs intra idem genz. ut sensibile, et
 speculabile. rāte resp. hōis. q̄ rāte n. differa
 hō à bruto y bruto sub inteli. At differa q̄
 sensibile q̄ bruto sub in mente. ~~patet has~~

Idem has autem differentias, hoc discriminis in,
 ter cedat, quod dicitur priores solum faciunt
 rem dissimilem et alteram. 3a vero rem
 faciat plane aliam, seu potius aliud. Et ideo
 solent vocari differa specifica. priores vero ob
 nobilitatem vocari solent tunc simpliciter
 differa.

Et acta hac dicitur differa uni et aliis ab his
 in unum quos alibi explicabimus 5. a. q̄
 differa differa.

1a Differa e qua spēs excedit genz. 2a Differa
 e q̄ potest de pluribz spēs differentibz in unum
 3a differa e q̄ dicitur eā q̄ sunt sub eodem genz
 et, sed rāte, dicitur eā hōiem à leone, q̄ sunt
 sub inteli. 4a differa e qua differunt à se
 gula, subintellige q̄pter et q̄ substantiva. 5a
 Differa e q̄ constituit spēm.

Has differas tunc competere differa p̄ priores
 ex ipis hōis: patet. ultima differa à 3a
 non distinguitur q̄ si spēs q̄ differa excedit
 genz

genus, utiq; disticta erit in spe hinc pars illiq; constitutina.

Quatuor igitur principia disticta asprigantur et recte
 pp q; munera seu acty, quae hinc disticta. Illorq;
 nes maioris claritatis ista ita ordinamus.

1^a namq; disticta dicitur genus. et hinc actus
 2^a respicitur et distictio Porphyrij. 2^a constituit
 spem; cui respondet prima distictio cum ultima.
 3^a disticta spem quam constituit ab aliis distinguit
 spem. et hinc actus respicitur et 4^a distictio. 4^a
 et q; quam ex his acty sequi hinc disticta, q; potest de
 suis inferioribus in genere qd. Et hunc actus
 declarat 2^a distictio.

Ex his q; actibus sequuntur hinc idem respicitur.
 1^a q; quae in ordine ad genus, quod dicitur
 differentiam. 2^a ad spem quam consti-
 tuit. 3^a ad alios species quatenus sua, qua
 constituit differentiam ab aliis, distictio eas in ordine respicit.
 4^a in ordine ad sua inferiora.

Conclusio prima.

Distictio à Porphyrio asprigatae bonae
 sunt et accurate explicant nam disticta.
 eas in sunt in accurate.

Hae tunc solent esse solentis oia acty q;
 qha eam aliter respiciunt. q; non sunt in adae,
 quate potest. 1^a singula singulos acty in adae,
 quatos

quato exple carit, qly tu cōty innotis dīffra
 completa in suo spe gstituit. Vēn, qm nos
 hūc agim de dīffra ut e qm pōt catile, qly
 cum dīffra q. habeat respectu in ordie ad quem
 terminū gstituit in vāe gty pōt catilis qly pōt in
 dīffra, ut qm pōt catile ē. Pro hōm explanat pōt

Conclusio secunda

Defio Dīffra
 Descriptiva.

Defio Dīffra ut e qm pōt catile, hōc ē
 Differentia ē quae pōt catitur de pluribz spe
 vel numero differentibz in quale quid. 1.

Hae defio ē descriptiva ut ex dictis facile colligi
 poterit. spūs vero hūc ē.

Defio Dīffra
 Essentialis.

Dīffra ē unūte respiciens plura spe
 vel numero distincta in quale qd.

Et ad dīff pōt catitur (vel numero) ut compōn,
 vāny oēs dīffras tam infimas quā subaltē
 nas. defiem nō. Porphyrij quae statuit dīffram pōt
 dīffra qly dīffra; ex vāny tū compōnere dīffras sub,
 alternis non vero infimis. Vt ad caritāny hūc ad
 illas et pōt catitur defiem detor quere velut
 sub nūny congonē.

Conclusio tertia.

Dīffra non gstituit in vāe gty pōt catilis
 respectu spēm a qly e am, quā gstituit
 dīffra, neq, in ordie ad quem gstituit.

u. g. rate non e etiam di cabile respectu bruti
a quo horem, quem constituit, distinguit, respectu
ordine ad genus q. dicitur dicit. u. g.

Pter Conite, quo ad primam partem Pradica,
libri constitutum in rate talium respectu com
de qly suam distinguit nec potest predicari
sed dista non potest vere predicari de aliis pntes,
a qly suam distinguit. go dista respectu illor,
rum, non gstituit in rate tertij predicabilis.

ma: qstas pter min rate q. e dista hord non predicari
pot de equo leone aut aliis brutis a qly horem distin,
guit. falsa n. e predicao, led e ralis. go.

Te Pars Conitis pter dista ut 3m predi cabile, pter
qstas de suis inferioribz, sed dista non pter qstas de
genere, go respectu illig non gstituit in rate tertij
predicabilis. ma: ex ipia defie dista qstas. pter n. in
quale qd: hoc e, afferens partem spria p melu
alteri adiacentis. min: pter. rate non pter qstas de
aiti, si n. gstituit careq qstas qstas vel tota spria, vel
pars spria et qstas non possel aut qstas pmerue
ga nihil potest qstas sine sua spria, aut parte qstas.
at vero aut bene ualel qstas sine rati, ut
patet in apria et leone. go dista non pter qstas
de genere.

Conclusio Quarta

Dista non gstituit frutter in epe unitis
et tertij, di cabile respectu ad spem quam
constituit,
Sed

sed p respectu ad individua sua spes vel ad
ipsas spes diversas.

Hanc tenet etiam Verdinantia merales in suis
m. s. sed. 2. de diffra. et alio. Est in D. Thoma
in summa Logica cap. 7. Sanchez. et Doctorum
Complutensium Carmelitam.

Dicens in contris vel ad spes diversas, ut con-
veniam et distam subalterna q non constituit
fructus in ratione unitis et tertij genericis q respec-
tum ad genus q constituit. n. g. sensibile p respectu
ad aut, sed p respectu ad spes diversas, sed gene-
re contentas. ut ad hominem et brutum. et eodem
modo ratione non e unitis et 3m genericis fructus
respectu hominis, sed respectu individui sicut non hu-
manus, Petri scilicet et pauli. Et pto 3o Conite.
Unitis e natura una dicens respectu ad plura in-
feriora, sed spes non e inferior qd respectu dista-
to dista non e unitis respectu speciei. ma. patet
ex dictis. qby plura me speciem subalternam ut spe-
nem esse unitem, qd ut talis non dicit respectu
ad inferiora. pto min. superius e id a quo non vult
subsistenti generata, sed a dista ad speciem vult
generata. po dista non e superior spei: et qd dista
nec spes est inferior dista. Huius ratio est,
quod in solo a contrariis dista sua g. ratione
in esse rei non esse superius qd, sic n. ex quo late
patet ac huius, esse in superius qd in ratione genericis
q dista pto. et de spei, et de individuis. spes

non

vero tunc potest de individuis, et hanc superioritas
 potest illis sufficere ad obtinendam unitatem et genericam,
 bene scilicet; sed hanc responsio non sufficit
 nam ex illa sequeretur nullam dari quodammodo
 aequalitatem de aequalitate logice loquendo, quod tunc est
 contra positum opinionem eorum. sequenda potest.
 Item illos eo quod supra potest de spe si unum est hanc spe
 superiorem, quod non est quodammodo aequalitatem de aequalitate. quod
 nulla est talis quodammodo. quod in omni quodammodo potest illos
 potest semper superius; sed superius non est aequalitatem cum inferius,
 nisi; quod nunquam est quodammodo aequalitatem de aequalitate.
 Respondent 20. Contrarii distrahuntur potest de spe
 virtualiter quodammodo de pluribus inferioribus, quod
 plura individua virtualiter in spe continentur, et
 ita illam quodammodo de spe aequalitatem pluribus
 quodammodo de in individuis sed nec hanc responsio
 valet. quod talis virtualis continentia non sufficit
 ad veram quodammodo unitatem; quod potest autem. unitatem
 ut sic scilicet dicit ordinem ad multa vel plura
 simpliciter, ad unitatem in quibus quodammodo omni multiplici,
 etiam in inferioribus; sed in individuis quodammodo ut virtualiter
 continentur in spe non sunt multa sed unum quodammodo. quod tunc
 hanc continentia virtualis in individuis in spe
 distrahuntur respectu spe non est unitatem.

Potest Conclutio 20. Veritate tunc est superius respectu
 eorum in se abstractis abstracta est unitatem logice
 loquendo. sed supra non abstractis in spe abstractis,
 ne unitatem, sed scilicet tunc quod supra non est superius quodammodo res
 spectu spe. mai. patet. potest min. ab illis abstractis
 aliis

aliqui abstractione uniti q̄ immediate uniti in una
 rae et in q̄ multiplicat q̄ contracti onem. sed
 dista non uniti sunt cum individuis. nisi per
 sp̄s uniti sibi individua nec multiplicat q̄ dista
 q̄ abstractione in sp̄e, sed in individuis. q̄.

Conclusio quinta

Inferiora dista non sunt ista et ista dista
 sicut e ipsa sp̄s si e dista subalterna, vel in
 una si infima. et respectu non q̄libet dista in
 rae tertij q̄ dicitur.

Explicatur Concl. Inferiora ratis n. g. non e ha
 rae, hoc rae, sed per se et parit et alia individua
 nra humana. et inferiora sensibilia non e hoc sen
 sibile, hoc sensibile, sed leo vel t̄ q̄ parti egrum nra
 humana actus huius dicitur sp̄s plume dicitur.
 P̄ter q̄ Concl. ex refutat aliam opinionem, nec
 alij termini restare in def respectu cuius part q̄libet
 dista in rae tertij q̄ dicitur. P̄ter q̄ rae. dista respec
 tu huius et illius dista. ut rae respectu huius illius
 non potest in generale q̄, q̄ respectu illorum non habet
 bit rae tertij q̄ dicitur. consequenter potest p̄ter
 ans. q̄to potest dista de hac aut illa dista, potest ab
 hute in q̄ afferens totam egrum. q̄to non in qualibet
 p̄ter ans. hoc dista in sua egrum in huius alium dicitur
 quam rae dista et sup addit q̄libet individua
 huius sicut huius t̄ vel alium dicitur et q̄ nra nra
 humana, et q̄libet individua. q̄ sicut huius
 potest in q̄ vel tota egrum de hoc huius; ita et dista
 de hac aut illa dista. P̄ter q̄ Concl. Distra
 respectu individuum non huius est contracti per huius
 vel

al ratur unitis et tertij & dicabilis qd ratur
 illam orit vere unitis. qd ratur. ab illis r. ab
 strahit alid raturi one uniti et de illis ratur in qua
 reg. qd respectu illam habet vera ratur
 Tertij & dicabilis. ex qly colliges inferiora d. tra
 qre illa plura q hnt nam pccificam d. tra
 tam q forma differentiam. et fundamentu
 huius ratur tertij & dicabilis e unitas fides
 multum quatenus sunt similes inter se in forma
 pccificam. et eandem d. tra similes sunt pccificam
 d. tra ab ois aliis.

Plurimies qd contrarium d. tra Porphyrj
 Vel n. gong qd d. tra, aut non. si y bmet. qd d. tra
 non est qua spes gong excedat. si non y bmet
 qd spes non hnt d. tra ex genere q d. tra d. tra.
 Pl. Geng in pccificam d. tra, non artu.
 qd nra spes actu y bmet d. tra, hnt q actu
 spes q d. tra excedat gong; et hoc e. Pccificam
 Porphyrj

Plurimies ratur. Contra ratur d. tra. Illa non cony
 pccificam ultima d. tra qd non e bona. qd gong pccificam
 pccificam d. tra d. tra q pccificam d. tra d. tra.
 qd d. tra ultima non pccificam d. tra d. tra
 ut pccificam in ratur. qd d. tra ultima non cony
 pccificam..

Pl. A. Caribano hnt d. tra d. tra Porphyrj
 q nra et ultima d. tra, non pccificam; sed q no
 repugnent. non ya talis d. tra, sed q d. tra.
 si

si n. diffra ultimae in qtu diffra repugnaret pdeam
de plu: spe diffra tis ut et repugnaret diffra sub
alterna. Sed huc solutio torta nabalae. et
meritate caret. Sequeret n. ex ea equum esse
aut rate. qd licet ei ydem repugnaret rate totis aut
esse rate, tu non repugnaret ei in ytu aut. demit
huc solutio e contra eadem modu loqueret aut,
in que velly qntia pda non repugnaret, sed pte,
huc tribunt.

R. Ergo aliter Porphyrius sua diffra hinc
compleverunt spe diffra diffra subalterna
non infirma. qd si minime fuit Porphyrius in
sua diffra? R. minime. Quia pte agunt
veleres tu diffra subalterna seu genericas in
venit et fuit invenit ita et diffra. Serius
de hoc facta e a Porphyrio qd diffra subalterna
coreorem usq in scholis obtinent, ut huc exat,
caut Coniprietas mafiq et alia. Inare fuit
illa diffra deha nas h. spe differentib, velut
das numero differentib. optima y fides optum
unicum diffra convenientem.

Obi eris 30. Deus differt qtu a creaturis et
ora potuta mo ipse diffra differt inter se
et tu non convenit in aliquo genere. demit tu
differt a lapide q aut, et tu aut non e vitra. qd
non e qtu diffra q singula p se a se differant.

R. Advertens non esse idem res aliquas epe d
nexas et esse differentes ea n. pte stat differe
qm aliquo genere convenit aut illa a. fuit dines
sa q quomq modo diffra unum in qtu licet

in nullo genere conveniunt. Sed alia a creaturis
 et unum potestatem ab alio distinguunt. Tu non proprie
 differunt. nihil n. esse sunt univocum aut generis,
 in nullo genere conveniunt. dista et ipsa inter se
 proprie non differunt sed sunt primo diversa.
 ides negantur tunc a creaturis proprie differre
 nec et unum potestatem ab alio proprie differre. qd proprie
 differre eum qd conveniunt in uno, qd adveniens
 de dista dividit et constituitur varie spes sub illo.
 Ad illud et qd adducit in argto de dista aut p
 aut heris a lapide. R. negat herim proprie dista
 ferre a lapide qd aut. qd id qd differunt unum ab
 alio proprie non debet includere illud qd e genus res
 spectu utriusq. aut a. includit corpus qd e genus
 respectu heris et lapidis. ac pinde ho non qd aut
 sed e sensibile proprie differre a lapide et ab aliis
 in sensibilibus.

Obi. eris qd. Genus pot dividit qd accidentia
 ut si dicat aut aliud alia aliud nigrum. pot et ali
 nudi genus qd spes hoc modo. aut aliud ho aliud
 genus. qd dividere genus non e proprie dista, aut
 e qd sunt sub eodem genere.

R. Genus proprie multipliciter dividit. qd
 per accidens ut in alba et nigra. qd. per se.
 hoc e in partes suas actuales, ut in vivens sens
 ibile. qd. in spes participantis ipse vel in
 hanc et hanc. qd. in partes potentes viventes
 et dicitur.

et debet mi nautis illud et qd dicitur pprimo
dimittit genus huius comparis limitans et debet
minans illud ad componendum cum illis cer
ta abignis pper et hoc modo in tollentis
et illud qd dicitur de dicitur, illa nempe dicitur
dere genus qd modo partis limitantis. qd magis dicitur
videndi nulli ~~causa~~ alteri potest competere.

Obiicit 50. Ad probandum dicitur esse unum
tem et qm qd dicitur in ordine ad pper qm
gubernetur. hoc qd dicitur hanc rationem, et dicitur et
fructus. qd dicitur abignis qd dicitur. sed non potest esse ad
tenis nisi dicitur ut patet. qd dicitur vere ystibund
nepe unitis et qd dicitur qd dicitur qd ordine ad pper
quam gubernetur.

R. Concedo autem et nego qd dicitur non in
tota qd dicitur dicitur et fructus pper aut ad aliquid
qd dicitur, sed potest ille in qd dicitur de in forma
vix potest. dicitur cetera et respicitur ad finem.
ppter tales a. qd dicitur dicitur illud in qd dicitur a. qd
ha de aequalitate. et talis est qd dicitur in aucto relata
necesse fore qd dicitur tertij qd dicitur, qd in illa potest
res, qd alius si comparat ad inferiora et tertium
qd dicitur.

Obiicit ultimus contra dicitur pper in Per
ppter facta. in bona dicitur membra debent
esse inter se dicitur sed hoc non fit in qd dicitur
dicitur, qd non e bona. ma. patet ppter min. ea.
dem res potest esse dicitur eorum pper et pper pper
ma, ut congregatum nisi est dicitur huius eorum
Capitulis

lapides et similia quibus inest nigredo ut accidens
 figurabile et a dextra propria respectu corvi et carbo,
 nis quibus inest nigredo ut accidens infigurabile.
 et a dextra propria prima respectu ignis nigredinis
 quam in certa parte constituit. quod ista membra
 sunt eadem vel se ga. quoniam unum est rei.
 demum ubi a dextra propria prima ubi semper a propria
 et corvo dextra; ubi non a diversa parte et delecto esse
 diversa proprietates et accidentia corva. quod ista
 membra corvi sunt.

R. Hinc arguo membra huius divinis non esse
 bene distingui realiter, sed sicut quod sunt
 et ita ex parte adducta in arguo sunt aliam for-
 malitate a dextra corvi et sunt aliam propria, et
 sunt aliam propriissima. loquendo quod ipso sub-
 strato dextra. et hoc non destruit divinem; nam
 bene divinis in utile, bene delectabile et bene,
 ipsum. quod in membra aliquo tunc sunt diversas
 qualitates for malitates distinctas et unum ex que
 potest ad certum membra sic bene divinis debet
 esse distincta et realiter vel sicut sunt
 divinis form rationem. Ad istud quod ultimum et vi-
 cebat in arguo R. non esse aut, non tunc in
 fieri ex eo membra divinis delecta corvi deo et
 non distingui saltem sicut, quod ut Scotus ait
 membra huius divinis proveniunt a sunt cum quodione
 huius quodlibet membra et accipiuntur sicut
 id quod sicut quod sicut quod parte quod sicut unum non
 includere rationem. nulla enim res ex eadem forma
 quod sicut sicut sicut certis quod proprie et proprie prime
 licet

videtur ubi et dicta nunc proprie coloris quae etiam
 existant. Et haec solutio supponit illam rationem
 posse et primo intentionaliter accipi, licet
 seundo intentionaliter bene quod accipitur
 et sensus est; videtur illum quia Porphyrius dicitur
 distrahi in eorum propria et nunc propria posse
 accipi per se subtrahere et intentionalis distrahi
 ut sensus sit. aliquid quod facit differre ceteris, ali-
 quod quod proprie, aliquid quod proprie prime. Et et per se
 intentionaliter dicitur haec modo. alia et distrahi
 in tentis ceteris, alia proprie, alia proprie prime
 Et de hac dicitur aliquo modo et nunc videtur non
 sit dicitur generis in se et univoca, an vero
 analogi in analogia. Ad hoc R. 10. Si formaliter
 haec dicitur distrahi primo intentionaliter haec et
 nunc videtur quod subtrahere seundo intentionaliter
 distrahi non et dicitur univoca vel generis in
 se, sed analogi in analogia. pro membro
 subtrahere huius dicitur sunt subtrahere et acci-
 denti, sed subtrahere et acci-
 denti nullo modo ratione univoca
 nota aut generica. pro haec dicitur primo in-
 tentionaliter accepta non et univoca aut gene-
 nis in se sed analogi in analogia. non supponit
 nisi certa ex metaphisica. pro ma: distrahi eorum
 plerumque acci-
 denti, ut subtrahere, errare, si aut
 et propria distrahi. proprie prima vero plerumque subtrahere
 ut sensibile rate. pro ma: vera. R. 20. Si haec dicitur
 nunc accipitur seundo intentionaliter non et
 univoca vel generis in se sed analogi.
 pro hoc. ratio distrahi non equaliter participat.

ab

at his ity membris. qd non e dicitur uniuoca
 nel generis in spet. consequenter patet. ideo n. dicitur
 entis in substantiam et accidens et non e uniuoca
 qd illa duo membra in aequaliter parti d.
 paul nam dicitur. sed pto ans. dicitur pproissima
 facit rem plane utram; hanc dicitur in spet.
 cas vero et pproia faciunt rem alteram, hoc
 a dicitur et distinctam sit in accidens, ut
 ex Ruybrinis figura dicitur, sed hoc sunt
 dicitur vales dicitur. qd ratio dicitur non agra
 viter parti in part ut his tribus membris. Ex
 quot em dicitur pto, pto dicitur dicitur non
 spe generis in spet qd dicitur dicitur et dicitur
 uniuoca.

Contra hac dices primo. Contra his tribus dicitur,
 finis facere dicitur, qd dicitur in dicitur erit ratio
 uniuoca respectu illorum. ans a certum. finis
 gula n. hanc dicitur membra faciunt dicitur,
 qd dicitur aliqd dicitur.

Et non spe ratio dicitur spe dicitur qd respectu
 in hanc membra. regularis tu spe qd uniuoca
 notum aut generis in dicitur. ratio si dicitur entis
 a dicitur dicitur et accidens, non communita.
 de generis aut uniuoca, sed uniuoca.

Dices 20. Illa tres intentiones dicitur dicitur,
 generalis pto, qd intentiones dicitur dicitur in dicitur ratio
 nea respectu illam. consequenter patet. pto ans.
 illa dicitur de pluri by numero, ut hanc dicitur dicitur
 a dicitur, et hanc dicitur dicitur dicitur. qd sunt has pto

R. magis.

R. Nō gēto illas esse 3. spēs gēntas sub uno
 genere. ad p̄tētem R. illas sp̄s cūcōs non esse
 spēs de individuis. sed analogi de una legē
 tis, quales sunt sp̄s cūcōs ista. hanc unam
 formā et hanc unam et formā. vel acci dunt
 ens, et hanc acci dunt ens.

Dubium Nonum

Utrum Genus aut Differentia
 superior claudatur essentē
 in differentia inferiori; et
 quomodo genus differenti-
 as contineat? *S*

Sensu q̄riti ē an aut n. g. sit de conceptu sp̄s
 ratio. vel an et genūbile q̄te sitra superior autis
 sit de conceptu autis ratio

In hac re tres sunt sententiae. Prima ē Nominaliū
 apperentiū diffraū inferiorē sp̄ter claudere sup̄
 rem

rem. Hoc seq videt & conuenias 7. metaph: qd: 37.
 Secunda sententia e magistri Salsi quod: unica de
 genere. asserentis geny et distam superiorum & bica,
 ni ppter de inferiori; non immediate, sed mediate.
 Mediate qd: dicitur et imediata, qd: sunt, dicitur e fz
 pro de genere pag: 486. Tertia sententia qd: nem
 et sequenda e asserent geny et distas superiores nullo
 modo qd: dicitur ppter de inferioribus nec esse
 de conceptu illam distam. Hanc sententia videtur
 Di. Thomae eamq: tenent ceteri eius distas. pro
 cuius expli ept: fil

Conclusio Prima.

Geny non e de spcia distas qd: ipm gra,
 nit et limitat. n. g. aut non e de spcia
 rates. f.

Hanc conuenit et supra statuumy et pbari mag
 agentis de genere. Et pto modo specialit
 tate a posteriori deducta. sequentur n. multa
 abeunda ex senta qd: hanc om. Inprimis se,
 quereq: geny non qd: dicitur uniuoce de ppterib;
 et ppter non esse geny. sequens e saltem qd:
 et ans. pto sequela. ideo n. ens excluditur a
 me generis nec pto uniuoce de suis inferiorib;
 qd: transcendit distas inferiorum, hoc e, qd: in
 dicitur in conceptu spcia distarum: qd: si geny. n. g.
 aut includit in conceptu spcia distarum erit trans,
 cendens et non uniuoce qd: dicitur, sed analogice
 sicut ens. Et ppter non spet geny; qd: de rae

gen

epu 3. ptes qd: hanc
 in qd: illas qd: hanc
 is. sed analogice hanc
 qd: dicitur illam hanc
 ma e pmo. n. dicitur
 hanc hanc
 Non uniuoce
 uenit aut distas
 laudatur qd:
 ia inferiori
 genus distas
 ineat?
 aut n. g. fil de qd:
 dicitur qd: distas
 hanc hanc
 sententia. Prima
 inferiori qd: hanc

generis & qd dicam uniuoce de suis p[ro]p[ri]et[ati]s. S[er]u[us]
 ref[er]t r[ati]o. q[ue] ex genere et d[ist]incta non fitat composi-
 ho metaphisica. hanc sequela[m] tetigim[us] supra
 de genere illi uideri poterit. Sequens
 30. q[ue] d[ist]incta se: r[ati]o, non est pars metaphisica
 h[uius]; sed qd plane synonymum cum illo, q[ue] patet,
 q[ue] in suo conceptu est totum g[en]eris q[ue] h[uius]; unde
 statim fieret q[ue] d[ist]incta t[ame]n est pars. P[ro]p[ri]o
 g[en]e[ri] & qd completum metaphisice ut uicem
 in antep[re]sentis: q[ue] non est ex de conceptu est
 d[ist]incta q[ue] ens in completa metaphisice; ut q[ue]
 non ponit in linea recta p[ro]t[er]ti, sed t[ame]n in
 latere. sequens p[ro]p[ri]o. ideo n[on] p[ro]p[ri]o non e[st] de
 conceptu est m[an]u, q[ue] ipse e[st] ens p[ro]p[ri]o con-
 pletum. m[an]u uero p[ro]p[ri]o ens in completum.

Conclusio Secunda.

D[ist]incta superior non includitur est[er]ior in
 d[ist]incta inferiori u.g. sensibile in rati.

P[ro]p[ri]o Con[tra] 30. Si d[ist]incta superior est de est[er]ior rati,
 non d[ist]incta et g[en]e[ri] est de est[er]ior illi; sed ha-
 est falsum p[ro]batum in con[tra] p[ro]cedenti. q[ue]
 ut in eo quo sequitur. p[ro]p[ri]o sequela. id q[ue] claudat est[er]ior
 sensibile, claudat et est[er]ior aut. si aut id q[ue] claudat
 est[er]ior rati, claudat et est[er]ior h[uius]; sed p[ro]p[ri]o con[tra]
 rati claudat est[er]ior sensibile. q[ue] et claudat
 est[er]ior aut. q[ue] g[en]e[ri] est de conceptu est[er]ior d[ist]incta in
 inferioris q[ue] falsum e[st]. Item q[ue] uero est[er]ior h[uius]
 non e[st] est[er]ior rati, q[ue] id q[ue] non e[st] est[er]ior aut, non e[st]
 est[er]ior

est sensibile; sed ratio non est sensus aut, hoc
 est aut non est de conceptu sensus; ergo nec est
 sensus sensibilis. ergo disticta superior non clauditur
 in disticta inferiori. Pter 20. ab incommodis. Sequitur,
 res in q. disticta superiores non predicantur univoce
 de conceptu ratio n. g. de homine; divinitate de beata
 nec constituerent unum quod dicibile. quia clauderentur
 in conceptu sensus distictam. ergo contra verum. Pter 30
 Sequitur n. g. distictio hanc facta per genus remotum
 et distictas inter medias n. g. hanc facta sensibilis
 his ratio, spectat plane negativam, atq. hanc factam
 et contra hanc tales rationes approbantem; ergo et
 illa ex parte sequitur. Pter sequela. Sensibile utitur
 in conceptu sensus ratio, actus, utitur in illo; quod
 ergo diceremus, hanc facta sensibilis, ratio, his dicitur,
 unum sensibilis; simul et proprium nomen. 20. p.
 terminum, ratio; quae vere negari.

Conclusio tertia

Haec spes nec ultima eius disticta includuntur
 sensus in disticta numerica. hoc, n. g. vel ratio
 non includuntur sensus in singulari aut talis ratio.
 Pter 10. Conito. Quia si spes et disticta includeret
 in conceptu sensus disticta numerica, tunc nec hoc
 spectat spes nec ratio disticta; quia cum transcendit,
 vult distictas numericas, non predicantur univoce.
 Pter 20. Conito. Singularitas potest determinat
 et limitat hanc et ratio. ergo non includit
 illa in suo conceptu sensus. aut certe certum; pter 20. p.
 20.

quā nil determinari de illo q̄ in suo gēte
 gēte hēt. q̄ nō debet mī nātū dābet esse extra
 gētrum debet mī nātū. et ē gētra. Et hanc rā
 pbat utramq; contem pcedentem. P̄r. 20 con
 Alīas dīstra numerica gēte pfectior et nobis,
 hōi sp̄s, q̄a p̄ter pfectiorē sp̄s quā nō dū,
 dū dū dū dū dū p̄p̄tā pfecti ontē numerica
 se: q̄d fū dīstra numerica explicita fūp̄.

Conclusio quarta.

Geny nō continet dīstras vīn dēntes nō
 q̄ mō vī nō ita ut fūit p̄tā eī gētra.
 P̄r. 20 con. Opposita nō p̄t vī eodem t̄o
 actu reperiri. Sed dīstra actū vīn dēntes geny
 fūit opposita q̄o nō p̄t actu vī illis rep̄
 vi. ma: p̄r. q̄a opposita vī eodem t̄o se
 mutuo dēnterent, mīn. p̄bāt infra, P̄r. 20.
 q̄d q̄d competit fūp̄ioritē fūm op̄tām competit
 inferioritē gēntis sub illis, q̄a si dīstra vīn dēntes
 geny actu fūit vī genere p̄mōdū vī dūis gēte
 et eruat vī fūit gēntis sub illo, et si vātē gē
 fūit vī b̄ntis. q̄a b̄ntum gētra et actū ḡmēt actū
 aut a ḡmēt gētra et actū vātē.

Obiēres q̄o. Geny p̄t q̄ se de dīstra. nō. aut
 nō. p̄t q̄ se de vātē. q̄o p̄t gētra de illa q̄
 quā p̄bat, q̄a p̄t cōt q̄ se, et gētra; aut p̄t. nō
 p̄t q̄ accī dēnt. q̄o p̄t se. consequē ibem p̄t,
 q̄a nō datur alig. mōdū p̄t cōt.

P̄r. 20.

Q. 70 Distinguentis aut ait p[ro] se de rati
 mat[er] loquens, q[ui]s aut. p[ro]p[ter] nego aut.
 hoc q[ui]a rate figat habens rationalitatem, et
 habens rationalitatem sit p[ro] se et p[ro] se aut,
 rati huius p[ro] se aut et per se de rati, non uero for,
 maliter; q[ui]a una p[ro]p[ter] et forma ut aut non
 includit in rati ut sic, et sic se habet aut q[ui]a
 deus respectu ratis.

Q. 70. Distinguentis licet (per se) ait p[ro] se
 de rati huius p[ro] se aut, nego aut. p[ro] se
 hanc faciens unum p[ro] se cum illo, q[ui]s aut, et sic
 p[ro] se gen[er]is p[ro] se de rati. q[ui]a cum illa componit unum
 p[ro] se ens p[ro] se. et hoc duplici modo pot[est] in solis
 p[ro]p[ter] per se. Vel q[ui]a p[ro] se a de rati p[ro] se.

Vel q[ui]a unum p[ro] se facit unum per se, licet in sig
 p[ro] se non includatur. Contra p[ro] se p[ro] se
 sic instabis. si aut p[ro] se p[ro] se deus de rati q[ui]s
 p[ro] se et p[ro] se deus de h[ab]e, atq[ue] hoc e[st] factum.
 q[ui]s et sic, ex quo p[ro] se p[ro] se. q[ui]s q[ui]s p[ro] se
 de p[ro] se accidit a liter, p[ro] se et accidit aliter
 de p[ro] se in quo tale p[ro] se includit. v. g. q[ui]a de aut
 p[ro] se album accidit aliter, et aut deus aliter
 p[ro] se de h[ab]e, q[ui]a in h[ab]e aut includit, q[ui]s p[ro] se aut
 p[ro] se accidit aliter de rati, et q[ui]s aliter acci
 dent aliter de h[ab]e q[ui]a rate includit in h[ab]e.

Q. 71. Huius p[ro] se. Nego consequentem. q[ui]a
 conceptus h[ab]e e[st] resolutus in conceptum autis et
 ratis. hoc a. non h[ab]et conceptus ratis ratis, aut aliter
 in rati. Q. 70. q[ui]a p[ro] se aliter q[ui]s
 aut

albus,

fto duplter. fto una rtem eptor. el fto ali
 am acci dentatiter. Si ho ex p n hie capite
 tr ens; el ga est ho, el go est ^{albus} # in qtu hie
 eptor ens. in qtu verba alby. e ans accidatit
 unde ad unthm dtr q aut et sensible, si gide,
 rentur respectu hris in qtu ratis qeise stant
 sub q cepta dista, quoniam ipsi accidatititer,
 el eodem modo de illo pntur. ad vero ga illa pnt
 y nemunt hris et imediate non qtu qeise rati,
 ideo et tnt eptor de illo, el fto absolute negan
 dum e, aut tm acci dentatiter qeise can de hris
 ga in his capite pnt q hoc duplci titule fto
 quent, tr illi absolute esse eptor; ideo aut e sen
 sibile. Si uny ept de epra hris licet sub alio,
 qua rati illi acci dentatiter quoniam, unde
 illa epra, qd qd tr acci dentatiter de pto y
 in dndiq in fto, tr et acci dentatiter de fto,
 distm quenda e. Si illud q tr acci dentatiter
 de pto non quoniam fto sub alio qrae epti
 quenda e. fceq si sub alio rati. q, pntet, si n.
 rati entis non quoniam et hris nisi in qtu albus,
 certe ho tm ept acci dentatiter ens, qd qd et
 rati entis illi sub alio titule eptor quoniam, hris
 q eptor sit ens, et idem si uny ni pposito
 Obi ciet q Bene foytur in Dargy. Pd
 hoc eptor dit, vis ho eptor e ratis, go rati eptor
 e aut. hanc aytas bona e. go q any pnt eptor
 de dista.

R. systm

R. Sicut in initio esse. namque n. appellat
 ex parte illius termini est, aliter n. appellat in
 centro, aliter in praeiis. in quibus n. li. est,
 hinc se ex parte medii et appellat supra ratiem
 finem hinc. in parte vero tenet se ex parte
 extremitate, et appellat supra finem illam.
 quare ut agitur sit hinc legitima deberet se
 referri. go id qd e ratiem est, vel se. go
 aliq. ratiem e est, q. verum e, go ho vel petro
 est partem partem nam autis, alias si medii in
 argto relaty argto valeret, qd dicit et dicit est
 est hinc. hoc fit. hoc dicit et est ho, hoc
 dicit et est dicit. go dicit et est ho. quare con,
 dicit falsa e. Per finem cum solentem occur,
 res et hinc argto. est hinc futista. est hinc
 visibile, go visibile e futista. R. n. si visibile
 finem matter, nem e conito, non vero si finem
 futista, hoc e, in qtu appellat supra ratiem for,
 malum visibile.

Obi eris 30. Contra quam Cenchem, aut
 actu gmet diffas oppositus. go illa conclusio
 falsa. per ans. aut actu e gmetta cum ratiem et
 irratiem, cum hinc et bruto, go actu gmet diffas
 oppositus. nec valet si dixeris. non idem
 numero aut est ratiem et irratiem, sed diversum
 aut numero. idem vero genere. qtu. fitm Per,
 phym non hinc e inveni ens y idem numero
 hinc

habeat opposita, sed et idem genere, go hoc so,
 ludo non enervat nisi argti.
 R. Quod dicitur sunt esse opposita actu in
 aliquo. pro per modum coniventi omis. Sed
 modum in dictionis. Per modum coniventi
 nis dicitur esse opposita in aliquo, go jungunt
 sicut acci dentis sto, vel forma ma, et
 alio modo extra nent in eam rei. et hec
 modo opposita non sunt esse in aliquo, actu,
 q. s. unum numero, bene tu in aliquo qe
 unum spe vel genere, et sic q. modum coniventi
 nis actu sunt in actu, rate, et irrati; et hec
 quicquid argti oppositum q. nos non in ficiamus
 uno dicimus in genere esse actu istas opposi,
 tas q. modum y univertis q. actu actu q. unum
 cum rate et irrati, q. modum a. in dictionis
 dicitur haberi opposita actu, go opposita in
 dicitur in ree illig; et hoc modo in postea e, idem
 numero spe vel genere in dictione actu oppo,
 sita. Et hec modo in intelligenda e. Concludit.
 go vero de geny obinere in potia distras de q. dicitur
 ex eo nasunt non ita q. in eo prius latitantes pos
 sibi pdeant, sed sic ut in horata nigris a forma
 generica indistincte ad prius actualitates dicitur
 se obfate sciendas ex eo origine trahant.
 q. q. geny to pmpm suam spem, et hoc mo,
 de potia generis ad actu dicitur. Contra hanc
 obici. Distras sunt etia opposita, go nec et
 sunt

est in ree...
 Dubium
 Non Different
 Simplex

pot in p[ro]p[ri]a g[en]eri in genere ga in d[omi]n[us] et se in
 m[er]it[us] d[omi]n[us] d[omi]n[us] R. H[ic] d[omi]n[us] d[omi]n[us] d[omi]n[us] d[omi]n[us]
 g[en]eris no[n] neg[ati]o g[en]eris g[en]eris g[en]eris g[en]eris
 in eod[em] n[omi]n[is] g[en]eris g[en]eris in eod[em] g[en]eris
 nec h[ic]em g[en]eris g[en]eris in p[ro]p[ri]a, h[ic]em g[en]eris g[en]eris
 d[omi]n[us]. Ad a[ut] a. R. Veru[m] g[en]eris d[omi]n[us] g[en]eris g[en]eris
 p[ro]p[ri]as non g[en]eris vera g[en]eris g[en]eris, si aut
 calor et fr[ig]id[us]. sed in g[en]eris et in g[en]eris g[en]eris g[en]eris
 m[er]it[us] g[en]eris g[en]eris g[en]eris g[en]eris g[en]eris g[en]eris
 d[omi]n[us] se: eam t[em]p[or]e g[en]eris g[en]eris g[en]eris g[en]eris
 albedinis et nigredinis et g[en]eris g[en]eris g[en]eris g[en]eris
 h[ic] a, constitutiva g[en]eris g[en]eris.

Hi[is] d[omi]n[us] ultimo. Si d[omi]n[us] inferior non
 in d[omi]n[us] in se g[en]eris g[en]eris d[omi]n[us] aut g[en]eris
 g[en]eris g[en]eris d[omi]n[us] g[en]eris g[en]eris g[en]eris g[en]eris
 g[en]eris. et g[en]eris g[en]eris g[en]eris g[en]eris g[en]eris g[en]eris
 m[er]it[us] ga nihil g[en]eris g[en]eris illam al[ia] h[ic]e d[omi]n[us]
 g[en]eris g[en]eris g[en]eris g[en]eris g[en]eris g[en]eris g[en]eris
 h[ic] a[ut]em p[ro]p[ri]a d[omi]n[us] g[en]eris g[en]eris.

Dubium Decimum
 An Differentia infima
 sit simplex vel composita
 ex

ex pluribus differentiis Subalternis?

Dubium hoc movetur pro antiquorum sententia
tam quae negantur distas ultimas speciem conven-
tiones cum ipsis, et simplicibus;
Sed omnes distas esse intermediarias sine subalter-
nas speciem quae non possent definiiri per speciem
distam, sed per collectionem omnium differentiarum
superiorum, et consequenter dicebantur istis phi-
losophi: distas specificas non esse simplices
sed compositas ex distis subalternis. Pro hac
sententia Albertus magnus 7. metaph: textu. 43. Porphy-
rius quoque, quod ex eo colligitur, quod tunc definitur nisi distas
ferentias subalternas supponens non variabilis
quam distam ultimam qua cum specie sola queratur
Sed distam specificam tunc esse distam super-
iorum, contra hanc tunc sententiam sit.

Conclusio Prima Propter

bus differenti
pp
terminis?

chus pp
diffra subalternas
intermedias
esse definiti
abstrahere
mentes
diffra
non esse
subalternas
metaph. hanc
colligat
supponens
qua cum
tam esse
tam esse
o Primae

Propter diffra subalternas, a signanda sunt et diffra
infima cum ptey infimis quertibiles. Haec tenito
p prima parte supponit ut certu, Jani diffra sub,
alternas, nec de his e diffra. Videmus n genera
constitui p suas diffra certus; atq istu diffra
genem instituta sunt subalterna; qo Jani tales diffra.
et haec non sunt quertibiles cum infimis ptey,
nec n. pprimis si cere similitudo, qo hoc e;
Ex quo arato arguunt: quertibiles signosi-
qit. sed pto altera tenito pars. Quis diffra pprimis
a forma ptey Artum & mel: e r. sed q libet ptes
infima hnt sua pprimam formam q cum illa
reigat aut q uertib; qo habebit pprimam et
peltuarem diffra q cum ea quertib; ma-
ta eos inter amblers q d'unt yeny formi a
mau, diffra a forma e nec y qo d'is ptes fit
compositu yd oz ma et forma nec n. fulm
e in futuris pprimis hntib; quertib; ptes eis
mau pnt exiles, sed ut riles, qo pnt se hnt
mau ad forma per mau ptes recipienda
illam, et forma. q e caritat ipisq late pates,
lem ptey, ita et yeny se hnt ad diffra ad
pote mau illimitata q q in nem certu
diffra covatata ad certu ptey, hnt ad for,
nec quis estat les n. et ho hnt pprimam forma
q nulli alteri competit, sed plane cum illis
quertib;

formas unius et videtur comprehendi. quod dicitur
ultima et simpliciter habens et eorum simpliciter
ubi est unum.

Cum hoc tu scias quod non explicandis ~~est~~ est om
stus et non sapere utamur est immutabilitate
et multum rem collectivitatem non quod dicitur
rem nisi se sint conposita, aut collectio ex
pluribus sed quod estia rem sunt nobis valde oculis
te, nec ratio suppetunt termini quibus eas in complecti
declaramus.

Conclusio Tertia

Datur dicitur infima immediate quod habens alij
genus infimum et per pluribus spectu esse.

Pro con: si non daretur aliqua dicitur infima immedi
ate quod habens alij genus sequeret in quacumque
spe clausi infinita perfectiones; atque hoc est falsum,
quod et falsum negare genus per et infimum
et immediate quod habet a dicitur infima. pro nim
alias daretur in rem non infinita in genere
specificationis quod per Deum admitti alij abundantate
non potest pro sequela. quodlibet genus adfert sua
specificationem distincta ab alio genere, quod si inter
quodlibet speciem et genus supponitur daretur nisi
nita genera subalterna et non alij genus per
et immediate quod habet, daretur et infinita perfectiones.
Sicut contrarij illas perfectiones se in vicem
includere ex quo non sequitur daretur infimum
in linea

in linea specificis contrariis. Quodlibet genus
ad se distans per se habet terminum, sed ad unum
generis intermedias infinitas dantur et distans in
multa, sed ut plura et distans non se mutuo involu-
dunt, sed in quolibet specie adhuc darentur specifi-
nes infinitae.

Confirmatur Censura. Sequens ex contraria sen-
tentiā speciem infinitam non posse defini, atque hoc
saltem. quod est ex quo sequitur. Pro sequela. ut
distingua bona sit debet trahi vel per genus super-
min, et per oēs distans intermedias usque ad ulti-
mā in digne, vel per genus primum et distans
nisi mō. sed neutro modo potest hoc fieri in sententiā
contrariā non nisi daretur quod genus primum, quod
dare genus non daretur in tali sententiā, vel per
genus supermin et distans intermedias oēs, et
ita essent infinita, quod non potest dari distans
speciei, nec valet si respondet, speciem factam
per genus supermin et distans ultimā qualis hoc
habet probata ratio; esse bonam. vitiosa siquidem
habet et distans hōis non explicans tota sig quā
ex hac contrā inferri in quacumque specie esse appo-
nanda a potest sententiā in certo et limitate numero,
v. ita ut in potest ostendit univocis non debet
perferri nisi in finitū. pro hoc agitur. si inter fin-
nitū genus et finitū infinita essent infinita
genera et infinitae distans quae sunt potest uni-
voca, essent infinita et non essent in finitū,
sed hoc implicat et contradicendum. quod sunt per
nemla

membra p[er]ta p[er]ta in certo numero in quali
 deb[et] p[er]t. Imprimis p[er]sent in finita ut p[er]p[et]ua
 aut altera finita, et non p[er]sent in finita. q[ui] p[er]ta
 illa p[er]ta p[er]ta d[omi]n[us] creat certis et finit[is] limi-
 tibus et terminis. q[ui] non p[er]sent in finita. q[ui] p[er]ta
 p[er]ta, p[er]ta om[n]is. Illa p[er]ta in finita generat p[er]ta
 inter m[un]da et d[omi]na habent supra se p[er]p[et]ua
 q[ui] p[er]ta caput et d[omi]na in finita in finita
 finit[is] amentis et termi. q[ui] illa p[er]ta d[omi]n[us] creat
 certis terminis et q[ui] non p[er]sent in finita
 q[ui] in finita caret terminis.

Obicies 10. Si aliqua d[omi]na p[er]sent in finita
 non h[ab]et n[on] f. rate, sed h[ab]et non e[st] in finita d[omi]na
 q[ui] nulla e[st] alia d[omi]na in finita finit[is] p[er]ta om[n]i.
 p[er]ta casu q[ui] d[omi]na creat aliam d[omi]na d[omi]na
 h[ab]et ab hoc h[ab]et p[er]ta q[ui] creat h[ab]et. ille h[ab]et p[er]sent
 rate. q[ui] rate iam p[er]sent d[omi]na subalterna. Deint
 h[ab]et q[ui] p[er]sent cum d[omi]na et angelis in h[ab]et, q[ui] ut rate
 q[ui] rate non e[st] d[omi]na in finita q[ui] d[omi]na in finita
 man[us] res distinguit ab aliis et usm nullo
 g[er]mit. ex quo et infer[re] q[ui] h[ab]et d[omi]na rate
 p[er]ta non p[er]sent finit[is] in rate d[omi]na q[ui] debet
 p[er]ta aliq[ui]d aliq[ui]d q[ui] d[omi]na h[ab]et ab angelis et a
 d[omi]na; et hoc ad d[omi]na d[omi]na p[er]ta aliq[ui]d d[omi]na
 h[ab]et h[ab]et h[ab]et m[un]da. h[ab]et e[st] aut rate m[un]da
 tale.

R. Concedendo ma: et negato rmi. ad p[er]ta
 ut R.

ut dicitur in ratione per simpliciter sumis. primo
 ut dicitur per ipsum dixerunt, et sic non est disticta
 infima, quia potest habere aliter alterius per in deo p
 ci, cui hinc per ipsum et competit; et sic ratio est
 subalterna. 2o potest sumis et ut dicitur per ipsum
 dixerunt cum tali debet videri perfectione ut
 q. u. q. modo regit in hinc a dicitur vultu et
 sic ratio est infima disticta nec ulli alteri per quod est per goods aliter
 species potest esse per effectores vel magis effectores,
 ex quo patet qd potest si contra vel per ipsum, negatum si
 qd hinc iam potest videri in ratio cum hinc potest
 et propter ratio 2o modo sumis est disticta ultima
 hinc. Ad illud et qd dicitur hinc videri cum
 hinc et Angelis in ratio. 3o ratio non est ultima disticta
 hinc, negatum est. dicitur. Angelis non sunt
 ratios modo explicato. unde non est verum est
 deum in deo hinc, qd sit aut ratio, mortale sed
 suffi est ratio, hinc ratio est ratio disticta simpliciter infima,
 et per hoc. ratio qd est disticta infima hinc, per ipsum
 intelliguntur cum dixerunt et de per videri in sumis
 sed dicitur et Angelis non est dixerunt in hinc
 magis per ipsum ministerium. 4o non potest appellari
 ratio 2o modo quo hinc ratios appellari solent.

Obicitur 2o. Individuum recte potest de finis et
 collectione pluri et peritatur. 3o et per recte potest
 defini et collectione pluri non distictam per ipsum, et
 propter hinc disticta infima de qua supra dixerunt,
 quia potest a paritate, nam si est eadem collectio per
 datum in alio esse non potest, singula tu potest et per hoc factis
 differat unum in hinc hinc ab alio. 4o et collectio disticta per ipsum
 factis disticta vel una per ab alia, licet illa disticta singula in
 alio modo esse potest, dummodo tu non tota collectio.

R. Inveni sunt quidem recte definiti in p. i. d. t. a. collecta
 hinc proprietate quae te nobis nunc nota talis collecta
 hinc in d. i. i. d. i. t. a. u. l. i. g. n. a. d. i. f. f. r. a. m. s. i. m. p. l. i. c. i. t. a. t. i. s.
 m. a. n. u. s. q. u. o. d. a. b. e. a. t. y. a. l. i. i. s. d. i. f. f. i. n. i. s. q. u. a. s. E. t. h. a. e.
 r. a. t. e. s. i. d. e. b. e. r. e. t. n. o. b. i. s. d. e. f. i. n. i. s. i. n. d. i. i. c. h. i. n. p. i. l. l. a.
 s. i. m. p. l. i. c. i. t. a. t. e. d. e. b. e. r. e. t. d. e. f. i. n. i. s. E. t. m. a. d. d. e. x.
 q. u. o. d. s. i. c. d. e. b. e. a. u. t. d. e. f. i. n. i. s. q. u. o. d. i. l. l. a. u. l. t. i. m. a.
 e. s. t. s. i. m. p. l. i. c. i. t. a. t. e. d. i. f. f. r. a. m. s. i. a. l. l. a. r. u. m. p. r. o. p. r. i. a. t. i. o.
 h. a. b. e. r. e. n. e. q. u. o. d. e. r. e. d. u. c. t. a. e. p. c. o. l. l. u. c. i. e. n. t. e. s. i. m. p. l. i. c. i. t. a. t. e.
 d. i. f. f. r. a. m. s. i. m. p. l. i. c. i. t. a. t. e. a. l. i. q. u. a. s. i. t. a. u. l. t. i. m. a. q. u. a. d. d. e. f. i. n. i. s.

Ad arguendum illud rati cuius motum et sensum dubium
 est. Nullum ex dictis leg. absurda, nisi prius
 non leg. quod dicitur ultima est actus purus, quod ad
 ad alium primum per se ut respectu nullius sit in potentia
 at dicitur tam ultima quam subalterna et in potentia
 ad existendum cum et componendum cum genere.
 non et inferri etiam quod est supra primum genus supremum in
 genus non dicitur dicitur genus et nec componit primum cum
 genere sicut facit dicitur. Alia arguta inueniri poterat
 in huiusmodi; Et haec de Differentiis. f.

12 Maij.

Dubium Undecimum.

Quid sit Proprium & tm Prædicabile?

Quatuor refert Periphras Proprii acceptio, *Acceptio Pro-*
 nes. 1° quod convenit soli, sed non omni, ut *græ quadruplex.*
 habere artem medicina, quærit soli hoi, sed
 non ei. 2° accipit quod quærit ei, sed non soli, ut 2.
 esse ~~pro~~ bipedem, quærit ei hoi, sed non soli, quærit et galla.
 3° modo accipit quod quærit ei et soli, sed non 3.
 semper, ut habere canem, vel carne ferre. quærit
 ei et soli hoi, sed non semper; hæc u. plerumque in se,
 necesse gloriæ. 4° modo accipit quod quærit ei et soli, et
 quod quærit ei, et soli, et huiusmodi ut visibile respectu
 hoi, quærit n. ei soli, et omni, et semper.

Pro intelligenda natura Proprii et Prædicabilis, *Accidentia*
 ubi, notandum est in ea re, quod per se contra, res in
 n. quædam accidentalia; et hæc item sunt in
 duplici dicta. Quod non sunt quædam in
 ipsis rebus ipsis, et tunc per se ipsum quærit,
 aut rei, et alij illis quod talia sunt quærit
 sic

aliquibus conditionibus materialibus et inordinabilibus.

Vnde ablata y intra albetino a cygno non
 cadit eis spira, nihil namq; adestur, q; abest
 aut sit spira, aut ab eis spira dimanans.
 Si vero solus ab hinc ~~possibilis~~ intellectus, #volitivum,
 nra casum et truncata in illis hinc spira.
 et in hoc differt q; p'm et p'd. ab accidente
 q; et spira p'itate.

Notum q; ad cognoscendum eaq; ab spira
 manare dnr, et q; ad hoc p'tu p'icabile p'ec;
 hnt. alia n' p'ota dnr manare ab spira rei,
 non n'itate aliter agentis extrinseci, sed
 p' simplicem emanationem. Et talia p'prie
 ab ipsa manare dnr, si q; fluit ab huma-
 nitate sp'e volitivum, intellectivum, visibile &
 gravitas et a lapide et motu decorum
 Et sumunt talia p'ota non actualiter, hoc n.
 modo non sunt p'prie, sed p'otus accidentia
 p'dant, ut ipse actus videtur non p'prietas
 hnt, q; talis non p'p' competit hnt, imo
 ab hinc abiq; ulla spira casione separant.
 Sed sumunt p'potivum, hoc q; p'p'it,
 vni quoadam fluyente ab ipsa ad hunc
 vel ita actu exercendum. ubi notum, q; niter
 p'p'ia p'ota, q; ab spira dimanant, ab hinc
 separant

regrans q se non pnt in album excepti care
 nisi certo tyro a naa pstituto in certis sicut
 his: tre esse nisi unum, & ppositas autis
 hanc in catulo non expli cat se in album
 nisi post 9. diem, q tu non tollit qn esse
 nisi unum sit catuli ppositas pcedem aborig
 estra dimanant.

Alia dnt a pto dimanare, et sunt magis
 pposita, quam acci dentia, licet a propriis
 estra nondimant, hnt tu cum ipsis ali,
 qua conatem amexionem, ut u q esse ubica
 tum, respectu cognis, esse in formatum
 resp: ma, qn d aliqua d pposita q pposita
 non sunt in hoc q. pto p pntem con
 plexionem reuocant tu ad hec. et huius
 di sunt pars vel impar resp: numer
 rata vel irate resp: autis. q licent ab estra
 non dimanant, hnt tu dimanare largiq
 qa hnt conatem connexionem cum ea,
 unde et non spectabunt pposita ad hec pto hnt q ad pto
 mo. supra explicato dimanant.

Circa 4 acceptiones ppositi a paphyris relectis
 ont pto qua nam ex illis recensitis pto
 hnt hec pto pto. Pro huius resoluo fit

Conclusio Prima.

Anne

Omne id q fluit ab e[ss]entia subiecti e[st] q[ui]m
Pradicabile et hoc t[er]m[in]u[m] e[st] Proprium quarto
modo acceptum.

Pro hoc teneto ex dictis supra q[ui] dist[inct]am
sem dist[inct]ionem inter Proprium et Accidens
nisi in a[n]i[m]o. itaq[ue] ex proprio q[ui]o modo, e[st]
q[ui]m Pradicabile; et oo q[ui]m pradicabile e[st] prop[ri]u[m]
non q[ui]o modo. Quandoq[ue] q[ui]o aliq[ui]d p[ro]p[ri]u[m]
queni[en]s p[ro]p[ri]o t[er]m[in]u[m] q[ui]o dimanans ab e[ss]entia
aut ne p[ro]p[ri]u[m] e[ss]entiu[m] illud p[ro]bat ut q[ui]o
p[ro]dicabile.

Conclusio Secunda

Proprium ut e[st] q[ui]m Pradicabile ha[ec] modo
p[ro]p[ri]u[m] definitur. Proprium e[st] uniu[er]sitate
respicie[n]s plura t[er]m[in]u[m] quic[un]q[ue] ab e[ss]entia
e[ss]entia dimanans. Describitur vero
h[ec] modo. Proprium e[st] p[ro]dicabile de multis
t[er]m[in]u[m] q[ui]o ab e[ss]entia dimanans.

Per has def[init]io[n]es recte declarata[n]t[ur] n[ost]ra p[ro]p[ri]a. Im[mo],
primis q[ui]o uniu[er]sitate respicie[n]s plura queni[en]t
unum genere e[ss]entia e[ss]entia et accidens. Per
religias partes refer[en]t[ur] i[n] trib[us] p[ar]tibus p[ro]p[ri]a,
videlicet, q[ui]o p[ro]p[ri]u[m] vel t[er]m[in]u[m] pars e[ss]entia, vel tota
e[ss]entia. Differt et q[ui]o e[ss]entia ab accidens q[ui]o
non p[ro]p[ri]u[m] ut q[ui]o p[ro]p[ri]u[m] ab e[ss]entia, sed ut plane
q[ui]o extrinsecu[m] seu ab extrinsecu[m] queni[en]s.
Concl.

Definitio
Proprii q[ui]m
p[ro]dicabilis.

Prima

R. Concedendo mai. et distinguendo min.
 noue propriu qto modo inaequale absta
 specifica di manans nego min. aequate ge
 do min. Vel aliter non e propriu qto modo speci
 ficum qto modo min. generu in nego min
 Specificum qdem petib y competat soli spui
 infima. At generu bene pt competere diuer
 sis spui. Et sic expti curi pt si soli n g
 generico, q se: competat soli spui obentat sub
 tali genere; d ei uelomy leg de illo q p pium
 genericum mediate respicit soli generi com
 petib, q e et spes q d iam sub alterna, ut supra
 diximy.

Ad im q dicebat in argto. R. nego illas esse
 predicat qd v calitas et sumendo q potia, q
 potia et ad habendu dicitur pot es pt leg an ab h
 absq ulla qria eig lafione: simili ter potia ad
 consequentem. Imo sunt tui potia q d iam a
 man q uenientes, non a potis estitib q tu petib
 ad qm predicabile, de potia uero in medicinam
 si accipiam q inclinac qm d cum q ex nat in,
 intellectu q manut eppria passio hris et qm
 potite predatib ad qm modum. Porphyrius a.
 non se accepit sub uel q actu ipso med end
 aut q inclinac qm d cum peculiarit ex qdib
 actu in diuinitate. Et sic patet q non in sol
 soli hris competat. De potia uero in canis
 dem a distas. Si n accipiam q potia non p alio
 ut accipit debuit Porphyrius certe e id p pium
 qto.

Dubium

ete malo. qd ista potia ad canitiam et hoi et
 soli et qd competit. R. Tamen non esse qto
 modo qd pmi qd hoi istam potiam ad ca,
 nichil. qd qd pmi qto modo debet generari
 poci curi de spe; alij hoc non tnt ista potia re,
 qd hoi cum et qd veniat lupis d' qd. qd
 Dices qd qd male dixit Ruyhyry canescere
 esse qd pmi hoi ete modo, si qd et et soli non
 tu semp qd veniat. R. Verum esse istam potiam
 non soli hoi competit. Interim tu excusam,
 dicit Ruyhyry qd usque ha expto erant,
 pmi qd qd veniat in hoi acci deo solit qua
 in aliis ani manibz.

Oiii eis 20 Unum verum bonum con,
 veniunt et soli et soli et soli: et tu non
 pstant ad hoc pta qd calile. qd conito sus
 pra perita falsa.

R. Nos hie agere de pmiabilibz univewis
 non tranfubentabilibz quales sunt in argto
 elata. unde nimirum non e, si ad hoc pta qd
 calile non redueantur. q.

Dubium Duodecimum

Quid

et mater huius est per caliditas fructus sumpti
 sunt etiam probata, tam probata quam accidens,
 his his intellectibus de se per hanc autem facile
 fieri poterunt. Trabit ergo tres de se acci,
 dentis sibi probatis. Ita est. Accidens est quod
 ad est aut abest sicut subiecti corruptione.
 Explicit capitulo de se. Si abesse vel adesse, sumit du,
 pliter. uno modo realiter et in se ipso,
 sicut aqua ad est caliditas sicut realiter et ipso,
 sicut in existantia ergo est calida, et abest ipso
 et realiter, ergo non est calida; et sic non sumit
 hinc; tum ergo per hanc quod traheret sibi ipsi in
 sua dicitur inferri facta; tum ergo adesse vel
 abesse hoc modo, non quod erunt et acci dentis,
 cum multa sunt probata acci dentibus quod sunt extra
 nos, et hanc per realiter in existantia ergo adesse
 non potest, ut de se probat. non enim in intentione ipso
 ergo realiter et ipso existit in hoc ergo de
 ipso probat. Alio modo potest sumi adesse vel ab-
 esse, in se et naturaliter sicut intentionaliter, vel
 ut explicat Caribani, sumit per affirmare
 et negare, ita quod adesse in probat compositione
 quod fit per affirmare, et abesse sicut in se quod fit
 per negare. ita ut sicut sit accidens et y ad,
 et, vel abest, hanc est, affirmat, et negat; et sic
 accipit in hoc loco. Illa parva intermedia
 a nota copulatio, non simul sed successively
 et indifferentes; non quod simul affirmat et negat
 hoc

Tres de se acci
dentis.

Ita de se accid:
quod est ut supra,
sicut patet lib. 578.

ad ista salua vix opria non distinguere a
 p'rio q'to petiti, possumy n. apprehendere
 totam istam hanc absq' visibilitate, ap,
 phendens tu geny et diffam vix; go acci,
 dno d't hanc aliq' aliud q' distinguat
 a p'rio. Et hec e q' accidens n't per v'm
 indicia negari ale f'co salua vix opria.
 ut q'to dico, cornu nou' niger vel et grauit
 p't accidens n't et h'c f'co. ut cornu
 e alby: nec te moueat q'm'to ista p'ria
 possint esse veres, cum nullu' cornu al
 by reperit et eis sint nigri; et ab eo gres
 e, ut non e' oras dicat vera vel falsa
 q'a aliqua p'ria esse vera, q' tunc d'nter
 p' f'm p'ri' iter. 20. sic. h'c, cum aliquo
 addito. et sic q' stat ut p'rio h'c, cornu n'o
 e niger, non e' f'cter vera, e' tu vera, sic,
 cum aliquo addito se: p'ter f'co corruptione,
 h'c non p'hibet esse vera ex f'co corrupti,
 one, non n. r'leo ista e' falsa, q'a negat n'
 q'cedens inferat corruptione n'o' corruina
 sed aliunde, q'a nihilal cornu giunta
 e' p'ria rem nigras. unde non intendunt
 p'tati dicere cornu vere intelligi nigrum
 et non nigrum f'cter su, q' ter f'co corruptio,
 nem. 2a Defio accidentis h'c e'.
 Accidens e' quod distinguit idem n'p'e
 et non n'p'e

2a Defio Accid:

h'c

spiritus. Unde alij in dicitur qd ppii ad dunt
centes. Propria e id q ppter de pluri by ac
ci duntaliter et nero. Substanta dicitur non distina
pnt a nostra supra data. Ex con. q ppiu
ad qd abstracta di manans seph q nero completat
sto. ex quo aliud et dicitur men colligit inter ppiu
um et accidens si: q pter nequeat salua etia
di inteyribate sua sine ppiu intelligi, bene ta
sine acci denti, de quo iam supra dictu e.

Conclusio Quarta.

Quia qua Porphyry dicitur accidens esse
in separabile et in inseparabile, e summenta
q macti accidens et p separe reali, ha e,
illud q subit ad ra intentioni acci dentis aliud
pt realiter separari a sto, ut calor ab aqua, som
nus a petro. aliud non pt separari realiter, ut
albedo a cyano, nigredo a cornu. Pter conto
8m. intellectus pter dicitur Por. intellectualis,
vitirosam assignat dicitur accidens, qua
adstruat accidens p se ad se et abesse
sine sto corruptione, si n. separabilij accidens
inseparabile q raem illi non completat sto
acci dentis et ppter vni nuda.

Quiares 10. Ad plantam accidens non
esse unitu. accidens nulla ttt in fenora
q qd pter. qo non e unitu. q ryna patet
pter ans. alium, nig. e accidens, et idem siu
que de aty acci dentib, vel ttt ha et illud et
tum q suis in fenorib, vel pter, aut pter
aut

Prima

Secunda

Tertia

aut alia fto in huiusmodi, neutrum pot fieri
 qd accidens nulla ttt in fenestra qm neq
 fieri, qd de hoc vel illo albo, albu pot fieri qd
 qd non ut dicitur. nec qm pot fieri, pnt
 et pnt sunt inferiora pnt, qd non accidens
 patet exequa, qd nihil pot qd fieri in duplici
 fupron.

R. Ngto aut. Ad plura etc. Inferiora acci
 dentis non spe ut illud albu, hoc et illud
 accidens, ut recte pbat argtu, sed inferiora
 albi u.g. ut e stm pot tute, sunt pnt et pnt
 ly rrgny et alia; et resp: hom ttt rtem pnt
 pot tute. ad plura q. qd tute pnt et pnt
 spe inferiora pnt, sed sub diuersa rae
 q non impedit alium et alium rtem pnt
 rrgny pnt.

Thuris 20. Contra iam dptm mors et unu
 virtus sunt acci dentia rrgny: hris et domy
 et tu non pnt alere et ad spe pnt comp comp,
 honesti, qd dptm acci dentis bona non e. ma. e. est
 rita n. sunt pnt acci dentales, ho e mortu, et
 my e combusta. probat min: Impossibile est q
 fit homo et mors simul in homine; et idem
 e de combustione respectu domus.

R. ad hec argtu omnis alius pnt tunc caritatis
 vita non spe pnt q. pnt rae e, qd sunt pnt
 rrgny pnt pnt, q. autem pnt e pnt qd
 meus fto, unde non min q ista pnt, non pnt
 spe

ephe sine gto corruptione.

Dices contra hanc p[ro]p[ri]etate vera h[ab]ere mortu[um]
p[ro]p[ri]etate g[ra]t[is] g[ra]t[is] et non reg[is] nat[ur]e. P[er] h[ab]ere
p[ro]p[ri]etate sine vera cum amplificatione, sicut
p[ro]p[ri]etate h[ab]ere mortu[um] e[st]. Vel dices h[ab]ere p[ro]p[ri]etate
p[ro]p[ri]etate sine vera p[er] se ne ch[ar]act[er]e, fundendo parte
p[ro]p[ri]etate vel corp[or]e p[ro]p[ri]etate h[ab]ere mortu[um] h[ab]ere p[ro]p[ri]etate
vita.

Principes 30 Forma substantis p[ro]p[ri]etate abesse
vel ad esse m[od]o abesse e[st] corruptione et
forma substantis non e[st] accidens ut de se
patet. 30 Defio accidens g[ra]t[is] abesse a
definito. m[od]o: patet. m[od]o n[on] e[st] corruptio
p[ro]p[ri]etate forma ab illa sup[er]at, sicut si unum p[ro]p[ri]etate
h[ab]ere compositu[m] corruptio.

30 Formam substantis sine accidens
resp[ect]u m[od]o q[uo]d non spectat ad e[ss]entiam e[st], quare
p[ro]p[ri]etate m[od]o: d[ist]inguens m[od]o. et tu non e[st]
accidens p[ro]p[ri]etate m[od]o: p[ro]p[ri]etate m[od]o: p[ro]p[ri]etate
le nego m[od]o. P[er] 20. Formam subst[ant]is
substantem non h[ab]ere accidens resp[ect]u: om[n]ia h[ab]ere et
p[ro]p[ri]etate abesse et abesse sine e[st] corruptione
p[ro]p[ri]etate sine g[ra]t[is] a quo accidens g[ra]t[is] p[ro]p[ri]etate
p[ro]p[ri]etate abesse vel abesse intelligit totum compositu[m]
h[ab]ere. quare non e[st] m[od]o sola e[st] q[uo]d patet
ad m[od]o.

Contra s[entent]iam s[entent]iam d[omi]ni u[er]o h[ab]ere modo,
Substantia non p[ro]p[ri]etate s[entent]iam denominatum
5th p[ro]p[ri]etate.

5. potest. qd potest falsi. potest aut. aut.
 dicitur qd 5. potest suscipit magis et minus
 sed potest non suscipit magis et minus
 qd potest non potest esse 5. potest.

R. Nihil aut. in potest si ceu si distinguit
 mai. accidens potest suscipit magis et minus
 qd dicitur mai. legem nego mai. nego et de accid.
 dicitur potest suscipit magis et minus ad
 quod in natura et voluntate, dicitur dicitur
 qd potest suscipit magis et minus ad
 legem qd suscipit magis et minus ad tunc de
 intellectu de eity, sed de alio qd tunc qd non
 non negamus. Et hinc de quibus qd dicitur

12. Maij.

Com:

COMM
 RA IV.
 CATEG
 RM
 TELIS
 Incipit 14